

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/12, joulukuu 2012-tammikuu 2013, 11. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Viimeinen hetki irtaantua EU:sta

Eurokraateilla on meneillään vallankaappaus. Kriisin varjolla Barroso vaatii jäsenmaiden budjettivallan siirtämistä EU:n komissiolle. Omissa asioissamme meillä ei sen jälkeen olisi minkäänlaista valtaa. Meitä odotaisi Kreikan kohtalo. Maamme osalta talouskriisi voidaan selättää vain irtaantumalla EU:sta ja kehittämällä maallemme kansan tuella oma talouspolitiikka.

Sivut 5 ja 11

Palkansaajien tulee nousta vastarintaan

Elinkeinoelämä ja oikeistopuolueet painostavat kansaa työehtojen heikentämiseen. VATT:n ylijohtaja (SDP) Juhana Vartiainen esitti eläkeikää lähestyvien palkkojen laskeamista, koska "heidän työtehonsa on heikentynyt". EAY:n kehoitukseen osallistua yleiseurooppalaiseen Ay-väen toimintapäivään STTK, AKAVA ja SAK "viittasivat kintaalla". Kehitys vie kohti sekasortoa. Palkansaajien tulee nousta puolustamaan etujaan ja koko yhteiskuntaa.

Sivut 4, 5 ja 20

Kaivosteollisuus otettava yhteiskunnan haltuun

Talvivaara on osoittanut, että kapitalistien ahneus vie voiton arvoilta, joiden uskottiin rakentavan kestävä kehitystä. Tapaus on selkeästi ja lopullisesti osoittanut, kuinka suurpääoman intresseihin kuuluu vain voiton tavoittelu. Talvivaaran riskeistä kansalaisjärjestöt varoittivat jo 12.3. Ainoa ratkaisu on, että yhteiskunnan toiminnan kannalta keskeinen ja riskialtis kaivostoiminta tulee ottaa yhteiskunnan haltuun.

Sivu 6

Sivut 2-3

- Kansan pelastus vai tuho
- Tarvitaan muutos
- Oikeuslaitokseen remontti
- Kaukana kaikesta

Sivut 4-5

- Kurjistaminen jatkuu
- Komission vallankaappaus
- EK:n kusetus paljastuu

Sivut 6-7

- Talvivaaran kriisi
- Köyhdytetty uraani
- Nietzsche'n aika
- EU- Nobel pilkantekoa

Sivut 8-9

- "Kaitsulla" 80 vuotta
- Kansan ääni kuuluville
- Vanhuspalvelulaki vesitty
- Miksi leikataan?

Sivut 10-11

- Uudenvuoden tervehdykset
- Talouskriisillä liittovaltion

Sivut 12-13

- 70 vuotta Stalingradista
- Pakistanin yhteiskunnasta

Sivut 14-15

- Lenin- Suomi- vallankumous
- Tieteellisestä sosialismista
- Kuulumisia Viipurista
- Eestissä tapahtuu

Sivut 16-17

- YK:n turvallisuusneuvosto
- Putin valinnan edessä
- Valikoivaa solidaarisuutta

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Kapitalismi ei toimi
- Israelin asemasta

**Hyvää uutta vuotta
Kansan äänen lukijoille**

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

K

kansanääni

Päätoimittaja:
Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 17.12.2012

Kansakunnan pelastus – vai tuho?

Suomen valtaeliitti ja –media ovat käynnistäneet tehokampan-
jan kansanvastaisten, uusliberalististen uudistusten läpiviemisek-
si. Helsingin Sanomien vastaava päätoimittaja Mikael Pentikäinen
kirjoitti itsenäisyyspäivän alla (2.12.) tunteikkaan kolumnin ”Kan-
sakunnan pelastamisen hetki”. Siinä tiivistyvät hyvin elinkeinoelä-
män, kapitalistien ja oikeiston tulevaisuuden tavoitteet.

Tavoitelista on karmeaa luettavaa: Lisää säästöjä ja veronkorotuksia;
ei palkankorotuksia vaan pikemminkin palkanalennuksia. Työllisyyden
tukemisen nimissä vaaditaan työttömyysturvan ja opintotuen leikkaa-
mista sekä opintoaikojen lyhentämistä. Koti- ja lastenhoitotyössä ole-
via vanhempia patistetaan työelämään sekä vaaditaan eläkeiän nosta-
mista. Yrityspuolella vaaditaan yhteisöverokannan merkittävää alenta-
mista sekä lisäydinvoiman rakentamista edullisen energian turvaami-
seksi teollisuudelle.

Tätä kaikkea tavoitellaan siis ”kansakunnan pelastamiseksi”. Jokainen
täysissä järjen voimissa oleva ymmärtää, että kyseessä on ohjelma Suo-
men lopulliseksi alasajamiseksi ja tuhoamiseksi. Toisen maailmansodan
jälkeiset työväenliikkeen saavutukset on tosin jo tähän päivään mennes-
sä pitkälti romutettu, mutta tämä ohjelma toteutuessaan merkitsisi lo-
pullista naulaa Suomen arkuun.

Kapitalistit pyrkivät kasvattamaan voittojaan alentamalla työläisten
palkkoja. Työttömiä puolestaan kuritetaan työttömyysturvan leikkauk-
silla. Opintotuen leikkauksella pakotetaan opiskelijat käymään työssä
opintojen ohessa, mikä viivästyttää opintojen loppuun saattamista. Osa
nuorista saattaa jopa jättää opinnot kokonaan väliin opiskelijoiden talo-
udellisen aseman heikentyessä. Työllisyyden hoitoa ei missään tapauk-
sessa saa jättää yksityisen sektorin varaan, vaan kuntien ja valtion on luot-
tava työpaikkoja omalla toiminnallaan.

Kapitalistielitiin ”kansakunnan pelastusohjelmassa” veronkorotukset
tarkoittavat köyhien verotuksen kiristämistä ja verohelpotuksia rikkaille.
Arvonlisäveroa ja muita tasaveroja aiotaan kiristää, mikä tuntuu köyhän
jokapäiväisessä toimeentulossa esimerkiksi ruoan kallistumisena. Yrityk-
sille ja suurituloisille kaavaillaan verohelpotuksia ”kilpailukyvyyn” nimis-
sä, mikä entisestään heikentää valtion tulopohjaa ja pahentaa velkaant-
umista. Samalla kuilu rikkaiden ja köyhien välillä kasvaa entisestään.

Mikäli elinkeinoelämä ja poliittinen eliitti saa ajettua ohjelmansa lä-
pi, tietää se takuuvarmasti kansantalouden sakkaamista ja lamaa. Jos
maamme talous haluttaisiin oikeasti nousuun, pitäisi palkkoja korottaa
tuntuvasti. Nämä rahat näet menisivät suoraan kulutukseen ja välttä-
mättömiin hyödykkeisiin. Talouden rattaat lähtisivät pyörimään ja työ-
lisuus kohentuisi. Rikkaiden lisätulot sen sijaan valuvat veroparatiisei-
hin ja sijoituksiin, pois kansantalouttamme vauhdittamasta ja yhteises-
tä hyvästä.

Koko vasemmistolaisen työväen- ja ammattiyhdistysliikkeen on he-
rättävä viimeistään nyt vastarintaan oikeistoa, valtaeliittiä sekä EU-ve-
toista uusliberalismin kurimusta vastaan. Muutoin Suomi näivettyy ba-
naanitasavallaksi, jossa pieni rikas eliitti juhlii kurjistuneen kansan kus-
tannuksella.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

K

kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etnimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaus-
maksun pankkitilille FI0855411420027966, laita viesti-osaan eh-
dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä si-
nulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpos-
tilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Kunnallisvaalit osoittivat:

Tarvitaan todellinen muutos

Euroopassa ja myös Suomessa on pienistä notkahduksista huoli-
matta ollut suuntana ns. ”perinteisen vasemmiston” kannatuksen
lasku. Meillä ”vasemmiston” kannatus vielä v. 2007 oli 31,6 %. Kun-
tavaaleissa 2008 se oli 30,6 %, 2009 europarlamentin vaaleissa 24,1
%, 2011 eduskuntavaaleissa 27,6 % ja äskeisissä kunnallisvaaleis-
sa 28,1 %. Yhteiskunnallisena syynä nykyiseen tilanteeseen on va-
semmiston aseman muutos uusioikeistolaisen talouspolitiikan syr-
jäyttäessä säätelyyn perustuneen porvarillisen yhteiskuntapolitiin-
kan. Kansainvälisen työväenliikkeen taantumisen ja Neuvostoliit-
ton hajoomisen johdosta työväenpuolueet menettivät ”selkänö-
jansa”, eivätkä uskaltautuneet avoimeen taisteluun uusioikeisto-
laista suuntausta vastaan. Säätelytalouden ja työkansalle oikeut-
ta tekevän politiikan puolustaminen olisi vienyt ne törmäyskurs-
sille EU- suuntauksen kanssa ja peläten yhteiskunnallisen aseman-
sa heikentymistä hyväksyivät politiikan raameiksi uusioikeistolai-
sen EU-suuntauksen.

SKP ja STP olivat mm. Helsingissä vaaliliitossa. Tällainen yhteistyö on
paikallaan, mutta ei riitä. Yksikään nykyiseen uusioikeistolaiseen ko-
mentoon muutosta haluava järjestö ei yksin kykene kehittämään muu-
tokseen tarvittavaa poliittista voimaa. Tarvitaan yhteisrintama, jos-
sa yhteinen päämäärä on kehittää poliittinen voima, jolla kaadetaan
nykyinen uusioikeistolainen EU-suuntaus. Kuvassa Turun vaalimökillä
henkilöt vasemmalta Janne Kejo, Esko Luukkonen, Anne Luukkonen,
Karoliina Ekman (rattailla) sekä Minna Helin

Ne ovatkin täysin luopuneet pe-
rinteisestä työväenpolitiikasta ja
äänestäjän on hyvin vaikea näh-
dä eroja perinteisten valtapuolu-
eiden välillä. Poliitikanteolle ase-
tettujen EU:n-raamien puitteissa
”vasemmistopuolueet” ovat esit-
äneet teatteria, jossa ne näyt-
televät vasemmiston roolia. Tä-
mä huijaus on hiljalleen selvinnyt
palkansaajaväestölle osan äänes-
täessä oikeistoa ja osan jättäytyes-
sä kokonaan vaalien ulkopuolelle.

Vain oikeiston laariin

Uusioikeistolaisen EU-politiikan tu-
loksena talouspolitiikkaa on kiris-
tetty. Suomessa eduskuntapuoluei-
den välillä on vallinnut käytäntö,
jossa kukin suurista puolueista on
vuorollaan hallitusvastuussa EU-
politiikan vetojuhtana toisten olles-
sa ”levossa” eli ”oppositiossa”. ”Op-
positiossa” valtionhoitajapuolueet
ovat vain keränneet voimia uuteen
kansanvastaiseen iskuun ja ”vettä
on satanut vain uusioikeistolaisen
politiikan laariin”.

Äänestysaktiivisuuden ale-
nemisen ohella paniikin pe-
rinteisille hallituspuolueil-
le on synnyttänyt eri puolilla
Eurooppaa oikeistopopulistis-
ten suuntausten voimistuminen.
Meillä tämä ilmenee Perussuo-
malaisten kannatuksen kasvuna.
Vuoden 2007 eduskuntavaalien
4.1 %:sta heidän äänimääränsä
kasvoi vuoden 2011 eduskunta-
vaaleissa 19,1 %:ttiin.

Persujen yhteiskunnalli-
nen funktio

Persut eivät näe yhteiskunnassa
viime vuosina tapahtunutta vallan
siirtymistä kovalle kapitalismille ja
siitä johtuvaa välttämättömyyttä
vallitsevan yhteiskuntapolitiikan

muuttamiseksi eivätkä ota kritiik-
kinsä kohteeksi suurpääomaa. Heil-
le riittää kun ”kelvottomat” päättä-
jät vaihdetaan” antamalla ymmär-
tää kykenevänsä korjaamaan asiat,
kunhan saavat kansalta valtakirjan.

Työväenliikkeen pitkä-
jänteisellä työllä saavutim-
me menneinä vuosikymmeni-
nä hyvinvointiyhteiskunnan, jo-
ka mm. tulonjaon ja sosiaalipo-
liitiikan osalta oli nykyistä paljon
oikeudenmukaisempaa. Se ko-
ettiin kansan keskuudessa hyvä-
nä asiana. Persujen kannatus tä-
nään perustuikin siihen, että tä-
mä ”onnen aika” halutaan takai-
sin tarvitsematta itse liikahtaa
nojatuolistaan tai kantakapakas-
taan minnekään, tarvitsematta it-
se ottaa yhteiskunnallista vastuuta
siitä, minkä todellinen politiikan
suunnan muutos väistämät-
tä synnyttää.

Tärkein asia on politiikan
suunnan muutos

Nyt herääkin ratkaiseva kysymys.
Kun tavoitteemme monissa kysy-
myksissä ovat persujen kanssa yh-
teneväiset, niin miksi STP ja muut
muutokseen tähtäävät voimat ei-
vät kykene nostamaan kannatus-
taan. Vähäisistä resurkseistaan huo-
limatta vaihtoehtoa uusliberalismil-
le esittäneet pienpuolueet saivat oi-
keat tunnukset julkisuuteen. Olen-
naisin asia liittyykin siihen, että niin
meidän kuin persujenkin tavoittei-
den toteuttaminen edellyttää viime
kädessä nykyisen politiikan suun-
nan todellista muuttamista.

Tämä edellyttää pääomapii-
rien toiminnan ja voittojen sää-
telyä, demokratian palauttamis-
ta ja vallan siirtämistä takaisin kan-
salliselle parlamentille. Voisimme

nimittää tätä politiikkaa tässä vai-
heessa vaikka ”demokraattisen
kontrollin alaiseksi koordinoiduk-
si markkinataloudeksi”. Kysymys on
siitä, että palkansaajaväestö hyväk-
syy vaatimukset täystyöllisyydestä,
perusterveydenhuollon kehittämi-
sestä, työmarkkinatuen tasokoro-
tuksesta, palkkatulojen kansantulo-
osuuden nostamisesta, peruspalve-
lujen kehittämisestä jne. Mutta ny-
kyoloissa he eivät uskalla kannattaa
siihen liittyvää välttämätöntä poliit-
tista muutosta, johon liittyy vastuuta
ja jopa pelkoa. Kritiikki nykypoli-
tiikalle on helpompi esittää persu-
jen kautta.

Persujen asemasta heijas-
tuvat politiikan ongelmat

Myös persuille uusioikeistolainen
politiikka asettaa raamit, joita he
eivät edes yritä ylittää. Siksi he ei-
vät myöskään nykyoloissa tule saa-
maan lävitse ainoatakaan esittä-
mänsä vaatimusta. Kansan heille
antama valtakirja ilmeneekin par-
haassa tapauksessa vain kostona
perinteisille puolueille. Tämän kan-
sa huomaa ja sen seurauksena hei-
dän äänimääränsä putosi kunnallis-
vaaleissa 12,3 %:ttiin. Vasemmisto-
liiton ja demareiden tapaan säilyt-
tääkseen asemansa he joutuvat te-
kemään takinkäännöksiä, joita voi-
daan aina Soinin tapaan perustella
”kun isänmaan etu vaatii”.

Tulemme mahdollisesti nä-
kemään köyhän kansan valit-
semia ministereitä, jotka hy-
väksyvät maamme Nato-jäsenyy-
den, joukkojemme pysymisen Af-
ganistanissa, aseistuksen lisää-
misen, voimakkaasti ydinvoiman
lisärakentamisen ja näkevät mo-
nien ongelmien aiheuttajiksi ke-
hitysavun, pakolaiset ja maahan-
muuttajat. Parhaassa tapaukses-
sa he tällä politiikalla voivat os-
taa itselleen ”yhteiskuntakelpoi-
suuden” ja lisää aikaa sekä löy-
tää oman roolinsa valtapuoluei-
den joukossa. Samalla he voivat
yrittää ”vasemmiston” tavoin näy-
tellä ”kansan ystävän” roolia, joka
PerSujen retorikalla ja populistis-
ella kansan pettämisellä voi on-
nistua pitkäänkin.

Vain muutoksen kautta

Vaaleissa todelliseen muutokseen
tähtäävät puolueet eivät pärjän-
neet. Heidän yhteenlaskettu kan-
natuksensa (STP, KTP, SKP ja IPU) yl-
si hädin tuskin yli 0,5 %. Ääniä nä-
mä puolueet saivat seuraavasti:
SKP 11182, KTP 705, STP 523 ja IPU
1311. Näillä äänillä ei muutosta ra-
kenneta. Emme kuitenkaan voi ot-
taa mallia populismista. On tuotava
esiin totuus, että asioiden pysyväm-
pi korjaaminen tarkoittaa suunnan
muutosta politiikassa. Valta tulee
siirtää pääomalta takaisin kansalle.

Tämän tehtävän suorittami-
seksi tulee rakentaa kansaa edus-
tava yhteisrintama, jossa myös tä-
nään Perussuomalaisiin sijoittuvil-
la kansalaisilla on merkittävä paik-
kansa. Kukaan meistä ei siihen yksin
kykene. Ratkaisu on, että kykenem-
me yhdessä luomaan demokraat-
tisen rintaman, joka pitää yhteise-
nä tavoitteenaan poliittisen vaihtoe-
hdon luomista nykyiselle usioi-
keistolaiselle politiikalle ja kykenee
puolustamaan näitä tavoitteita us-
kottavalla tavalla. Muutos edellyt-
tää pitkäjänteistä työtä, mutta se
on välttämätöntä.

KÄ/toimitus

Suomen kriisiytyneen oikeuslaitoksen täysremontti oikeusturvan ja oikeusvaltion edellytys

Pekka Tiainen

1970-luvun alussa opiskellessa Helsingin yliopistossa edistyskelinen opiskelijaliike tempaisi meitä sen ajan nuoria mukaansa. Sitä on sittemmin haukuttu ja leimattu jos jonkinlaisilla tavoilla. Tosiasia kuitenkin on, että 1960-luku ja 1970-luvun alku olivat suurten yhteiskunnallisten uudistusten aikaa. Uudistusmieli oli silloin vallalla myös oikeustieteen opiskelijoiden parissa. Monet ajattelivat, että lain ja oikeuden keinoin voidaan korjata asioita. Monet olivat työläisperheistä, joissa koettiin, että aiemmin tuomarikunta toimi paljolti tavallisia ihmisiä vastaan ja kun lapset opiskelevat oikeustiedettä ja tuleva tuomareiksi, asioihin saadaan korjausta.

Raimo Blom oli 1960-luvun lopulla tehnyt väitöskirjansa, jonka tulosten mukaan oikeuslaitos kohdelti ihmisiä eriarvoisesti. Hyvätulotisia kohdeltiin paremmin kuin köyhempiä ja tavallisia työtätekeviä. Sisällissodan valkoisesta kansakunnan eheyttäjäksi ja parempien Neuvostoliittosuhteiden rakentajaksi elämänsä aikana kasvanut aikaansa silloin seurannut Urho Kekkosen kyseli puheessaan Blomin tutkimuksen perusteella, että millaista tuomarikuntaa maassa oikein on. Uusi nuori oikeustiedettä opiskellut opiskelijapolvi voi valmistuessaan ja tuomareiksi edetessään uudistaa myös oikeuslaitoksen. Näin saattoi ajatella.

Nyt 40 vuotta myöhemmin oikeuslaitoksen tila on hälyttävä

Siitä on jo jonkin verran aikaa, kun käräjäoikeuksien niiden toiminnasta vastaavat laamannit allekirjoittivat kirjeen oikeuslaitoksen resurs-

Hiljakkoin kerrottiin gallup-tuloksesta, jonka mukaan 80 % luottaa oikeuslaitokseen. Vastausprosentti oli 25 %. Siitä 80 % on viidennes kaikista. Iltaapäivälehti olisi voinut repäistä otsikon, että joka viides kertoo luottavansa oikeuslaitokseen. Niiden kohdalla, jotka ovat oikeuslaitoksen kanssa tekemisissä riita-asioissa, epäluottamus lieene lähempänä puolta. Niiden kohdalla, jotka eivät ole olleet tekemisissä oikeuslaitoksen kanssa riita-asioissa, luottamus voi olla korkea, koska koulussa on niin opetettu. Todellisuus ei ole tullut vastaan.

Kuvan asianajotoimisto Bird & Bird voi periä 200-300 euroa tunnilta. Pankeilla on varaa maksaa asianajotoimistoille, jotka pankkien avulla voivat nostaa palkkionsa huikeiksi. Käytännössä muutamat asianajotoimistot muodostavat palkkion vedätyskartellin. Korkeat asianajopalkkiot ovat este kansalaisille puolustaa oikeuksiaan pankkien kaltaisia tahoja vastaan.

sipulan aiheuttamista ongelmista. Euroopan Ihmisoikeustuomioistuimen kymmenet tuomiot Suomelle oikeusprosessien pitkittymisestä ovat jäävuoren huippu tästä ongelmasta. Eikä ihmisoikeustuomioistuin edes kykene käsittelemään sinne ruuhkautuneista asioista kuin osan eikä kunnollisesti paneutumaan niihin. Siksi se keskittyy usein tai useimmiten käsitte-lyyn pituuteen, ei tuomiovirheisiin. Se kärvistelee samassa resurssipu-lassa kuin oikeuslaitoksetkin.

Resurssipula on todellinen uhka oikeuslaitokselle. Se näkyy käsittelyn pitkittymisenä, ”juosten

kustuina” päätöksinä, työuupumuk-sena oikeuslaitoksessa ynnä muu-ta. Kun sitten on yritetty nopeuttaa päätöksiä, tuomiovirheet ovat lii-sääntyneet tai tuomarit eivät edes ota käsittelyyn yksityishenkilöiden haasteita.

Oikeuslaitoksen tilan katastrofaalisuutta kuvaa velkomus-asioiden osuuden kasvu kaikista asioista1990-luvun puolivä-lin 20 %:sta 60 %:iin. Määrä on yli 200 000 vuodessa eli tuomarit rät-kivät velkatuomioita 1800 kappa-letta joka päivä Suomen käräjäoi-keuksissa. Se kuormittaa oikeus-laitoksen niin, että muita asioita ei

ehditä kunnolla käsitellä eikä vel-ka-asioita. Eräs tuomari Helsingin käräjäoikeudessa erään asian yh-teydessä suoraan sanoi, että pitäi-si ymmärtää, että velka-asioiden suuren määrän takia ei velkaantu-misen syitä voida alkaa tutkia. Suu-ressa määrässä velka-asioita muun muassa tämäkin tuomari on päät-tänyt aina pankin tai perintäyhtiön hyväksi täsmälleen näiden vaati-malla tavalla eikä yhtään kertaa asi-akkaan hyväksi edes pienimmässä yksityiskohdassa asiakkaan hyväksi.

Olipa asiakas lainanottaja tai varojensa sijoittaja, asiakas tuomitaan aina vastuuseen, vaikka pankki on tehnyt väärin

Eli velan syy saa olla asiakkaassa tai tämän tilanteessa, kuten työttö-mytydessä tai sairastumisessa. Siitä ei piitata, muttei siitäkään, kun vel-ka on pankin virheellään aiheutta-ma. Sitä ei oteta käsittelyyn asioi-den suureen määrään vedoten. Tuomarista tulee robottituomari, joka konemaisesti päättää pank-kien hyväksi syistä ja seurauksista välittämättä päästäkseen rauhassa viettämään esimerkiksi joulua.

On tullut näyttöä tapauksis-ta, joissa pankkiiri ei ole edes esittänyt velkakirjaa, johon vaati-muksensa perustaa, ja asiakas tuomitaan maksamaan. Velallisek-si nimetty on aina vastuussa. Mut-ta myös toisin päin kun pankkiiri on saanut asiakkaan varoja haltuunsa, kun tämä on niitä sijoittanut tai tal-lettanut ja pankkiiri on toiminut väärin. Tällöin aletaan puhua sijoit-tajan vastuusta. Kun pankkiiri lainaa varoja eteenpäin eli sijoittaa, sitä ei sijoittajan vastuu koske, koska pan-kkitoiminta katsotaan elintärkeä-k-si taloudelle, vaan on voimassa ve-lallisen vastuu. Kun pankki on ve-lallinen ja asiakas sijoittanut varan-

sa, velallisen vastuu kääntyy sijoit-tajan vastuuksi. Eli asiakas on aina vastuussa oli velallinen tai sijoitta-ja, pankki ei koskaan.

Räikeimmissä tapauksissa, joita Suomessa on ollut 2000-lu-vulla useita, pankkiiri on ottanut asiakkaan rahat jopa suoraan pank-kitileiltä ja käyttänyt omiin tarkoi-tuksiinsa tai hukannut. Jos kassa-neiti kavaltaa ja siirtää asiakkaan ra-hat tililleen, hän saa tuomion. Pan-kki ja pankkiiriliike eivät kä sen hen-kilöt kuitenkaan saa, kun rahoja ei siirretä suoraan henkilökohtaiselle tilille, vaan pankki ja pankkiiriliike ne käyttää. Näitä asioita ei keskus-rikospoliisikaan ota esitutkintaan osaltaan siksi, että Finanssivalvon-ta ei anna tutkintapyyntöä. Mik-si? Perusteluksi käy, että pankkien suojeleminen on asiakkaiden varo-jen turvaamista ja pankkien virhei-siin puuttumisella aiheutettaisiin ongelmia pankeille ja sitä kautta asiakkaille.

Oikeuslaitos alkoi toimia pankkien hyväksi

Tällä asialla on taustansa. Oli ai-koinaan paljon arvostelua siitä, et-tä presidentti Koivisto kutsui vuon-na 1993 korkeimmat oikeusviran-omaiset tapaamiseen. Oikeuslaitos oli tehnyt päätöksiä asiakkaiden hy-väksi. Koivisto arvosteli tätä ja halu-si otettavaksi huomioon pankkien ahdingon. Yleisesti on esitetty käsi-tys, että tämä oli käännekohta, jos-ta seurasi, että oikeuslaitos alkoi tuomita pankkien hyväksi ja tästä on arvosteltu Koivistoa. Olen tähän kommentoinut, että voihan Koi-visto mielipiteensä esittää, vaikka oma käsityksenikin on toinen. Oi-keuslaitostakin tässä pitää arvos-tella, sillä sen tulee olla riippuma-

Jatkuu sivulla 4

Kaukana kaikesta!

Kaikki kynnelle kykenevät mai-nostavat itseään ja kauppaavat erinomaisuut-taan puhumal-la suu vaahdos-sa kilpailukyvyys-tä ja väestön ikääntymisestä. Suo-messa kilpailukyky on aina tarkoit-tanut palkkamalttia ja nollasopi-muksia. Tätä samaa kilpailukykyä hoetaan kaikissa maissa ja väes-tön ikääntymistä voitotellaan Eu-roopassa.

Palkkamaltin ohi ajettiin pä-tkätöillä. Viime vuonna niitä teki 46 prosenttia palkkaa saaneista. Hei-dän vuoden keskipalkka oli 8 658 euroa, joka on 721 euroa kuukau-dessa. Se on 48 euroa vähemmän kuin edellisvuonna.

Verotilastoissa on henkilökoh-taisten tulojen yhteenvetotilastos-sa seitsemän tuloluokkaa. Kaikkien tulojen alimmassa luokassa on 76,1 prosenttia tulonsaajista, joi-den kuukauden keskitulo oli 1 369 euroa. Siinä oli kasvua 26 euroa. Ylimmässä luokassa on 0,1 pro-senttia tulonsaajista, joiden keski-tulo oli 69 421 euroa kuukaudessa. Siinä oli kasvua 13 201 euroa!

Kuten työntajien puheista tie-dämme kilpailukykyä ja työllisyyt-tä voidaan parantaa vain palkko-ja ja veroja alentamalla. Kun aika-naan yritysten verot puolitettiin,

työllisyys heikkeni, eikä työllisyy-dessä ole saavutettu 90-luvun alun tasoa, vaikka työtä tarvitsevien määrä on lisääntynyt sadallatuhan-nella.

Nyt havitellaan myös henkilö-verotuksen alentamista nettotulo-jen lisäämiseksi. Viimevuonna hen-kilöiden verotus jo keveni. Mutta miten? Veroluokissa vero kuukau-dessa laski alimmasta tuloluokasta ylipäähän (suluissa % tulonsaajista) seuraavasti: alimmassa 10,32 euroa (76,1 %), 40,21 euroa (16,5 %), 71,10 euroa (4,5 %), 130,08 euroa (1,7 %), 231,31 euroa (0,9 %), 522,78 euroa (0,3 %) ja ylimmässä 2 774,73 euroa kuukaudessa (0,1 %). Yhteensä vuo-den verokertymä laski lähes 1,5 mil-jardia euroa. Että näin!

Kilpailukyvyyn ongelmana ovat kuljetuskustannukset, eivät palkat, sivukulut eivätkä eläkkeet tai verot. Yksin EU:n markkinoilla on 500 mil-joonaa ihmistä, mutta he ovat kaukana Kajaanista ja Hangosta!

o o o

Kunnallisvaaleissa äänestys-prosentti jäi älyttömän alhaisek-si. Hallituspuolueet eivät tunnus-ta, että se oli raju vastalause har-joitetulle kunnallispolitiikalle. Ko-koomuksen havittelema kuntien lopettamistavoite taitaa olla vasta-tuudessa tai ainakin sivuvastaisessa. Hallituspuolueissakin on eripuraa.

Siitä huolimatta harva tietää, mitä kuntien yhdistämisestä seuraa.

Tosin jo kunnanjohtaja toisen perään on ilmoittanut, ettei käy, niin myös lukuisat kuntalaiset. Ko-koomuksen johdolla hallituspuo-lueet kiristävät kuntia väittämällä, ettei kunnille riitä rahaa. Siksi ne pi-tää yhdistää. Rahaa on ja lisää tulee koko ajan. Ne vain ohjataan väärin, yksityisten kassakaappeihin, joissa sitä on ennestäänkin niin, että ran-teita pakottaa. Kyse on vain oikeis-tolaisesta politiikasta.

Ennen vanhaan, kun aidolla va-semmistolla oli voimaa, Suomea rakennettiin tavalla, johon kaik-kien piti osallistua. Sieltä on peräi-sin korvamerkityt valtion osuudet, joita vaihikkaa ollaan muuttamas-sa valtion avuksi. Siinä valtion vel-vollisuus muutetaan valtion armol-liseksi avuksi.

Suuressa 90-luvun kuntauudis-tuksessa valtion osuuksista poistet-tiin korvamerkit ja muutettiin yh-deksi summaksi, jolle kunnat saivat tehdä mitä tykkäsivät. Se helpotti valtion osuuksien leikkaamista. Val-tiota ei enää voinut syyttää päivä-hoidon, koulujen, terveydenhoidon jne. huononemisesta. Kunnat teke-vät sen itse ja ihan vapaaehtoisesti. Samaan aikaan muutettiin kun-tien kirjanpitolaki vastaamaan yri-tysten kirjanpitoa sillä erotuksel-la, että kunnat pakotettiin otta-maan taseisiinsa jo poistetun ja ko-

konaan kuluina maksetun omai-suuden, josta pitää tehdä poistoja ihan iankaikkisuudesta iankaikki-suuteen. Yrityksissä moinen puuha veisi linnaan!

Harva muistaa näitä todella ra-juja muutoksia, mutta jokseenkin jokainen tietää omasta kokemuk-sestaan, että kunnat ovat tiukoilla. Menojen supistamiseksi kuntia yh-distetään ja toimintoja ajetaan alas. Kun maa oli köyhempi, luotiin sekä pidettiin pystyssä laaja kuntien ja palvelujen suojaverkko, mutta enää siihen ei ole muka ole varaa, vaika maa on rikkaampi kuin koskaan!

Tämä järjettömyys näkyy alhai-nessa äänestysprosentissa. Kunnal-lisen kurjuuden tehneet puolueet eivät siihen usko. Taisi olla Kokoo-muksen pääministeri Katainen, joka neuvoi kansaa, että jos ei löydy hy-vää ehdokasta, kannattaa äänestää toiseksi parasta. Siitä tuli mieleen, että jos et voi äänestää Hitleriä ää-nestä Göbbelsiä!

o o o

Taas syyskuun lopussa julkais-tiin uusi väestöennuste vuoteen 2060, josta sen trendin mukaan on helppo laskea myös vuoden 2070 ennuste. Nykyinen ennuste ei muuttunut juuri lainkaan edelli-sestä, joka oli pelkkää satua. Koko ennustesirkus perustuu EU:n mää-räyksiin. Sitä ei ole suoraan sanottu,

on vain viitattu kansainvälisiin ko-kouksiin. Niinpä koko (!) Euroopas-sa puhutaan väestön ikääntymi-sestä.

Tilastojen tarkastelu osoittaa, että kun 1901–45 syntyneistä oli 2010, siis 110 vuoden kuluttua, elossa 25,3 prosenttia, niin 2025 vastaava prosentti on 36,8. Vuon-na 2040 prosentti on 43,8. Se vaatii, että 80 vuotta täyttäneiden määrä kaksinkertaistuu ja jokainen 1961–75 syntynyt on maassa ja elossa.

Ennusteen mukaan vuoteen 2060 mennessä maassa on yli 100 000 maahanmuuttajaa, jotka ovat 65 vuotta täyttäneitä. Omien 80 vuotta täyttäneiden määrä kol-minkertaistuu, joten heitä oli-si enemmän kuin 65–79 vuotiai-ta oli vuonna 2010. Kaiken huip-puna vuoden 1960 jälkeen synty-neistä yksikään ainoa ei saa muut-taa pois maasta eikä kuolla. Jokai-sen on pysyttävä maassa ja elossa vähintään 80 vuotiaaksi!

On jotenkin säälittävää, et-tä nykyisessä tietoyhteiskunnassa voidaan kansalle syöttää mitä ta-hansa. Kaikki tekoviisaat uskovat hyötyvänsä valheista, joita toista-malla mainostavat itseään ja omaa erinomaisuuttaan puhumalla kil-pailukykyä ja väestön ikäänty-misestä. On aikoihin eletty...

Kaikesta huolimatta itse kulle-kin – hyvää uutta vuotta!

Kai Kontturi

Suomen kriisiytyneen oikeuslaitoksen täysremontti
oikeusturvan ja oikeusvaltion edellytys..... jatkoa sivulta 3

Yhteiskunnan todellisuus selvisi Marxille siinä vaiheessa, kun hän Reinin lehden toimittajana näki, miten köyhille talonpojille rätkittiin tuomioita salametsästyksistä ja puuvarkauksista. Oikeuden, jonka sanottiin olevan kaikille sama ”maailmanhengestä” lähtevä korkein oikeus paljastuikin Marxille ihmisten tekemäksi keinoksi hallita ja riistää. Tämän oivalluksen jälkeen Marxista tuli marxilainen. Olisiko tänään tästä jotain opittavaa. Ainakin käräjäoikeudet lätkivät päivittäin 1800 tuomiota talousrikoksista, joihin yhteiskunta on ihmiset ajanut. Onko oikeus olemassa riistäjiä varten?

ton toimeenpanovallasta, jota Koivisto edusti. On oikeuslaitokselta päään pensaaseen panemista luopua riippumattomuudestaan, jota vallan kolmijako-oppi edellyttää: on eduskunnan edustama lainsäädäntövalta, valtioneuvoston ja osin presidentin edustama toimeenpanovalta ja kolmantena tuomiovalta. Kesäkuun 2012 alussa kävi Suomessa tutkintamatkallaan Euroopan Neuvoston korruption tutkintaelin Greco (ei EU:n vaan kaikki Euroopan maat kattavan), joka jättää kerran viidessä vuodes-

sa antamansa maaraaportin vuoden 2012 lopulla. Aiheena on korruptio oikeuslaitoksessa, syyttäläitoksessa ja kansanedustajien kohdalla. Tuomareille ei Suomessa tiettävästi makseta suoraan rahaa väärin tuomioiden tekemistä varten. Siten Grego jotain huomauttaneee, mutta pitäisin yllättävänä, jos se puuttuisi suomalaisen rakenteellisen korruption ytimeen. Rakenteellisen korruption eräs ydinalue on, että pankkien ja pankkiiriliikkeiden väärinkäytöksiin ja väärin toimimiseen ei oikeuslai-

tos puutu. Pankki voittaa aina, kuten sanoo Osakesäästäjien Keskusliiton kunniapuheenjohtaja professori Jarmo Leppiniemi. Kun väärinkäytöksiin ei puututa, pankeissa huomataan, että niin voi tehdä ja vääristä menettelytavoista tulee maan tapa ilman, että Finanssivalvontakaan tai talousrikospoliisi puuttuisi. Yksityisten henkilöiden kimppuun saatetaan käydä oikein tai väärin perustein, muttei puututa pankkien väärään toimintaan, jota normaalisti pidettäisiin vahingon tuottamuksena, lainvastaisuutena, harmaana taloutena ja jopa rikollisena. Suomi toimii tällä tavoin pankkiparatiisivaltiona. Veronkiertoparatiisit ovat erikseen, mutta eivät tästä erillään. Pankit kiertävät veroja veroparatiisien kautta ja avustavat veronkierrossa ja myös Suomessa on verotuksen porsaaneikiä räikeimpinä suurten pääomatulojen palkkaveroa alempi verotus ja varallisuusveron poistaminen rikailtakin. Rahan pesuun erityisesti kiinnitetään huomiota. Finanssivalvonta odottaa pankkien raporttoivan hämärästä rahasta niin, että yksityisten ihmisten kohdalla mennään jopa naurettavuuksiin kyselyissä. Vastapalveluna Finanssivalvonta ei puutu pankkien väärin tekemiseen. Se on eräs korruptiontoituneiden järjestelmien aiheuttaja. Henkilösuhteet ja henkilöiden vaihtuminen finanssialalta finanssivalvontaan ja päinvastoin on näissä kytkennöissä tärkeä oma lukunsa.

Tuomarit kääntävät selkänsä – korruptio rehoittaa
Oikeuslaitoksen rooli on tässä, että asioihin ei puututa. Käännetään selkä, suljetaan silmät ja korvat ja jätetään lukematta eikä tutkita asiakirjoja ja numeroita, ja muuta näyttöä ja jos jotain havaitaan, kirjoitetaan tuomiot kuitenkin toisin. Oma lukunsa ovat heikot välineet kuten ei muistitikkumahdollisuutta ja videota hovioikeudessa jne. **Sivuuttaa ei voida kuitenkaan myöskään kysymystä, osavatko tuomarit asiansa.** Heillä on oikeustieteen alan koulutus, mutta he tuomitsevat asioissa, joissa heillä ei ole koulutusta, kuten talouden tai muiden tieteenalojen asioita. Normaaliin tieteelliseen ja muuhun keskusteluun verrattuna ero on siinä, että yksi osapuoli, tuomari, päättää miten asia on, vaikkei olisi alan asiantuntija. Päätöksestä tulee oikea, kun tuomari on päättänyt, vaikka päätös olisi sisällöltään väärä tai perustuisi väärin asiakirjoihin ym., perättömiin väitteisiin ja asioiden selvittämättä jäämiseen. Se pärjää, jolla on suurin taito selvittää asioita väärin jäämättä kiinni, peitellä asioita jne. **Asianajotoimistojen kilpailun vastainen palkkion perintäkartelli**
Tämä suurin taito on yleensä asianajotoimistoilla. Ne saavat keskeisen rahoituksensa pankeilta tai erilaisilta varakkailta tahoilta ja se ohjaa niiden käyttämistä. Sen

ja keskinäisen yhteydenpidon seurauksena asianajotoimistot muodostavat palkkioita korkeana pitävän kartellin, jota tuomarit päätöksillään tukevat. Tuomarit tarvitsevat näitä asianajotoimistoja ja niiden asiamiehiä, koska saavat tekstiä tuomioihinsa, johon heillä muuten ei olisi aikaa tai johon heillä ei ole osaamista. Suuri ongelma tuomitsemisessa on musta-valko-ajattelu. Tuomari päättää kuka on väärässä. Todellisessa elämässä tarvittaisiin sovittelua, koska asiat harvoin ovat näin jakomielitautisia, jotka voidaan ratkaista joko-tai-asetelmalla. Useinkin molempien osapuolten kohdalla on ainakin osa oikeaa. Tuomitesaan jonkun olevan väärässä, tuomari tuomitsee tämän kärsimään vahinkoa. Onneksi Suomessa ei sentään kuolemantuomiolla, mutta tuomarin aiheuttamien vahinkojen määrä voi olla mittava ja moninainen ilman, että tuomari tästä piittaa. Tästä seuraa oikeusmenettelyn erityinen julmuus. **Finanssialalla on lobbausorganisaationsa joka paikassa** ja mahdollisuus vaikuttaa oikeuden tuomioihin, koska niillä ovat rahat ja harva uskaltaa asettua oikeudenkäyntikuluja peläten vastustamaan ja puolustamaan oikeuttaan varsinkin kun tietää, miten oikeuskäytäntö toimii. Tästä seuraa paljon puhutun rakenteellisen korruption erityinen muoto. Tähän on saatava muutoks. Pekka Tiainen

Palkansaajien kurjistaminen jatkuu

Kannattaako palkansaajan suostua heikennyksiin?
Palkanalennuksiin ei työntekijän ja heidän etujärjestöjensä pidä koskaan suostua. Tämä tie on kivetty vain uusilla heikennyksillä. Suostuminen palkkojen alennuksiin merkitsee, että toimeentulon alentaminen on muuttunut kapitalistien voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi, jolle ilman voimakasta vastarintaa ei tule koskaan loppua. Tämä perustuu kapitalismin sisäisiin lainalaisuuksiin. Kapitalistia ei tässä tyydytä edes oman voiton sa kasvattaminen. Se haluaa lisää myönnytyksiä ollakseen koko ajan edellä kilpailijaansa. Kun työläisten yhteisrintama, keskinäinen solidaarisuus murtuu ei mikään järjestö kykene toimimaan yhdessä voimakkaasti. Tämän seurauksena työntekijän työehtoja ja työsuojelusta pyritään heikentämään muiltakin osin. **Vastavoima on olemassa: Ay-liike?**
Suomessa on suuri Ay-liike. Jos jäseneet eivät ole yksimielisiä ja yhteisrintamassa, tietoisia vastarinnan merkityksestä työntantajapiirien pelottelun edessä, on ammattijärjestö vailla vaikutusvaltaa. Uusin merkki työntajien koventeesta suhtautumisesta saatiin, kun EK vaihtoi kovan linjan miehen, Häkämiehen edeltäjänsä, pehmeämmän Pukisen tilalle. Häkämies, joka vaatii ”palkkamalttia”, sai itse 131 % korotuksen omaan palkkaansa. Palkanalennuskyselyn tuloksen tultua ilmi SAK ilmoitti, ettei moimen käy. Palkkojen alentamiseen ei suostuta. Palkanalennus ei SAK:n edunvalvontajohtajan Nikolas Elo-

Meillä on julkaistu tutkimus, jonka mukaan moni suomalainen olisi valmis palkanalennukseen, jos vaihtoehtona olisi työpaikan menetyks (Ilta-Sanomat, 4.12.2012). Työntantajakapitalisti pyrkii aina palkkojen alentamiseen parantaakseen mahdollisuuksiaan kapitalistien reviiritistelussa sekä kasvattaakseen voittojaan. Tekniikan kehittymisen vaatimat yhä korkeammat investoinnit alentavat sijoitusten voittomarginaaleja tehden kapitalisteista keskenään ankarat kilpailijat. Globalisaation luomat halpojen työvoimakustannusten markkinat lisäävät painetta palkka-alen suuntaan. Kapitalistit yhdistävät voimansa hyökkäyksessään työehtosopimuksia sekä työntekijöitä vastaan pyrkien murtamaan työläisten taistelutahtoa työpaikkojen menettämisen pelossa. Näin ei pelasteta kenenkään palkansaajan työpaikkaa, vaan murretaan työläisten keskinäinen solidaarisuus. Lopulta työntekijät taistelevat toisiaan vastaan kilpaillen kuka kykenee tekemään työn alhaisemmalla hinnalla. Työilmapiiiri romahtaa.

8.4.2011 vaadittiin harmaan taloudelle loppua. Osoitettiin sen olevan 5-6 mrd tulonsiirto veronmaksajilta yrityksille. Kuriin sitä ei ole saatu, mutta työntantajakpialistien vaatimukset vaan kasvavat.
maan mielestä varmista työpaikan säilymistä. Hänen mielestään jos työntekijä suostuu palkanalennukseen, hän voi silti saada työntantajalta irtisanomisilmoituksen. Ay-liikkeen vahvuutena on pidetty jäsenistön lukumääräistä suuruutta, työntekijäkentän kattavuutta. Todisteena tästä ovat tilastoluvut ammattiliittoihin järjestäytymisestä. Ammattiliittoihin kuului vuoden 2009 lopussa 2148 000 jäsentä. Jäsenmäärältään suurin ammattiliitoista on SAK, johon kuuluu järjestäytyneistä 50,2 %, seuraava-

me, miten SAS:n henkilökunta suostui isoihin työehtojen heikennyksiin ja ennustettiin sen olevan ennakkotapaus tuleville heikennyksille. Samoin Ay-liikkeen yleiseurooppalaisena toimintapäivänä 14.11.-12 eivät EAY:n suomalaiset jäsenjärjestöt (SAK,AKAVA ja STTK) keskusjärjestönsä kehotuksesta huolimatta järjestäneet minkäänlaista toimintaa. Suomen Ay-liike osoittaa olevansa vastavoima vasta sitten, kun torjuu oikeasti kaikki työntantajan vaatimat heikennykset. Tämä tullaan näkemään mahdollisesti ensi vuonna. Jäsenistöllä on suuri rooli, kun pakotetaan liitot torjumaan kaikki EK:n vaatimukset. **Kuka sitten suostuisi palkanalennuksiin?**
Kyselystä ilmenee, että kokopäivätyötä tekevästä peräti 35 prosenttia on valmis alentamaan palkkaansa 15 prosenttia vastineeksi työpaikansa säilyttämisestä. Osapäivätyötä tekevät ja työttömät suhtautuvat palkanalennuksiin nihkeämmin. Osapäivätyöläisillä ja työttömillä on jo kokemusta köyhänä elämisestä ja välttämättömistäkin menoista tinkimisestä. Näillä ryhmillä ovat entuudestaan pienet tulot, eikä niistä voi tinkiä ajautumatta leipäjonoon. Palkansaajien luisuminen kurjuuteen ja velkaorjuuteen kiihtyisi, mikäli heidän palkkojaan leikattaisiin. Kyselyn mukaan toimihenkilöiden ja työntekijöiden välillä on suuri ero suhtautumisessa palkkaaleen. Toimihenkilöistä 41 prosenttia sanoo hyväksyvänsä palkanalennukset potkujen vaihtoehtona. Työntekijöiden kohdalla luku on 23 prosenttia.Toimihenkilöiden järjestäytyneisyys ammattiliittoon lienee matalampi, kuin työntekijöi-

den. Aatteellinen suuntaus toimihenkilöillä on usein porvarillisempi. Vaikka toimihenkilöt ovat valko-kaulustyöläisiä, he eivät välttämättä sellaisiksi tunne itseään. Vuonna 1991 alkaneen laman ja Suomen talousjärjestelmän muuttamisen uusliberalistiseksi olisi kuvitellut opettavan toimihenkilöiden ja työläisten, yleensäkin palkansaajien kuuluvan samaan luokkaan. Etelä-Suomessa palkanalennukset saavat selvästi enemmän ymmärrystä osakseen kuin Itä- ja Pohjois-Suomessa. Tämä selittynee sillä, että esimerkiksi pääkaupunkiseudulla järjestäytyminen lienee vähäisempää ja toimihenkilöiden määrä on suurempi, kuin perinteisten tehdas – tai rakennustyöläisten määrä. Tulotaso Itä- ja Pohjois-Suomessa on myös matalampi kuin etelässä. **Vihreiden rooli hyvin kielteinen**
Puoluetaustan mukaan myönteisimmin palkanalennuksiin suhtautuivat vihreitä (47 %) ja kokoomusta (44 %) äänestävät. Kielteisintä suhtautuminen oli Sdp:n (26 %) kannattajien keskuudessa Kokoomuksen kannattajien suostuminen palkka - aleen on ymmärrettävä, se selittyy juuri toimihenkilöiden samaistumiseen Kokoomukseen, joka todellisuudessa on uusliberaali, isänmaaton puolue. Vihreät ovat ylhäisissä norsunluutorneissaan toimien Kokoomuksen talutusnuorassa ja ovat omaksuneet oman talousgurunsa Osmo Soininvaaran porvarilliset talouslinjaukset. Juhani Valo

Eurokraattien vallankaappausyritys

Barroso haluaa siirtää jäsenmaiden budjettivaltaa parlamenteilta komissiolle, suuremman vallan määrätä jäsenmaiden taloudenpidosta, komissiolle oikeuden veronkantoon ja yhteisvastuulliseen velkaantumiseen (eurobondeihin) sekä pankkien valvonta- ja pääomitusvastuun. Tämä merkitsee Lissabonin sopimuksen muuttamista. Suunnitelma on Euroopan liittovaltio ja tämän mahdollistaa ja sitä ajaa eteenpäin tahallinen, pitkitetty eurokriisi.

Jo liittovaltioajatuksen”isä” Robert Schuman sanoi, että EU voi kehittyä kriisien kautta. Eurojärjestelmä tiedettiin taloudelliseksi mielettömyydeksi, mutta sen katsottiin olevan välttämätön, jotta kansoja voitaisiin pakottaa liittovaltioon. Yhteiseen rahaan siirtyminen oli seikkailupolitiikkaa, mutta federalistit eivät korvaansa tutkimuksille ja varoituksille lotkautaneet.

Sitä saa mitä tilaa

Eurovaluutan kiinteä kurssi aiheutti euromaiden kaupassa Saksan ylijäämän ja heikompien maiden - Kreikan, Portugalin, Espanjan jne – alijäämän ja velkaantumisen. EU-johdajat päättivät, että euromaiden veronmaksajat maksavat Saksan pankeille. Eurotukia on maksettu satoja miljardeja keinottelijoille ja Kreikan, Portugalin ja Espanjan talous ajettu jyrkänteen reunalle pakottamalla nämä maat ryöstämään kansalaisensa ja ajamalla sosiaaliturva alas. Näin on saatu näiden maiden kansantalous syöksyyn. Tukipaketeil-

Euroopan unionin komissiosta kehitetään juttua, joka pyrkii kaappaamaan vallan 17 euromaassa. Juntan johtaja, pääkomissaari José Manuel Barroso paljasti 28.11, miten euromaiden on luovutettava yhä suurempi osa omasta päätösvallastaan komissiolle. Barroso nimitti suunnitelmaa ”käsi kirjoitukseksi euroalueen syventämiseksi aidoksi talous- ja rahaliitoksi”.

la ja niihin liitetyillä ehdoilla pensaspalot on saatu roihahtamaan metsäpaloiksi.

Euroalueen talousnäkymät ovat lyhyen ajan kuluessa heikentyneet merkittävästi. Niiden talous uhkaa vaipua taantumaan Suomea ja Saksaa myöten ja kriisimaat painuvat syvään lamaan. Euromaiden velkakriisi pahentuu entisestään. Pääomaa pakenee pienten kriisimaiden lisäksi jo euromaiden suurimpiin kuuluvasta Italiasta.

Suomen päättäjät kulkevat kuin pässit narussa

Herättelemällä pelkoa romahduk-

sesta viedään kataisia ja urpilaisia kohti liittovaltiota kuin pässettä narussa. Joskus epäilee, uskovatko he itse puheitaan markkinavoimien selätyksistä, pensaspalon sammutuksesta, palomuuereista jne... Miksi kataiset, urpilaiset ym. ovat mukana tässä pyramidihiujauksessa? Suomelle se aiheuttaa kustannuksia ja kärsimyksiä. Ei voi uskoa, että he olisivat niin sokeita, että uskoisivat, että näillä tempuiilla luodaan taloudellista vakautta ja voitaisiin pelastaa nykyisenkaltainen euro.

Miksi he haluavat luovuttaa jäsenvaltioiden päätösvallan EU-huijareille? Heillä ei

ole mitään sananvaltaa päätöksiin; ne toteutetaan kansanvaltaisen päätöksenteon ulkopuolella ja varsin nopeasti. Poliittkomme eivät ole ”kartalla”. EU-perussopimusten mukaan kansalliset parlamentit eivät saa päättää rahanjaosta - parlamentteja saa vain ”informoida”.

Suomi on yhtä kaukana EU:n ytimestä kuin Bulgaria ja Romania

Päättäjämme ovat 15 vuotta ilmaisseet halunsa päätöksenteon ytimiin. Tosi asia on, että Suomi on yhtä lähellä ydintä kuin esimerkiksi Bulgaria ja Romania. EU:n talouspolitiikan ”ydin” on komission talous- ja raha-asiain pääosasto, jonka ennusteet ovat koko EU:n talousohjauksen perusta. EU:n talouspolitiikka perustuu keskusjohtoiseen suunnitteluun, seurantaan ja ohjaukseen. Sinne kataiset ja urpilaiset voivat pyynnöstä päästä ekskursiolle.

”Päättäjillämme” on kaksi vaihtoehtoa: joko hyväksyä kaikki esitykset jupisematta tai lähteä Suomen politiikan johtotehtävistä.

Eurokraattien kaappausyritys päättyy vielä kyyneleihin

Vallankaappausyritystä ei pelasta Urpilaisen, Kataisen, Sipilän, Haglundin, Arhinmäen, Räsäsen, Ville Niinistön ja muiden hännystelijöiden huijaus, asioiden kuvaaminen niiden väärillä nimillä.

Jos päättäjät kysyisivät suoraan äänestäjiltä kantaa liit-

tovaltioon ja selostaisivat päätöksen merkityksen ja seuraukset, olisi lopputulos jokseenkin varmasti tyrmäys. Maksajamaissa liittovaltio kaatuisi todennäköisesti maksuvelvoitteisiin. Kriisimaissa tyrmäystuloksen saisi aikaan ulkoa määrättävä ”talouskuri”. Vielä kun rahaliiton, liittovaltion purkaminen varta vasten valmistellulla menettelyllä lienee poliittisesti vaikeaa, koska se tietäisi vuosikymmenten jättäjäismäisen epäonnistumisen myöntämistä ja täydellistä kasvojen menetystä ja rakenteiden purkamista, ei liittovaltioon kansalaiset suostuisi.

Ero eurosta ja EU:sta on välttämätön

Useat ulkomaiset tutkimuslaitokset todistelevat, että Suomi hyötyisi merkittäväksi, jos se mahdollisimman nopeasti irtautuu eurosta – ennen järjestelmän täydellistä romahdusta. Euroopan kansat eivät tule alistumaan EU:n saappaan alle vaan irtaantumisvaatimukset tulevat kasvamaan. Eurokraatit sanovat suoraan: heillä vaihtoehtoja on tasan kaksi – euron tuho tai liittovaltio.

EU on perustettu globalisaation, kovan uusliberalistisen talous- ja sosiaalipolitiikan välineeksi. EU:sta eroaminen on välttämätön, muttei riittävä edellytys talouspolitiikan suunnan muuttamiseksi demokratian ja hyvinvointivaltion suuntaan.

Juhani Tanski

Kapitalistien luokkataistelukoneisto vauhdissa

Kapitalisteilla loputon toivelista

Hyökkäys alkoi kokoomuksen vaatimuksella karenssipäivän saamiseksi sairauspoissaoloihin ja sairausajanpalkan alentamisella 80 prosenttiin. Sen jälkeen on kapitalistien toivelistaan lisätty palkanalennukset, eläkeiän nosto, työajanpidentäminen ja maahanmuuttajien työllistäminen työehtosopimuksia heikommilla ehdoilla. Pääministeri Katainen on esittänyt työurien pidentämistä, työtuntien, työviikkojen, ja työvuosien pidentämistä.(HS 7.12) Hän siis haluaa nostaa eläköitymisiä, laittaa tuntiin lisää minuutteja, viikkoon päiviä ja vuoteen lisää kuukausia. Älykäs mies.

Ongelma on palkanmaksuhaluton työnteettäjä

Vakavasti puhuen: Katainen romuttaisi 95 vuotta sitten yleislakolla taistellun lain kahdeksantuntisesta työpäivästä, ei enempää eikä vähempää. Kuka kertoisi Kataiselle ettei työpäivän ja työuran pidentäminen lisää työtuntien määrää, vaan johtaisi uusiin irtisanomisiin ja osto-voiman laskemiseen. Ei hölmöläisten peittokaan pidentynyt, kun siitä toisesta päästä leikattu pala ommeltiin toiseen päähän. Työtuntien määrä lisääntyy vain tuotantoa ja työpaikkoja lisäämällä sekä palkkoja nostamalla. Ongelmana ovat työllistämisen – ja palkanmaksuhaluttomat työnteettäjät, eivät työehtosopimusten mukaista kohtuullista palkkaa vaativat duunarit.

Kaiken takana EU ja IMF?

SAK:n nettisivuilta osui silmiin uutinen, jonka mukaan Romaniassa hyväksyttiin toukokuussa 2011 ay – oikeuksia loukkaava laki. Se lakkaut-

Tulemme muistamaan syksyn 2012 siitä, että kapitalistit ja heidän etujärjestönsä elinkeinoelämän keskusliitto EK, sen reippaat pikkupulaiset, kokoomuspuolue nuorisojärjestöineen, keskustapuolue ja koko porvarillinen propagandakoneisto aloittivat suurhyökkäyksen työväenluokkaa vastaan. Asialla ovat olleet milloin yrittäjäjärjestön nokkamiehet, EK:n johtoon ministerin palliilta palkattu Jyri Häkämies, valtion taloudellisen tutkimuslaitoksen ylijohtaja, milloin pääministeri. Kapitalistien hallussa oleva media on heidän möläytyksiään auliisti julkaissut suurin otsikoin ja keksinyt omia työehtojen heikennysesityksiään ja leikkauslistojaan. Näyttää siltä, että kaikki kynnelle kykenevät on valjastettu keksimään mitä mielikuvituksellisimpia, julmempia, öykkärimäisempiä – ja vaarallisempia esityksiä työläisten päänmenoksi.

ti kansallisen tason tes – neuvottelut ja sopimisen yleissitovuuden sekä teki toimialakohtaiset tes-sopimukset lähes mahdottomiksi. Lisäksi uusi laki heikensi palkansaajia syrjinnältä suojelevia määräyksiä ja rajoitti lakko-oikeutta.

Kansainvälisiä normeja polkeva laki syntyi Euroopan komission ja kansainvälisen valuuttatarahaston IMF:n painostuksesta. Ne käyttivät hyväkseen Romanian vuosien 2008 – 2009 taloudellista ahdinkoa, joka pakotti oikeiston muodostaman hallituksen etsimään kriisilainoja ulkomailta. Hallitusvallan vaihduttua Romaniassa vasemmiston ja keskustan hallitus on pyrkinyt muuttamaan lakia niin, että se olisi sopusoinnussa kansainvälisen työjärjestön ILO:n työelämänsopimuksen kanssa. EU – komissiolle ja IMF:lle se ei ole sopunut. Komissio ja IMF yrittävät estää Romanian hallitusta muuttamasta lakia kansainvälisten normien mukaiseksi.

Kusetus alkaa paljastua

On surkuhupaisaa, että juttu julkaistiin SAK:n nettisivuilla. Sehän oli keskeinen vaikuttaja, kun Suomea ajettiin EU:hun – ja kannatti liittymistä, koska sieltä työläisille oli tu-

lossa kymmenen hyvää ja yhdeksän kaunista. Nyt alkaa Sekä EU:n että SAK:n kusetus paljastumaan.

Me suomalaiset emme siis ole yksin kamppailemassa työehtojemme, vaan taistelu on koko Euroopan ja maailmankin mitainen. Joka puolella maailmaa tilanne on sama: Kapitalistien kilpailu pakottaa yritykset alentamaan tuotantokustannuksia – ja niitä pyritään alentamaan myös työvoiman hintaa alentamalla. Kapitalistit eivät maksa vapaaehtoisesti yhtään enempää palkkaa kuin sen, mikä riittää työläisen työkyvyn ylläpitämiseksi. On kallista siirtää tehtaita ja työpaikkoja halpatuotantomaihin ja niissäkin on työvoiman hinta alkanut nousta, kun työpaikat ovat lisääntyneet. Siispä kapitalisti laskee, että on halvempaa tuoda ”kiinalaiset” työehdot Suomeen. Se ei maksa mitään, mutta onnistuessaan lisää yritysten voittoja!

Nyt on oikea hetki nousta vastarintaan

AY-liikkeen johdon suunnalta on tyrmätty Kataisen puheet työuran pidentämisistä. Palkanalennuspuheet on AY – aktiivien keskuudessa otettu vastaan tyrmistyneinä ja ne

on tuomittu yksimielisesti. Nyt on se hetki, kun on noustava vastustamaan kapitalistien hyökkäystä. Suomen työväenluokalla ja valtiolla ei ole varaa voittojaan muiden työllä kasvattavaan omistavaan luokkaan. Yritykset harrastavat nykyään verosuunnittelua. Se tarkoittaa, että ne kiertävät kaikki mahdolliset verot ja vieläpä laillisesti ja yhteiskunta jää nuolemaan näppejään. EU:n taakama pääomien vapaa liikkuvuus antaa tähän verokikkailuun hyvät mahdollisuudet.

Ay-liikkeellä näytön paikka

On ammuttava alas kaikki puheet palkanalennuksista, työaikalain romuttamisesta ja työurien pidentämisestä. AY-liikkeellä on tässä taistossa näytön paikka. Näytön paikka olisi myös hallitus/eduskuntavastemmistolla. Tähän asti ne ovat olleet hiljaa.

Missä esim. Paavo Arhinmäki? - Kataisen selän takana piilossa? Joukkovoimaa on käytettävä ja jos muu ei auta niin yleislakko päälle, periksi ei saa antaa. On vaadittava palkkojen korottamista ja työajan lyhentämistä ansiotasoa

alentamatta.

Suuryritykset kansallistettava ja kuntapalvelut kuntien omana työnä

Samalla on esitettävä vaatimus suuryritysten kansallistamisesta ja ottamisesta työtekevien haltuun, sekä vaadittava kaikkien kunnallisten palveluiden tuottamista kuntien omana työnä, myös koh-tuuhintaisten asuntojen. On muistettava että kapitalistit tarvitsevat työläisiä rahasäkkiensä täyttämiseen, mutta työläiset eivät tarvitse kapitalisteja yhtään mihinkään!

On täysin mahdollista että ensi vuonna ollaan lakossa työehtojen heikennyksiä vastaan, sillä niin kovalla asenteella työnteettäjät ovat työntekijöiden oikeuksien kimppussa. Jos AY – liikkeen johto pitää kiinni omista peheistään, mikä on toivottavaa, niin yhteenottoja on tulossa. Duunareiden kanta on selvä: Palkanalennuksiin, työurien pidentennyksiin ja työikalain romutukseen ei suostuta.

Markku Nieminen
pääluottamusmies

Muutama fakta sairausajan palkasta

Koska medioissa on esiintynyt virheellisiä tietoja ja väitteitä sairausajan palkanmaksusta, on syytä korjata ne. On väitetty, että työnantaja maksaa sairausajan palkkaa enimmillään 28 - 56 päivältä. Kyse on kuitenkin kalenteriajanjaksoista, jonka sisään mahtuvilta työpäiviltä palkka maksetaan. Yhdeksän päivän sairauspoissaolon jälkeen KELA maksaa

sairauspäivärahaa, joka maksetaan työnantajalle. KELA:n maksama päiväraha on 75 prosenttia palkasta. Eli työnantaja maksaa täyden palkan yhdeksältä työpäivältä, sen jälkeen 25 prosenttia palkasta. KELA maksaa päivärahan suoraan työntekijälle vasta esim. 56 päivän kalenteriajanjakson jälkeen.

MM

Vallata ja alistaa

Tapaus Talvivaara on osoittanut, että ihmisen (inhimillinen?) ahneus vie voiton arvoilta, joiden uskottiin rakentavan kestäväää kehitystä. Otsikon ”vallata, altistaa ja alistaa” sanoma nousee suoraan kaivoslaista. Valtaus ja kaivospiirin muodostaminen johtavat ympäristön, luonnon altistamiseen aiheutetuille haitoille, joihin ihminen ja yhteiskunta joutuvat alistumaan, lähipiirissä fyysisesti ja yhteiskunta yleensä henkisesti. Fyysiset vauriot ovat ajan saatossa osittain korjattavissa. Henkiset arvet korjaantuvat säädöksiä ja niiden valvontaa parantamalla. ”Talvivaaroja” pohjoisille alueilleemme on tulossa ryntäyksen omaisesti, erämaat houkuttelevat piittaamattomuuteen ja laittomuuksiin.

On selkeästi vaadittu kaivosteollisuuden kansallistamista, koska yksityiset kansainväliset kaivosyhtiöt ha-luavat vain voittoja piittaamatta ympäristöstä. Se mistä varoitettiin jo keväällä Talvivaaran yhtiökokouk-sen yhteydessä kävi toteen syksyllä. Kansallistaminen on ainoa keino valvoa riskialtista yritystoimintaa, sekä pitää kansallisen omaisuuden tuotot kotimaassa.

Kaivoslain muutos 80-luvulla va-pautti kaivostoiminnan vapaalle valtaamiselle ja kilpailulle. Nyt on jopa Kokoomuksen piiristä nostettu kysymys, että tulisiko meillä olla jo-tain oikeuksia omiin mineraalivaroihimme. Vasemmistoliiton taholta on esitetty uuden ”Outokummun” perustamista, valtiojohtoisen kai-vostoiminnan aloittamista, paluuta sosialistisempaan Suomeen. Valtio on tullut ennenkin apuun, kun joku teollisuutemme haara on ollut vai-keuksissa niin metalli-, metsä- kuin kemiankin alalla. Nyt on kuitenkin kysymys toisenlaisista vaikeuksis-ta kuin pääomien puutteesta, joi-ta edellä mainitut valtio-interven-tiot auttoivat. Vaikeudet nousevat nyt oikeudenmukaisuusolettamist-a, että on väärin, että mineraaliva-rojemme tuotto viedään vapaasti ulkomaisiin taskuihin ja ongelmat jäävät meille.

Vapaan ryöstämisen kohteek-si joutuvat luonnonvaramme eivät voi olla vastaus työpaikko-jen synnyttämiseen. Vastuu työllisyydestä/työttömien toimeentulos-ta ja ympäristöstä on yhteinen ja sanomattakin on selvää, ettei tätä

vastuuta saada ulkomaisille omis-tajille jaettua. Varhemmat valtio-interventiot teollisuuteen ovat pitä-neet sisällään ajatuksen pääoma-huollosta sekä työllisyydestä. Verotus on ainoa keino, jolla voidaan tähän asiaan puuttua kaivostoimin-nassa. Ottaa käyttöön uusiutum-atomien luonnonvarojen käyttöä koskeva vero, joka koskisi kaivan-naisia mukaanlukien uraani, turve ja muut maa-aineslain vaikutuspii-riin kuuluvat raaka-aineet.

Piittaamattomuus saa sujuv-asti sijaa, kun samoja (Talvivaaran) osakkeita omistetaan tasavallan presidentistä kunnan konttoristiin ja paikallisen K-kaupan kassaan. Kansankapitalismia vai kansallis-ta kapitalismia? Tällaisissa omis-tuksissa alkavat jäävyidet, esteelli-syydet ja muutkin arvot hämärtyä, vaikka omistus on suomalaisissa käsissä. Valtion omistajana on hel-pompi nähdä objektiivisesti yhtei-nen etumme, luontoa unohtamat-ta. Valtio ei kuitenkaan ole parhaim-massa iskussa pääomittamaan yksi-tisessä omistuksessa olevaa teol-lisuutta kuten varhempina vuosi-kymmeninä, jolloin siitä tuli useim-

miten enemmistöosakas, päätös-valtoineen.

Alan lainsäädännön uudis-taminen on tuskaisen hidasta puuhaa ja ilmeisesti tulee edellyt-tämään valvonnalta lisäresursseja, jotka ovat riittämättömät nykyis-tenkään lakien valvontaan. Tämä kertoo siitä, että uusiutumattomien luonnonvarojen verottamiselle on välitön tarve, mikä onnistuu nopeastikin budjettipäätöksellä.

”Valtauksilla” ja kaivosten perustamisilla on oma historian-sa, jonka ”jokamiehen” oikeuden soisi jo päättyvän. ”Valtaus” käsit-teenä – asiayhteydessä - liittyy va-pauteen ja luonnon ehtymättö-myyteen, että siinä on riittävästi kullekin. Mittasuhteet ovat aikojen saatossa muuttuneet, kuu-maisemien luojiksi ei olisi kyennyt kukaan menneinä vuosisatoina tai kymmeninä. Valtaaminen, altista-minen ja alistaminen ovat sanoja, jotka eivät kuulu ns. hyvinvointi-valtion hyödyketuotantoon.

**Hannu Ikonen
Liljendal
Vapaus valita toisin ry**

Kaivosteollisuus kansallistettava

Viime viikkoina Talvivaaran kai-voksella on tapahtunut Suomen suurin tai yksi Suomen suurim-mista ympäristökatastrofeista. Talvivaaran vähäiset toimenpi-teet ennen ympäristökatastro-fia ja sen aikana ovat oivia esi-merkkejä siitä, kuinka suur-pääoman intresseihin kuuluu vain voiton tavoittelu. Nyt ta-pahtuneen kaltaisten ympäris-tökatastrofien torjuminen Tal-vivaaran toimissa jätetään ai-noastaan muodolliseen osaan. Siitä kertovat Kainuun Ely-kes-kuksen antamat lähes sata huo-mautusta kaivosyhtiölle.

On kuitenkin ihmeteltävä, miksei Ely-keskus ryhtynyt tiukempiin toi-miin Talvivaaran kanssa, vaikka sil-lä lain mukaan olisi niihin täysi oi-keus. Syy tähän löytyy jo itse Ely-keskuksen nimestä: tärkeydessä ensimmäisenä tulee elinkeino, seu-raavaksi liikenne ja vasta viimeisenä ympäristö. Ympäristöstä huolehti-minen on tapahtunut Kainuun Ely-keskuksessa elinkeinohallinnon sa-nelemana. Tästä syystä on tärkeää erottaa elinkeinohallinto ympäris-töhallinnosta.

Keskiviikkona 14.11. Helsin-gin kaduilla marssi mieltään osoit-tamassa Talvivaaran toimista ja toi-mien puutteellisuudesta närkästy-nyt kansalaisjoukko. Vaatimukse-na oli Talvivaaran kaivoksen välitön sulkeminen uusien ympäristökatastrofien lopettamiseksi, sillä muu-ten ei riistokapitalistien hallitse-maa yritystä voida hallita. Mielen-osoitus alkoi Eduskuntatalolta, jos-ta se marssi Työministeriön eteen, mutta kukaan ei tullut avaamaan ovea. Marssi jatkui Ympäristöminis-teriöön, jossa ovesta astui ulos sekä ympäristöministeri Ville Niinistö että työ- ja elinkeinoministeri Lauri Ihalainen. Heidän kummankaan pu-heet, tyhjät lupaukset eivätkä lukui-sat jossittelut vakuuttaneet syystä-kään mielenosoittajia, vaan mielen-osoittajat huusivat yhteen ääneen: ”Kaivos kiinni”. Lopulta molemmat ministerit luikkivat vihellysten saat-telemana sisälle ympäristöministe-riöön oven taakse piiloon.

Marssi jatkui Eduskuntatalol-le, jossa adressia vastaanottamaan oli saapunut monien hallituspuo-lueiden ja Keskustan edustajia sekä puhumassa oli useita henkilöi-

Kuva: Antero Nummiranta

Tällä muistutettiin Talvivaaran riskeistä jo 12.3.12 yhtiökokouk-sen aikana mielenosoituksessa

tä eri kansalaisjärjestöistä. Kokoo-muksen puolesta mielenosoittajia tervehtimässä ollut edustaja puhui tuttuun tapaan ympäripyöreitä pu-heita ja antoi tyhjiä selityksiä tapah-tumista. Keskustan Kimmo Tiilikai-selle täytyy kuitenkin antaa tunnus-tusta: hän totesi suoraan, ettei kan-nata kaivoksen alasajoa. Hän kertoi rehellisesti kantansa eikä ruvennut selittelemään olemattomia kuten esimerkiksi kokoomuslainen. Siit-tä täytyy antaa hänelle tunnustus-ta. Hänen äänensä peittyi kuiten-kin kokonaan huutoihin, joissa vaa-dittiin Keskustan entisiä ministerei-tä Mauri Pekkarista ja Paula Lehto-mäkeä ottamaan lapion kouraansa ja rientämään Kainuuseen ja autta-maan turvapadon rakentamisessa jätevesille.

Illan hämärtyessä sytytettiin Eduskuntatalon portaille kynttilät ja laulettiin Kainuun ja Savon maa-kuntalaulut surun osoituksena tu-hoaluen ihmisille.

Päällimmäiseksi mielenoso-i-tuksesta jäi ajatus, että kaivostoi-minnassa maamme keskeinen voi-mavara on annettu ulkomaisiin ja yksityisiin käsiin. Maaperän rikkau-det otetaan ja ympäristö-ongelma jätetään. Perinteisesti on katsottu, että kaivos- ja metalliteollisuus ovat kansantalouden kannalta niin mer-kittäviä, että ne on pidetty yhteis-kunnan valvonnassa. Kun mukaan tulee ympäristökysymys ja ulkomainen riistopääoma, on välttämätönt-tä ottaa koko kaivostoiminta yhteis-kunnan haltuun ja kontrolliin.

**Ilmari Ekonen
opiskelija
Helsinki**

Köyhdytetty uraani: terveys ja ympäristövaara.

Nykyisen sodankäynnin uusim-pia tulokkaita ovat aseet, joissa käytetään köyhdytettyä ura-nia. Näitä käytettiin niin Irakin sodissa kuin Afganistanissa kut-en Libyassakin. Kyse on siitä, käyttääkö Israel niitä Gazan run-saan väestön keskuudessa. Luul-tavasti ja tällöin on kyse selväs-tikin väestön järjestelmällises-tä tuhoamisesta, jonka vaiku-tukset tulevat ulottumaan myös itse Israeliinkin vahingollisina ympäristöaineina.

Metallinen uraani on itset-tään syttyvää huoneen lämmös-sä, jos paikalla on happea, ilmaa ja vettä. DU-aseissa käytetty ura-anioksidi räjähtää helposti tietyis-sä olosuhteissa, siihen riittää luod-in aiheuttama kitka tai ohjuksen osuminen kohteeseensa, jolloin syntyy voimakas räjähdys ja läm-pötilan nousu. Räjähdyksessä syn-tyy keraamista aerosolia, joka rea-

Esa Salomaa

goi nopeasti ilman veden kanssa. Il-massa aerosoli muuttuu uraaniok-sidiksi tai uraanitrioksidiksi, jotka keveinä aineina vastustavat jopa maan vetovoimaa ja saattavat vael-taa pitkiä matkoja tuulen mukana ja myrkyttävät alueita.

Näin on käynyt Irakissa, jossa

DU-ainetta käytettiin yli 320 ton-nia, Afghanistanissa tähän men-nessä 1000 tonnia jollei enemmän-kin.! Ei ihme, että Iranin terveyden-hoito on ilmoittanut suuria määriä epämuodostumia vastasyntynei-den lasten kehoissa ja moninker-taiset lisääntyneet syöpätapaukset. Jopa eri järjestöt, joukossa veteraa-nijärjestöt ovat varoittaneet halli-tuksiaan DU-aseiden käytöstä, kos-ka ne myöskin iskevät taistelevien yksiköiden terveyteen sekä siviilei-hin. Mikä on Geneven sopimuksen 33. ja 55. pykälien vastaisa tekoja ja joista seurauksena voi olla syyte ihmiskuntaa kohtaan tehdystä rikok-sesta.

Kaikkein pahinta on juuri vil-jelymaiden saastuminen DU-asei-den aiheuttaman saastepölyn takia. Irakin maanviljelyalueet ovat olleet parhaimpia Lähi-idässä. Ongelmat tulevat olemaan pitkäaikaisia ja tulevat aiheuttamaan vaikeita seurauksia maan väestölle jat-

kossakin tilanteen rauhoituttua ko-konaan. Viljelymaa-alan vähenemi-nen on muutenkin valtava ongelma maapallon koko laajuudessa. Ja että sitä nyt järjestelmällisesti tuhotaan sotatarviketeollisuuden ja ties min-kä takia, tekee tulevan elinkeinotar-vikkeiden tuotannon hyvin vaikeak-si. Afganistanin pellot ovat samoin saastuneita suurelta osin. Viljely on osittain mennyt oopiuminvalmis-tukseen, jota USA:n hallitus suoje-lee, sillä Afganistanin hallitus saa rahaa aseisiinsa huumeiden myynnillä. Se ei kuitenkaan poista radioak-tiivisten aineiden vaikutusta viljeli-jöihin ja väestöön.

Veteraaneista on löydetty uraa-ninäytteitä 6-7 vuotta sille altistu-misen jälkeen. Osa uraanista pois-tuu virtsan kautta, muut uraanit jäävät krooppaan sisäänhengityk-sen jälkeen ja muodostavat muita uraaniyhdisteitä, jotka ovat va-hingollisia. Nämä aineet kerään-tyvät luustoon, imusuoniin, mak-

saan ja rasvakudoksiin. Keuhkois-sa ne aiheuttavat syöpää, kuten muuallakin. Muita sairauksia ovat verisairaudet, suolisto-ongelmat ja radiaktiivisuus on sivutekijä mon-nessa muussa sairaudessa. Samat vaivat aiheutuvat myös tavallisille kansalaisille pommiteituilla alueilla, jotka ovat sotatilankin jälkeen altiina aineille sotilaiden poistuessa terveempään ympäristöön. Pahim-pia seurauksia siviileille ovat juuri epämuodostumat, ei ainoastaan jälkeläisille vaan myös karjalle.

Tässä on todellakin kyse kan-sojen tuhoamisesta ja jopa koko ihmisyyden vaarantamisesta, mi-tä enempi näitä aseita käytetään. Vaikka Rotschild ja muut ovatkin olleet sitä mieltä, että maailman väkiluku pitäisi olla n. 3 miljardia, niin menetelmänä tämä on täysin väärä ja vaaraksi koko ihmiskun-nalle.

**Esa Salomaa
Ruotsi**

Nietzchen aika on juuri nyt

Yhteiskunnan tulee huolehtia niistä, jotka eivät siihen itse pysty. Kannatettavaa ajattelua. Mutta kun näin ei ole. Yhteiskunta siis kun-
nat ja valtio ovat muuttuneet firmoiksi. Kunnilla on velvollisuus pe-
ruspalveluiden järjestäjänä. Näin ei vaan ole. Mihinkään ei sijoiteta,
ellei se tuo välittömästi lisätuottoja. Esim. syrjäytymisvaarassa ole-
vien nuorten takaisinvetämiseksi normaaliin elämänmenoon ei saa
varoja eikä mahdollisuuksia. Tajutaan, mutta ei edes haluta tajun-
nan antaa muuttua ymmärrykseksi, että em. toiminta on todella kan-
nattava sijoitus. Vanhusten annetaan kuolla, missä sitten lienevät-
kin. Köyhien asemaa ei edes haluta parantaa, vielä työpaikan omaa-
vien pitäisi alentaa palkkojaan ja pidentää työssäolovuosiaan jne.
Väitetään, että ei ole rahaa. Rahasta ei kuitenkaan ole kysymys vaan
ainoastaan valinnoista ja halusta, rahaa kyllä tässä maassa on enem-
män kuin on koskaan ennen ollut.

Todellakin elämme Nietzschen aikaa. Vastakkain ovat hyvät ja huo-
not. Huonoja ei haluta ottaa huomioon. Ja vaikka miten tiedämme ja
tunnumme, että ”metsään menee”, niin ”Häkämiehiä” meillekin riittää.

En enää aseelliseen vallan-
kumoukseen ja barrikaadeille
nousemiseen jaksa muuta kuin
toivoa. Elämä vaan on särmän sen
verran hionut, mutta kaiken tukeni
annan jos sellaisia uskalikkoja vie-
lä on. Mikään ei kuitenkaan todelli-
suudessa ole muuttunut vuosisa-
dan alusta, samat ongelmat, sama
työn ja pääoman välinen ristiriita.

Ikävät tapahtumat Jokelas-
sa ja Pohjanmaalla, Hyvinkääl-
lä sekä lukemattomat perhemur-
hat ja itsemurhat sai toimittajat ja

poikkeuksellisen kyvyttömän mi-
nisterinkin hakemaan yhteyksiä fi-
losofi Nietzschen ajatuksiin, kos-
ka ampujat olivat aiheesta olleet
kiinnostuneita. Melko näköalaton-
ta ja suurta ammattitaidottomuut-
ta osoittava ajatus. Pojatko laskivat
kuuluvansa yli-ihmisiin.

Mehän elämme juuri nyt
Nietzschen aikaa. Meillä on pieni
yli-ihmisten joukko, jotka voivat
toimia miten tahtovat. Heitä ei kos-
ke rikoslaki, ei perustuslaki eikä mi-
kään valta. Ainoastaan he ovat ja

saavat olla kuten haluavat. He ajat-
televat, että vain heillä on oikeus
terveyteen, arvokkaaseen vanhuu-
teen, luovaan ja rakentavaan
lapsuuteen ja jopa jonkinlainen
velvollisuus vähempiosaisia sortaa.
Muista ei tarvitse piitata. Muu osa
kansaa on parialuokkaa, orjia.

Ehkäpä nämä em. kouluampu-
jat ja perhemurhaajat olivatkin saa-
neet tästä Nietzscheläisyydestä tar-
peekseen.
Nietzschen mielestä ainoastaan
tämä herraluokka oli hyvä, muut
sensijaan huonoja.

Hyvillä ihmisillä hän tarkoiti-
ti ylhäisiä, rikkaita ja joutavia.
Huonot puolestaan olivat kansan-
ihmisiä ja muutenkin työväkeä,
jota voi kohdella miten yläluokka
vaan tahtoi. Nietzsche väittää sää-
lin olevan elämää tukahduttava
haittatekijä. Toisesta huolenpitä-
minen on heikkoutta ja tekee huo-
lehtijan myös heikoksi. Yläluokala
on oikeus sanoa ”minä olen Ju-
mala, enkä minä ole koskaan kuul-
lut mitään jumalallisempaa ja kau-
niimpaa”. Meidän johtajammehan
juuri näin tekevätkin. Ei ole toi-
sta totuutta kuin minun, ja jos on,
niin se on väärää totuutta. Kuun-
nelkaapa vaikka pääministeriä tai
muita valtioneuvoston jäseniä.
Meidän nykyinen yhteiskuntamme-
han on juuri tuollainen Nietzsche-
läinen rakennelma. Meille on ope-
tettu ja päähämme pöntätty sano-
maan sitä demokratiaksi, vaikka ky-
symyksessä on aito ja puhdas nihi-
lismi. Koska uskonto ja sen moraa-
li sekä tiede ovat kokonaan me-
nettäneet kykynsä ottaa kantaa oi-
kean- ja väärän-, hyvän- ja pahan
suhteen, on varakas joutilaluokka
tehnyt itsestään jumalan ja antanut
itselleen kaiken vallan ja ehdotto-
man oikeuden. Heitähän ei saa mis-

tään vastuuseen, he eivät voi teh-
dä väärin.

Katsokaa ympärillenne ja aja-
telkaa. Meidän nykyaikamme on
Nietzscheläisyyttä täydellisimmil-
lään.

Helpottaa vähän, kun olen
hallituksen ministereiden, ikä-
vä kyllä vasemmistolaisiksikin
itseään kutsuvien, kuunnellut,
katsellut ja lukenut, koska samal-
la tajuaa ,ettei tarvitse sittenkään
olla kummoinenkaan ihminen, kun
jo voi tuohon eliittiin ja syyntakeet-
tomaan kategoriaan päästä. Riit-
tää kun lausuu vaan ajatuksia kuin

suuresta hanurista. Pettää periaat-
teensa ja elää omassa elämänval-
heessaan uskotellessaan itselleen,
että vaikka onkin moraaliton ja te-
kee väärin, tekee sen jostain suu-
remmista ja ylevämmämmistä syis-
tä kuten vaikkapa vasuriedusta-
jat juuri nyt. Eli ministerit eivät ole-
kaan ihmisyyden ja harkinnan jät-
tiläisiä vaan ainoastaan ahneita ja
piittamattomia omanedun tavoit-
telijoita.

Päätän edelleen oman moraa-
li ni mukaan oikeasta ja väärästä. Teh-
kää tekin kaikki niin ja tulkaa mu-
kaan taisteluun.

Karl Tapani Niemi
Parainen

RAUHANPALKINTO EU-RUUTI- TYNNYRILLE PERUUTETTAVA!

Tätä kirjoittaessa EU:n edustajat ottavat parhaillaan vastaan Oslos-
sa vastaan tämän vuoden Nobelin rauhanpalkintoa organisaatiol-
leen. Skandaalipäätöksen teki Norjan Suurkäräjien asettama viisi-
jäseninen Nobel-valiokunta, jota johtaa Norjan entinen pääministe-
ri Thorbjörn Jagland (työväenpuolue). Tämä entinen Norjan päämi-
nisteri on ollut vuodesta 2009 pääsihteeri Euroopan N(orsunraaton)
euvostossa (EN), joka tunnetaan maailmanhistorian pöyristyttä-
vimmästä ja valheellisimmasta etnisestä kansakuntienmurhasota-
propagandastaan, muka ”94 miljoonan tappamalla tapetun kom-
munismin uhrin” ”päättöksestään” vuodelta 2005. Ruotsalaisella oi-
keusistuinella on mahdollisuus peruuttaa palkinto, jos se katsoo
sen Nobelin Nobel-säätiön sääntöjen vastaiseksi.

Viidesti johtajiensa kautta rauhanpalkittu maailman suurin rauhan-
järjestö International Peace Bureau IPB, johon kuuluu 320 rauhanjär-
jestöä 70 maasta, vaatii 5.11.2012 Nobel-säätiölle lähettämässään vali-
tuksessa palkinnon peruuttamista Alfred Nobelin testamentin vastaise-
na. Puuttuu vain, että IBP ”palauttaisi” Ruotsin Nobel-komitealle omalle
kohdalleen osuneet viisi palkintoa... IBP on pasifistinen järjestö, joka täh-
tää kaikessa toiminnassaan aseistariisuntaan tai ainakin niiden vähentä-
miseen. Se katsoo, ettei EU kelpaa rauhanpalkinnon saajaksi mm. kos-
ka; (1) EU ei ole rakentamassa valtioiden aseetonta kanssakäymistä. ja
(2) EU jäsenvaltioineen on hyväksynyt sotilaalliseen uhkaan perustu-
van turvallisuuden ja lietsonut sotaa rauhanomaisten ratkaisujen sijasta.

Alfred Nobelin testamentti

”... Kaikesta jäljellä olevasta realisoitavissa olevasta omaisuudestani
säädetään seuraavalla tavalla: pääoma, jonka selvitysmiehet ovat sijoit-
taneet varmihin arvopapereihin, muodostaa rahaston, jonka korko jae-
taan vuosittain rahapalkintona niille, jotka kuluneena vuotena ovat teh-
neet ihmiskunnalle suurinta hyötyä. Korko jaetaan viiteen yhtä suureen
osaan seuraavalla tavalla: ...

... yksi osa niille, jotka ovat vaikuttaneet eniten tai parhaiten
kansojen veljeyden hyväksi tai olevien armeijoiden aseistariisumisek-
si tai pienentämiseksi sekä rauhankogressien muodostamiseen ja leviä-
miseen.

... Rauhanpalkinnon jakaa Norjan Suurkäräjien valitsema viisijäseni-
nen valiokunta. Ilmaisen tahtonani, että palkinnon jaossa ei saa kiinnit-
tää huomiota kuulumiseen johonkin kansallisuuteen, jolloin palkinnon
saa arvokkain, on hän skandinaavi tai ei.” (Paris den 27 november 1895,
Alfred Bernhard Nobel)

Rahojen myöntämisestä palkintoihin päättää joka vuosi erikseen
Ruotsin lain mukaan toimiva Nobel-säätiö. Tukholman lääninhallituk-
sen 21.3.2012 antaman päätöksen mukaan palkintoja jakaessaan No-
bel-säätiön on noudatettava Alfred Nobelin testamentin tahtoa ja No-
bel-säätiöllä on sekä ehdoton harkintavalta että täysi päätösvastuu Nor-
jan Nobel-komitean ehdotusten suhteen tässä mielessä.

EU:lla ei ole roolia YK:n johtamassa demokraattises- sa kriisinhallinassa

EU, EN, EIT ja NATO eivät ole YK:n johtaman laillisen ja demokraat-
tisen kansainvälisen kriisinhallinan ”osapuolia”, vaan ne ovat sen kilpai-
lijoita, joiden tarkoitus, jonka mm. Ahtisaari on usein mölyyttänyt julki,
on, että YK olisi NATO/EN:in ”neuvonantaj”, eli kumileimasin ja tuskin
sitäkään. YK:n lait taas eivät tunne ainakaan toistaiseksi EU:ta ollenkaan,
eivätkä toivottavasti tule koskaan tuntemaankaan! EU kyllä on sanois-
sa omaksunut YK:n Peruskirjan yhdeksi oikeuslähteekseen, mutta se on
vain siksi, ettei se olisi suorastaan laitton järjestö YK:n silmissä. Myös EU
on kirjannut asiakirjoihinsa EN:n skitsolallatuksen ”94 miljoonasta kom-
munismin uhrista”, joskin vain ”perusteluihin” ”rinnastaa fasismi ja kom-
munismi”, jossa rinnastuksessa ei ole mitään järkeä.

EU on ollut halukas rauhanvälittäjäksi, mutta se on siinä totaalinen
tunari kuten Ahtisaaren sekoittelu Jugoslaviassa tuloksineen osoitti. Ko-
ko ajan tarkoituksena oli NATO:n ja EU:n hännännosto ja YK:n ”syrjäyttä-
minen”, eivätkä tarkoituksenmukaiset ja rauhalliset kansalliset valtioi-
den rajat entisen Jugoslavian maiden välillä. EU:n tarkoitus rauhanvälit-
täjänä on tyrkyttää NATOa. EU:n ja EN:n määräykset YK:ssa ja yleismaail-
mallisessa oikeudessa eivät merkitse sellaisenaan mitään, eivät myös-
kään EIT:n päätökset. Ne merkitsevät vain sen kautta, jos ne on kirjattu
kansallisiin lakeihin. EU:n toimet jäsenvaltioiden painostamiseksi ovat
YK-oikeudellisesti laittomia.

Risto Koivula

Mistä hyvästä Nobelin rauhanpalkinto EU:lle?

Nobelin rauhanpalkinnon
myöntäminen EU:lle on herät-
tänyt arvostelua maailman-
laajuisesti. Maailman suu-
rin rauhanjärjestö IPB ilmoit-
ti, että EU:lle myönnetty No-
bel-rauhanpalkinto on laitton.
Kuuden EU-maan (mm. Iso-Bri-
tannian, Ranskan, Tshekin ta-
savallan sekä Ruotsin) johtajat
jättäytyivät pois Nobel-gaalas-
ta. Brittilehdet kommentoivat
päätöstä hyvin kriittisin sävyin,
esimerkiksi ”Nobelin rauhan-
palkinto annettiin idiotismille”
(Daily Mail).

Times-lehti piti palkintoa suo-
rastaan typeränä ja huomautti, et-
tä unionista on tullut ”utopistinen
suunnitelma” mantereen uudista-
miseksi. Nobelin rauhanpalkinnon
myöntäminen perusteluissa sano-
taan, että se on annettu Euroo-
pan yhdentämisen hyväksi teh-
dystä työstä ja Euroopan muutta-
miseksi sodan maanosasta rauhan
maanosaksi.

Venäläisen kansalaiskomite-
an (Grazhdanskoe obshchestvo)
mielestä Nobelin rauhanpalkin-
non myöntäminen EU:lle on ab-
surdia, koska EU-maat ovat otta-
neet halukkaasti osaa sotilaallisiin
toimiin ympäri maailmaa: ”Vastus-
tan ehdottomasti väkivaltaista se-
kaantumista muiden valtioiden
sisäisiin asioihin. Mutta tällainen
sekaantuminen on jo useamman
kerran tapahtunut meidän sil-
miemme edessä, kuten Afganista-

nissa, Irakissa, Libyassa ja Jugosla-
viassa. Siksi en voi myöskään pitää
EU:ta taistelijana rauhan puolesta.
Pelkään, että tästä tapauksesta po-
liittiset intressit ovat ajaneet rauhan
ja demokratian arvojen edelle.” - to-
tesi venäläisen kansalaiskomitean
(Grazhdanskoe obshchestvo) pu-
heenjohtaja Svetlana Gannushkina.

Venäjän duuman ulkoasianva-
liokunnan puheenjohtaja Aleksei
Pushkov pitää ongelmallisena pal-
kinnon myöntämistä abstraktiselle
ja persoonattomalle järjestölle. Pus-
hkov muistuttaa Henry Kissingerin
ironisia kommentteja EU:sta – ”jos
haluan soittaa EU:hun, kenen nu-
meron valitsen?” Venäjän duuman
ulkoasianvaliokunnan puheenjoh-
taja mainitsee myös, että EU:ssa
kansallismielisten puolueet vah-
vistavat asemiaan, ihmisoikeuksia
loukataan vakavasti ja Baltian mais-
sa avoimesti ylistetään natsien yh-
teistyökumppaneita. EU: n politiik-
kaa Libyan, ja nyt Syyrian suhteen,
on myös vaikeaa nähdä rauhaa ra-
kentavana.

Palkintopäätökseen liittyvä kri-
tiikki nousi uudelleen esiin, kun
Kirkkojen maailmanneuvoston ja
Euroopan kirkkojen neuvoston yh-
teinen julkilausuman mukaan ”ta-
loudellinen ja humanitaarinen tra-
gedia nyky-Kreikassa haastaa EU:n
seuraavan sukupolven rauhanra-
kentajana”. Joukko akateemikko-
ja, taiteilijoita ja aiempia Nobelin
rauhanpalkintoehdokkaita arvosteli
EU:n väitettyä rauhanrakenta-
mista huomauttamalla EU-maiden

”avokätisistä tuista Israelin sotilas-
piireille erilaisten tutkimusprojek-
tien kautta” (The Guardian).

Perustelua koskien EU:n roolia
demokratian edistäjänä voi pitää
käsittämättömänä. EU:n johtoa ei
valittu demokraattisilla vaaleilla,
vaan kabinettipäätöksellä, EU on
olemassaolonsa ajan aktiivises-
ti pyrkinyt vähentämään demo-
kraattisesti valittujen kansallisten
parlamenttien valtaa ja samalla li-
säämään kabinettipäätöksellä va-
littujen byrokraattien keskitettyä
valtaa.

”Nykyisin, kun jopa 80 pro-
senttia kaikista laeista on peräisin
EU:sta, voidaan sanoa, että EU on
tehnyt kansallisista parlamenteis-
ta keskitetyn byrokraatian kumilei-
masimia, joiden tärkein tehtävä
on muuntaa direktiivit kansallisis-
si laeiksi muodollisesti demokrati-
an pelisääntöjä kunnioittaen. Ja-
glandin ja Suomen Eurooppami-
nisteri Alexander Stubbin kaltaisil-
le demokratia tarkoittaa juuri tätä,
eli valistuneen eliitin ylikansallista
valtaa ohi ”impivaaralaisten” kan-
sallisten ja paikallisten päätöksen-
tekijöiden.” (”Vasarahammer” blo-
gikirjoituksesta)

Mielestäni, Nobelin rauhan-
palkinto olisi pitänyt myöntää Ve-
näjälle sen tärkeästä ja vaikeasta
työstä, joka maa on tehnyt rau-
han puolesta, estämällä suurso-
dan syttymisen Lähi-idässä, ni-
mittäin Syyriassa.

Evgenia Hilden-Järvenperä

Kai Kontturi 80 vuotta

Kai Kontturi, ”Kaitsu”, tunnetaan ja häntä arvostetaan. Hän on numeroiden mestari. Hän tutkii, tonkii ja arvioi suuren määrän kaikesta siitä tilastotiedosta, mitä on yleensä saatavilla. Siinä menevät roskakoriin mm. käsitys, että bruttokansantuote selvittäisi jotenkin luotettavasti kansantalouden tilaa.

Näitä numeroita pyöritellessään hän myös laskee yhteiskunnassa tuotetun lisäarvon ja riiston määrää ja suhdelukua. Hän arvioi Helsingin kaupungin budjetin ja sitä kuinka kaupunki investoi aivan liikaa ja väärin paikkoihin. Hän myös ihmettelee, kuinka kaupunki voi veloittaa omistamistaan tiloista vuokraa ja saada lopulta tavalliset kaupunkilaiset maksamaan koko lystin moneen kertaan.

Niin, maailma on ihmeellisyyskiä täynnä, mutta ilman silkkaa faktatietoa ei maailmaa selitetä. Kaitsun lähtökohtana on Karl Marxin Pääoma. Myös Marx tutki maailmaa nimenomaan numerollisen faktatiedon kautta.

Kai Kontturi syntyi Vaasassa 19.12.1932. Vaasassa oli tuolloin sekava poliittinen tilanne. Oli punikkien lapsia ja taas valkolahtareiden lapsia. Vallitsivat kovat poliittiset jännitteet, mutta kakarat kirmailivat keskenään välttämättä liikoja kunkin perheen poliittisista taustoista. Kansakoulun jälkeen hän meni ammattikouluun ja kävi läpi 2-vuotisen metallinlinjan. Ensimmäinen työpaikka oli metallitehtaalla Rahkolassa. Täällä hän oli työkaluviilarina kesäkuusta 1948 elokuuhun 1955.

Politiikassa Kaitsu alkoi toimia liittyessään Palosaaren demokraattisiin nuoriin vuonna 1949. Siellä opiskeltiin marxilais-

ta taloustiedettä ja filosofiaa sekä myös työväenliikkeen historiaa. Tuo opiskelu johti Sirola opistoon 1955–1956. Sirola-opiston jälkeen töistä ei ollut tietoaakaan. Niinpä hän poikkesi SKP:n piiritoimistolle ja siellä hänelle tarjottiin 3 kk. työpestiä kunnallisjärjestön sihteerinä. Kai otti tehtävän vastaan ja alkoi heti nostaa sen taloutta paremmalle tolalle. Pesti venyi kolmeksi vuodeksi. Tuona aikana Kaitsu toimi myös yhden kauden varavaltuutettuna Vaasan valtuustossa. Silloin hän oppi kunnalliset kirjanpitojuonet.

Sen jälkeen hän siirtyi SKP:n Vaasan piirin taloudenhoitajaksi. Sinä aikana hän pyöritti mm. tanssi- ja kioskitoimintaa sekä perusti kodinkoneliikkeen ja kirjanpitotoimiston. Taloudenhoitajana hän toimi v. 1965 saakka. Tässä välissä hän kävi puolueen Moskovan koulun v. 1962–63.

60-luvun alkupuolella Kaitsu joutui ensimmäisiin hankauksiin Kansan Uutiset -lehden ympärille majoittuneiden ”uusien” kulttuuripiirien kanssa. Ne kun väittivät, ettei sellaista oliota kuin työläiskirjailija ollut olemassakaan. Tämä oli Kaitsun mielestä ensimmäinen merkki siitä, että revisionismi oli saapastellut puolueeseen. Kai joutui erimielisyyksiin mm. Aarne Saarisen kanssa proletariaatin diktatuurin merkityksestä ja välttämättömyydestä. Keskustelun lopetti Saarinen sanomalla ykskantaan, että ”Kontturi valehtelee”.

Vuonna 1965 Kai Kontturi muutti Helsinkiin neuvostoautoista tunnetun Konelan tarkastajan vakanssille. Pian edessä oli vastuu Konelan 9 tytäryhtiöstä. Ne olivat jälleenmyyjäliikkeitä eri puolilla maata. Niitä varten oli kehitettävä kattava laskentatoimi, sillä yli puolet Konelan liikevaihdosta tuli tytäryhtiöistä. Sitten v. 1974 tuli siirto Teboilin henkilöstöjohtajaksi ja edelleen markkinointijohtajaksi. Kai näki että huoltamoiden julkisuuskuva ja markkinaosuutta piti parantaa ja teki erilaisten kampanjoiden jälkeen laajan yhteistyösopimuksen TUL:n, Suomen Urheiluliiton ja Hiihtoliiton kanssa. Sopimus ”Penni litrasta”-kampanja oli pitkä ja erittäin tuottava molemmille osapuolille.

Eläkkeelle Kai jäi 1.2.1989. Edelleenkin hän on aktiivinen. Kirjoittelee kolumneja ja muita juttuja Kasan ääni-lehteen. Aiemmin hän kir-

joitti myös Tiedonantajaan ja Työkansan Sanomiin. Myös Hesarin yleisönosastoilla häneen törmää varsin usein. Häntä käytetään paljon alustajana erilaisissa tilaisuuksissa. Lisäksi hän on julkaissut neljä kansantaloutta käsittelevää julkaisua, joista viimeisessä oli Marxin kapitalistisen yhteiskunnan yhtälön, liikkuvan pääoman ja lisäarvon ratkaisu. Myöhemmin se on laajentunut käsittämään koko tuotantoprosessin alusta loppuun.

Aivan mielenkiintoisimmasta päästä on Kaitsun visio nykyisen kapitalistisen yhteiskunnan tulevaisuudesta. Laskelmineen hän pääättelee, että vastaisuudessa tuotannon kasvu jatkuvasti hidastuu. Kun kapitalistit kuitenkin haluavat aina voittonsa, se aiheuttaa jatkuvaa työn vähenemistä, työttömyyden ja kurjuuden lisääntymistä. Näissä oloissa voi arvioida, että muutamassa vuosikymmenessä työn puute nousee 30–50 prosentin tasolle. Kapitalistit ovat pitkään sahanneet oksaa, jolla se järjestelmänsä kanssa istuu. On vain ajan kysymys, koska oksa katkeaa. Maailma pääsee lopulta eroon kapitalismista, mutta millä hinnalla? Näissä oloissa hinta voi olla kova, kun työväenluokkaa ei ole kyetty järjestämään luokaksi itseään varten, ei ole syntynyt myöskään laajaa kansanliikettä, joka kykenisi tietoisesti kääntämään kehityskulun.

Kansan ääni, järjestöväki ja kaikki ystävät toivottavat Kaitsulle hyvää syntymäpäivää.

KÄ:n toimitus

Kai Kontturia onnittelevat:

- Eira Kärki
- Heikki Männikkö
- Tarja Männikkö
- Reijo Katajaranta
- Juha Kieksi
- Tommi Lievemaa
- Kalevi Wahrman
- Kaija Siippainen
- Abouraya Elsayed
- Janne Rahikainen
- Ville Rahikainen
- Paavo Heikkinen
- Esko Koivisto
- Ilmari Ekonen
- Jaakko Ahvola
- Antti Siika-aho
- Esko Auervuolle
- Riitta Auervuolle
- Timo Kangasmaa
- Pekka Tiainen

Vanhuspalvelulaista putosi pohja

Suomen lähi- ja perushoitajaliitto SuPerin puheenjohtaja Silja Paavola on pettynyt siihen, että tulevasta vanhuspalvelulaista jäi henkilöstömitoitus pois. - Lain eduskuntakäsittelyssä varmistui sitten lopullisesti se, että uudesta vanhuspalvelulaista tulee heikko laki, joka ehkä toimii paperilla, mutta ei välttämättä käytännössä, toteaa puheenjohtaja Paavola.

Kuva: Antero Nummiranta

SuPerin puheenjohtaja Silja Paavola ojentaa 17.10.2012 peruspalveluministeri Maria Guzenina-Richardsonille 43000 nimeä käsittävän ve-toomuksen ”Riittävästi hoitajia vanhuksille”.

Vanhuspalvelulakiin ei tullut säädöstä henkilöstömitoituksesta ja eduskuntakäsittelyssä varmistui se, että myöskään asetusta ei mitoituksista tulla antamaan. Tulevaan lakiin ei jäänyt mitään sellaisia mitattavissa olevia elementtejä, joilla olisi pystytty turvaamaan vanhustenhoito. Laki edellyttää kunnilta riittäviä resursseja, mutta missään ei nyt määritellä sitä, mikä on riittävää ja mikä ei. - Valvontaviranomaiset joutuvat aivan mahdollottoman tehtävän eteen ja jokainen toimija voi aivan vapaasti määritellä resurssinsa, toteaa puheenjohtaja Paavola.

Nyt henkilöstömitoituksia ohjaavat ikäihmisten palvelujen laatusuosituksiset ja näitäkin suosituksia ollaan parhaillaan uudistamassa. Suositusten heikkous on puheenjohtaja Paavolan mukaan siinä, että niitä ei läheskään kaikkialla noudateta. Maassamme on

Vox populi - Kansan ääni 10 vuotta

Kössi Kaatra, vuoteen 1906 Gustaf Adolf Lindström, (1882-1928) oli 1920-luvulle asti Suomen tunnetuin työväenrunoilija. Kaatra toimi monissa ammateissa. Luokkasodan aikana hän pakeni Ruotsiin, jossa eli lopun elämänsä. Ennen suurlakkoa 1905 Kaatra julkaisi kolme runokokoelmaa. Suurlakko teki hänestä työläisjoukkojen runoilijan ja aktivistin. Hänestä tuli työväenliikkeen nousun tulinen tulkki. Ruotsissa Kaatra julkaisi kolme proosateosta ja kirjoitti novelleja ja runoja sekä suomalaisiin että amerikansuomalaisiin lehtiin. Hän ei menettänyt uskoaan tulevaisuuteen eikä asian-sa oikeutukseen. Oheisen runon Kössi Kaatra kirjoitti 1904 runokokoelmaansa Elämästä.

KANSAN ÄÄNI KUULUVILLE

Kansan ääni kuuluville! - taikasana meidän on. Köyhälistö, kurjalisto, mies ja nainen nouskohon kansalaisna, ihmisenä ihmisyyttä vaatimaan. Köyhän ääni myöskin täällä täytyy saada kuulumaan!

Kauvan onkin onnetonna osattomat kärsineet, kautta huolten huutavaisten onneansa etsineet, löytämättä, nousematta alta elon valheyön, hyvitystä puuttuvaisna palkkiosta päivätyön.

Ruha, ruumen, muta musta, alin kerta, sakka maan pintahan ei päässyt, painui pohjahan se aina vaan, aina syvää syvemmälle saastahan ja pimeään, mist’ ei valkeutta kohti ylös päässyt yksikään.

Vuosisata vuosisataan vieri, vaihtui aina näin. Köyhälistö kohdaltansa vaan ei päässyt eteenpäin. Heiltä puuttui pontevuutta sekä itsetajuntaa, rohkeutta, rakkautta, veljeyttä vakavaa.

Velttouden, vihan kyynpä nälkä siitti sydämiin, kyyn, mi myrkkyykäärmeheksi kasvoi kiinni ihmisiin, turti tarmon, tahdon tappoi, sydämistä hyvän vei. Yhteisvoimaa vailla täällä mitään aikaansaada ei.

Mutta sentään siellä, täällä sykki sydän ehyt myös, niinkuin päre pihthielen taikka lyhty syksy-yössä, sytti tulta toisihinkin, tulta toivon tuhkaan loi, nosti aatteen: veljeshengen, heikon voiman ilmi toi.

Köyhälistö nousi, nosti aatelipun liehumaan: Oikeutta! Veljeyttä! Tasa-arvo päälle maan! Joukko lipun ympärillä laajeni ja taajeni, väkivallan, vaivan alta kansalauma heräsi.

Vuosisatain aamu alkoi. Nyt on viittoeltu tie. Sitä käydä! - käsky kuuluu. Matkan päässä hyvä lie. Ken ei tunne rakkautta, veljeyttä povessaan, hän ei pysty meidän työhön eikä myöskään voittamaan.

Oikealla asehella tosivoitto voitetaan, Siispä kukin kunnollisna käyköhönkin toimimaan. Valtahalu, valhe, vilppi sydämistä väistyköön. Oikeutta itsestänsä kukin ensin etsiköön.

Sitten muista! Muistakaatte! Näin me käymme voittohon. Innon laulut, toivon laulut kautta maailman soikohon. KÖYHÄN ÄÄNI KUULUVILLE! HORNAN YÖHÖN VALKEUS! SITÄ VAATII KÖYHÄLISTÖ, JUMALA JA OIKEUS.

Lähde: Kössi Kaatra, Alhaisolauluja, 1978.

Hannu Kautto

aivan liian paljon toimijoita, jotka eivät kanna huolta mitoituksista ja jotka myös vastustivat sitä, että mitoituksista määrättäisiin lais-sa. Osa mitoitusten vastustajista myöntää vanhustenhuollon heikon tilan ja olisi valmis mitoitusten nostoon, mikäli valtio olisi vastannut lisääntyneistä kustan-nuksista.

Kuntapäättäjät voivat kuitenki vaikuttaa vanhustenhoidon tasoon ilman lakiakin antamalla hoitoon riittävät resurssit. Jois-sain paikoissa nämä asiat on hoi-dettu jo kuntoon, mutta aivan liian paljon on kuitenkin vielä paikko-

ja, joissa asiat eivät näin ole. Il-man ulkoa tulevaa ohjausta ja pakkoa ne eivät valitettavasti tulekaan kuntoon. - Nyt syntyneel-lä vanhuspalvelulailla ommeltiin taas sille kuuluisale sadun kei-sarille uudet vaatteet. Täytyy vain toivoa, että kuntapäättäjiltä löytyy se rohkeus ja vastuu, jota kaikilta ministereiltä ja kansanedustajilta ei nyt tässä tilanteessa löytynyt. Vanhukset ja heidän hoitajansa odottavat nyt kuntapäättäjiltä pu-heiden sijaan tekoja, toteaa pu-heenjohtaja Paavola.

SuPerin nettisivulta 14.12.-12

Leikataan, leikataan – mutta miksi?

Lokakuun lopulla Helsingin Sanomissa kysyttiin, miksi aina pitää leikata. Suorastaan riemusta kiljuen puolensivun otsikko huuti tutkivan journalismin ilosanomaa, mutta toisin kävi. Artikkeliksi sortui tavanomaisiin latteuksiin. Se ei kyennyt vastaamaan asettamaansa kysymykseen. Jutussa sanottiin, että ennen kaikki oli paremmin, on pötyä. Jos tästä uskosta luovutaan, hyvinvointi lisääntyy tulevaisuudessakin ihan itsestään!

Leikkauksia

Artikkelissa väitettiin, että julkiset palvelut sairastavat ”Baumolin tautia”, jonka vuoksi julkiset kustannukset kasvavat muita kustannuksia nopeammin. Sitä Baumol ei väittänyt, vaikka hänen ajatuksensa on muuten tyystin idioottimainen. Se väittää, että jos tuottavuus ja palkat kasvavat useilla talouden aloilla, joudutaan palkkoja nostamaan myös aloilla, joilla tuottavuus ei ole kasvanut. Tämän teorian virhe on siinä, että tuottavuus ja palkat ovat toisistaan riippumattomia. Työnantajat huolehtivat tuottavuudesta ja ay-liike palkoista.

Tuottavuus kasvoi 80-luvulla keskimäärin 5,0 % vuodessa, mutta tuotannon ja pääomien viennin vuoksi 2000-luvulla tuottavuus kasvoi enää 2,2 % vuodessa. Romahtaneen tuotannon, tuottavuuden ja pääomien viennin sekä niistä aiheutuneen työttömyyden seurauksena ay-liike on vajonnut syvään apatiaan. Työnantajat vievät ay-liikettä kuin passiä narussa.

Siksi jo vuonna 2011 noin 1,3 miljoonan palkansaajan vuosipalkoista oli puolet pois. Heiltä puutui yli puolet normaalista työajasta ja niiden palkat sekä vastaavat verot, tel- ja sotumaksut. Nämä päätökyöläiset tienasivat vuodessa keskimäärin 8 658 euroa – 722 euroa kuukaudessa!

Vuonna 1990 ulkomaisen työn osuus lopputuotteiden valmistuksessa oli 24 %, mutta tavaroiden yli rajojen tapahtuvan vapaan liikumisen vuoksi vuonna 2011 ulkomaisen työn osuus oli 41 %. Tuona aikana bkt kasvoi lähes 1,2 kertaiseksi, mutta tuonti yli 2,6 kertaiseksi.

Vuodesta 1990 tuonnin hurja kasvu, tuotannon ja tuottavuuden lasku leikkasivat työllisyydestä 320 000 täyttä työvuotta, joka on henkeä kohti 1765 työtuntia. Ne ovat henkilötyövuosia, jotka nosivat (1990 työttömiä oli 200 000) työn puutteen 540 000 työvuoteen. Sen lisäksi tulee työläisten määrän kasvu, joka nostaa työn puutteen ainakin 650 000 täyteen työvuoteen. Työn puute on kolminker-

taistunut siitäkin huolimatta, että 90-luvun alussa yritys- ja pääomavero alennettiin puoleen ja osinkovero poistettiin kokonaan. Näiden lisäksi 2000-luvulla on leikattu nollaan asti varallisuusvero ja yritysten kelamaksut.

Rinnan tämän kurjuuden lisäyksen kanssa vuoden 1990 jälkeen on leikattu suurituloisten verot. Niiden seurauksena vuonna 2010 todellinen kokonaisveroaste oli 35,2 %. Veroasteen jyrkkä lasku salattiin väittämällä kolmenkymmenen vuoden jälkeen tel-maksuja veroksi. Telmaksuilla ei ole eikä ole koskaan ollut mitään tekemistä verojen kanssa. Ne ovat palkansaajan ja vakuutusyhtiöiden välinen asia. Nimittämällä tel-maksuja veroksi, veroaste saatiin keinotekoisesti nousemaan takaisin yli 44 prosentin.

Yritysten verohelpotukset eivät siis ole tuoneet työllisyyttä. On käynyt päinvastoin. Suurpääoman helminen ei ole loppunut tähän. Se jatkuu kaikilla alueilla.

Viime vuonna luonnollisten henkilöiden tuloveroaste laski kaikissa veroluokissa. Alle 35 000 euron tuloluokissa tuloveroaste laski 0,7 prosenttiyksikköä, vuodessa keskimäärin 124 euroa/henkilö. Viidessä korkeampien tulojen luokissa veroaste laski 1,1–3,0 prosenttiyksikköä, vuodessa keskimäärin 438–6273 euroa/henkilö, mutta korkeimmassa tuloluokassa veroaste laski 4,0 prosenttiyksikköä, vuodessa keskimäärin 33 297 euroa/henkilö. Tämä on uskomattoman raakaa peliä.

Yhteen laskien eri tuloluokkien tuloverohelpotusten vuoksi julkinen talous menetti viime vuonna verotuloja 1,45 miljardia euroa. Tämä politiikka väistämättä johtaa ahdinkoon, jossa hallitus ilmoittaa, että nyt on ”pakko” nostaa välillisiä veroja. Hallitus varmasti luottaa siihen, että kansan nälkävyössä on vielä reikiä, kiristämisen varaa. Se uskoo ja luottaa siihen, että kansa tyytyy ja alistuu suuremmin purnaamatta.

Hallitus uskoo, että sen politiikka toimii myös jatkossa. Ensін lei-

kataan salakavalasti suurten tulojen verotusta julkeasti ja julmasti, sen jälkeen pitää leikata menoja, että jatkossa rahat riittäisivät myös yritysten ja suurituloisten jatkuviin verohelpotuksiin. Menoja on leikattava lisää myös jatkuvan työn työtuntien vähenemisen vuoksi.

Näköpiirissä olevan kurjuuden lisääntyminen lisää kansan stressiä ja alkoholin kulutusta, jotka julkisten työllisyyden ja palvelujen heikentymisen kanssa leikkaavat elinmahdollisuuksia. Yhdessä ne kiistatta lyhentävät väestön elinaikaa eikä tulevaisuudessa väestö ikäänny vaan nuorenee!

Hyvinvointi voi lisääntyä myös tulevaisuudessa, jos luovutaan uskosta, että ennen kaikki oli paremmin. Moinen väite on pöyristyttävä, sillä pelkkä usko ei ole koskaan riittänyt.

Väestö – ikääntykö?

Pöyristyttävä väite on myös väestöennuste, mutta sitäkin pöyristyttävämpää on se, että siihen kaikki kritiikittä uskovat.

Tilastokeskuksen uuden 28.9.2012 ennusteen mukaan kaudella 2010 – 2055 yli 64 vuotiaiden määrä kasvaa huikkeaan 1 688 462 eli 17,6 prosentista 28,5 prosenttiin väestöstä. Itse asiassa uusi ennuste on sama kuin aikaisempi vuoden 2009 ennuste, joka jo haiskahti älyttömältä. Uudessa ennusteessa on säilynyt sama vanha tunkkaisuus.

Ennusteen mukaan vuoteen 2055 kuolleisuus laskee jyrkästi. Se jo tiedetään, että kaudella 1976–90 kantaväestölle syntyi 959 991 ja maahan muuttajille 58 186 lasta. Että ennuste toteutuisi, heistä jokaisen 1 018 177 pitäisi olla elossa 2055. Lisäksi 80 vuotta täyttäneitä pitäisi olla nykyiseen verraten 2,5-kertainen määrä 680 584.

Vuonna 2010 maassa ja elossa oli 65–70 vuotiaita 56,8 prosenttia ikäkuokistaan. Ennusteen mukaan vuonna 2025 pitäisi vastavan luvun olla 80,4 prosenttia, mutta vuonna 2040 ja siitä eteenpäin aina iankaikkisuuteen asti tullaan 100 prosenttia. Ennusteen mukaan näyttää siis siltä, että kuolleisuus laskee niin jyrkästi, että vuonna 1961 ja sen jälkeen syntyneet eivät kuole eivätkä poistu maasta ennen 79 vuoden ikää. Sen vuoksi myös 80 ja sitä vanhempien määrä kasvaisi jyrkästi.

Syntyvyys on vuoden 1950 jälkeen alentunut puoleen ja maastamuutto on ollut hurjaa. Mutta vaikka kuolleisuus ja maastamuutto laskisivat tuntuvasti, voi vuonna 2055 olla 65–79 vuotiaita 594 784 ja lisäksi 80 vuotta täyttäneitä 305 671 joten 65 vuotta täyttäneitä olisi vain 900 455. Tällä perusteella virallisessa ennusteessa olisi haamuja 788 007.

Eläkevakuutusyhtiöt ja niiden jatkuvasti kasvavista eläkerahoista hyötyvät ovat markkinoineet väestön ikääntymistä iät ja ajat. Perusteena ovat olleet vakuutusmateriaikka. Että rahastojen kasvattamiseen saataisiin vauhtia, niin nyt suurilla kansainvälisillä foorumeilla on sitouduttu väestön ikääntymisen vakuutteluun. Näin valtion virallisessa laitoksessa, Tilastokeskuksessa tehdystä ennusteesta on tullut virallinen totuus, jotka kaikkien on uskottava. kansainvälinen linja

ditaan lääkekorvauksista luopumista ja toisaalla työeläkemaksujen rajua korottamista.

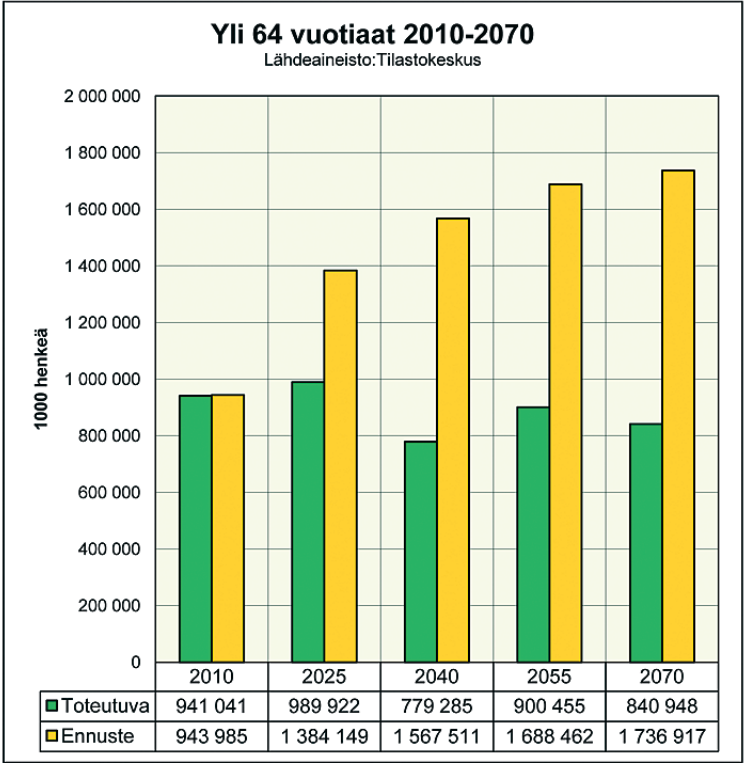
Jos väestö todella ikääntyisi, julkiset menot luontaisesti lisääntyisivät, joten tuloja pitäisi lisätä. Rahasta ei ole puutetta, mutta se on vain harvojen hallussa, joten heidänkin olisi saatava mukaan pahoinvoinnin torjumiseen. Mutta ei, nyt tehdään päinvastoin. Esimerkiksi vuoden 2011 henkilöiden tuloverotus laski alle 35000 euron tuloissa 0,7 prosenttiyksikköä, mutta viidessä

VAESTÖKEHITYS 2010-2070

Elävänä syntyneet		Maassa vuonna	Yli 64 vuotiaat ¹		Ennusteessa liikaa	
Kausi	Henkeä		Toteutuva ²	Ennuste ³	henkeä	%
1916-45	2 369 335	2010	941 041	943 985	2 944	0,3
1946-60	1 403 821	2025	989 922	1 384 149	394 227	39,8
1961-75	1 069 572	2040	779 285	1 567 511	788 226	101,1
1976-90	959 991	2055	900 455	1 688 462	788 007	87,5
1991-05	900 603	2070	840 948	1 736 917	895 969	106,5

¹ Syntyneistä kuolleet ja maasta muuttaneet. ² Toteutuvista arvio Kai Kontturin ³ Tilastokeskus 28.9.2012. Ennuste vuodesta 2070 arvio Kai Kontturin.

Kaavio

Ennuste yli 64 vuotiaista vuonna 2055

Kausi	Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Ikä	2055	Elossa	2010
1946-75	30 v.	2 473 393	82 446	1 787 108	80-	686 285	27,7 %	10,2 %
1976-90	15 v.	959 991	63 999	0	65-79	959 991	100,0 %	56,8 %
1980-90	mamu	42 186	3 835	0	65-79	42 186	100,0 %	-
1946-90	45 v.	3 491 570	76 297	1 787 108	65-110	1 688 462	48,4 %	25,3 %

* Arvio Kai Kontturi

Huom.! (1)Tilastokeskuksen ennusteen mukaan vuoden 1960 jälkeen syntyneistä kukaan ei kuole eikä muuta pois maasta ennen 80 vuoden ikää. (2) Maahanmuuttajat ovat nuoria työikäisiä, joista harvat ikänsä ja paluumuuton vuoksi saavuttavat Suomessa 65 vuoden ikää.

edellyttää, että väestön ikääntymistä ei saa aliarvioida eikä edes yrittää arvioida oikein, joten nyt ikääntyminen yliarvioidaan ja ronskisti.

Ennusteet ovat aina ennusteita. Niistä ei kunnian kukko laula Tilastokeskukselle. Vuodesta 1934 tehdyt väestöennusteet ovat kaikki totaalisesti epäonnistuneet. Ennen sillä ei ollut väliä, mutta nyt, kun se eläkelakien muutosten vuoksi palvelee suoraan suurpääoman tarpeita, tilanne on toinen. Siksi kukaan ei uskalla asettaa ennusteita kyseenalaisiksi, vaikka ne ohjaavat sosiaali- ja eläke- sekä terveyden- ja sairaanhoidon politiikkaa.

Väestön ikääntymisen perusteella kaikki kynnelle kykenevät vaativat uusia leikkauksia, kuntien yhdistämistä muutamiksi vahvoiksi peruskunniksi, jotka ylläpitäisivät vain muutamia toimivia, kilpailukykyisiä ja laadukkaita terveysasemia, vanhustentaloja, -koteja ja -hoitolaitoksia. Lisäksi yhtäällä vaa-

korkeammassa tuloluokassa se laskee 1,1–3,0 prosenttiyksikköä, mutta kuudennessa ylimmässä peräti 6,5 prosenttiyksikköä.

Kaikki nämä uusimmatkin ikääntymisennusteet ja niistä seuraavat leikkaukset lisäävät kansan stressiä ja mm. alkoholin kulutusta. Heikon ja heikkenevän työllisyyden, sekä julkisten palvelujen heikentyminen leikkaavat elinmahdollisuuksia ja lyhentävät väestön elinaikaa. Hyvinvointia ja kansanterveyttä on rakennettu luokkatietoisesta työväenliikkeeseen voimalla. Nyt kun luokkatietoisuus on hävitetty, porvaristo uskaltaa ennustaa päätömiä ja ohjata siitä saatavat säästöt kapitalistien, Suure Rahan kirstuihin!

Kai Kontturi

Työväenpolitiikkaa työkansan ja..

Uudenvuodentervehdykset 2013

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuuri-työ ry
Kominform

Helsinki	Reijo Katajaranta Rosa-Maria Keskivaara Ilmari Ekonen Heikki Sipilä
Sodan ja Fasimin vastainen Työ ry hallitus	
Timo Kangasmaa Timo Nieminen Juho Haavisto Esko Auervuolle Paavo Heikkinen	
Helsinki	
Raika Kontturi Kai Kontturi Heikki Männikkö Tarja Männikkö Hannele Salava Jaakko Ahvola Pertti Leino Timo Partanen Jaakko Pietiläinen Janne Rahikainen Miina Vuorinen Einari Rahikainen Pekka Tiainen Ville Rahikainen Liisa Paakkolanvaara Bertta Laine Ingrid Hämäläinen Veikko Väisänen Riitta Väisänen Senja Väisänen Paavo Heikkinen Kaarina Heikkinen Harri Jalo Eino Lindroos Simo Heikkinen Tuttu kaveri Marja Lahdenperä Taina Mäenpää Tapio Mäenpää Namu, Ansu ja Pörrö Antero Nummiranta Ari Kukkonen Irja Kukkonen Matti Laitinen Aarni Mietala Sakari Kuismin Tauno Wallendahr Sirpa Mittilä Matti Orava	Espoo Hannu Kautto Tommi Lievemaa Johan Bäckman Susanna Pirnes Reijo Rytönen
	Espoo, Otaniemi
	Jaakko Laurikainen Jaana Nurmi Helene Rönning Pekka Sievänen Heikki Männikkö Matti Suominen Eero Halonen Katariina Nurminen Paavo & Elvis Nelli & Mishka Haagan flikka Jaakko Muilu Katja Sissi Elina Kämppi Punapaita
	Vantaa
	Eira Kärki Marja-Liisa Juvonen Heikki Uusimäki Juha Kärki Ulla Hämäläinen Unto Nikula Jouko Nevalainen Anita Nevalainen Janne Anna Nevalainen Temppa Mirtsu Maripach Vili Beda Lampila Mari Vainikka
	Tuusula
	Markku Nieminen

Esa Koivisto J. Koivisto Sirpa Koivisto Esko Koivisto Ossi Keränen Heimo Hulkkonen Sairanen	Risto Hohentahl Minttu Pekka	Jeppe Olli Nordling Ville Mäkinen
Porvoo Yrjö Nieminen Hannu Hämäläinen Teresia Wahrman Vera Wahrman Matti Wahrman Saga Wahrman Anneli Johansson Heikki Leinonen	Raisio Matti Järvinen Rauha Helenius Soile Lahti Esa Haaristo Timo Lehtimäki Nadja Järvinen Raimo Lehtimäki Jukka Kaunas Duunari Anja	Vaasa Lauri Rintala
		Oulu Paavo Junttila Saara Lehtomaa
		Hämeenkyrö Marja Kangasniemi Jorma Kangasniemi

Raimo Järvelä Kalevi Wahrman Pekka Kokkinen Pirkko Nokkala Tuukka Wahrman Pertti Pitkänen Hannu Henttonen Aune Manelius Hannu Ikonen	Paimio Ronja	Pentti Mansikkamäki Kalle Toivola Kalevi Nurmi
	Loimaa Juha Kieksi	Jämsänkoski Reino Welling Mirja Welling Erkki Flyktman
	Hämeenlinna Pasi Ranki	Lahti Anja Saarikko Timo Saarikko
Raasepori Peter Björklöf	Janakkala Jorma Talikka	Kuopio Juhani Tanski
Uusikaupunki Heikki Ervasti	Nokia Erno O.A. Laitinen Vuokko Servo Matti Viitanen	
Turku Esko Luukkonen Anne Luukkonen Olavi Tirronen Ines Mäkilä Jarmo Vikman Markus Uutela Helena Tuomaala Seppo Sipilä Silja Mölkänen Risto Lajunen Kirsi Ruohomäki Reino Intovuori Galina Rintala Mauri Rintala Teuvo Turunen	Ikaalinen Mikael Asel	
	Tampere Risto Koivula Vejas Koivula Zemyna Koivula Martti Satri Matti Linna Aimo Minkkinen Antti Siika-aho	

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Hannu Kukkonen
Riitta Vainionpää
Reijo Karttunen
Aune Jakola
Reino Halttu
Mats Nordlund
Ritva Toimi
Eija Tolonen
Arvo Keiskander
Pentti Katainen
Kjell Bygdén
Taina Tarvonen
Mikko Anttila
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Maire Wilkman
Anita Salvén
Toivo Hakkarainen
Rainer Andersson
Merja Andersson
Eero Saareinen
Jorma Talikka
Seppo Keränen

Keväällä 2013 jyrkentyä kurjistumiseen, mikäli annamme sen tapahtua. El EK:n ajamille leikkauksille. Tukekaamme Ay-liikettä!

Pipsa ja Juhani Valo

Toivotan kaikille menestyksestä ja edistyksellistä Uutta Vuotta 2013

Tommi Lievemaa

Kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää uutta vuotta. Yhdistäkäämme voimamme EU:ia ja uusliberalismia vastaan

Heikki Männikkö

..ympäristömme ehdoilla - STP

Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla
Talouskriisi ponnahtauslauta liittovaltioon?

EU onkin pankkitukiunioni

EU:n roolia pelkkänä pankkitu-kiunionina käsitteli **Pekka Tiainen**. "Suomen liittyessä EU:iin annettiin lupauksia hyvästä työllisyydestä. Tällä hetkellä meillä on 250 000 työtöntä ja ns. laaja työttömyys on 400 000, kun lasketaan työttömyyseläkeläiset ja toimenpiteiden piirissä olevat yms. Työkyvyttömyyseläkkeellä ihmisiä on 250 000 ja ulosotossa keskimäärin 300 000 ihmistä. Annettuja lupauksia työllisyydestä ei ole täytetty. Ainoa syy ei ole eurokriisi, joka on johtanut siihen, että EU:sta on tullut pankkitu-kiunioni. EU:ssa olemme nettomaksajia. Maksamme enemmän kuin saamme. Huikkeimmat summat, mitä menetämme, tulevat siitä, että olemme lisääntyvästi kotimaisen tuotannon sijaan siirtyneet tuontielintarvikkeiden varaan. Nyt uut- ta on se, että EU on valjastettu or- ganoimaan pankkitukia. Siinä piilee äärimmäisen suuri vaara, siihen miten yhteiskuntamme tuloja käytetään. Erittäin pienillä asioilla saataisiin hoidettua pahimpia työttö- myysongelmia. Se edellyttäisi vain työllisyysrahoja lisää. Mutta jostain syystä tänä päivänä yhteiskunta ei ota vastuuta työllisyyden hoidosta".

Neljän V:n politiikkaa rajoitettava

Välttämättömyydestä rajoittaa ka- pitalistien itselleen luomia va- pauksia puhui **Reijo Katajara- ta**: Talouspolitiikkaamme perus- tuu suuryritysten globaaliin käsky- valtaan, jota nimitetään mm. uusli- beralismiksi. Itse nimesin sen nel- jän V:n politiikaksi, joka tulee nel- jästä kapitalistien itselleen luomasta "vapaudesta", jotka hallitsevat EU:ssa. Pääomien vapaa liikkuvuus merkitsee, että tuotantolaitoksia ja voittoja voi siirrellä minne tahansa veroparatiiseihin kansan ja julki- sen sektorin ulottumattomiin. Vas- taläke tälle on pääomien liikutte- lun säätely. Tavaroiden vapaa lii- kuvuus merkitsee, että ulkomai- set teollisuus- ja maatalous-tuo- teet voivat vapaasti syrjäyttää ko- timaista tuotantoamme. On sää- dettävä tullirajat suojelemaan tuo- tantoamme. Työvoiman vapaa lii- kuvuus antaa mahdollisuuden siir- tää työvoimaa polkemaan palkkoja ja työehtoja. Ulkoa tulleille työntekijöille tulee taata samat palkka- ja työehdot kuin suomalaisillekin. Nel- jäs vapaus, palveluiden vapaa lii- kuvuus näkyy mm. yksityisten lää- käsiemien liukumisena ulkomai- siin käsiin. Julkinen terveydenhoito ja sosiaalitoimi halutaan yksityistää, jotta rahapiirit pääsisivät jälleen uu- sille apajille". Tämä on torjuttava irtaantumalla EU:sta

Kreikka on myyty

Georgios Tsakiroglou Kreikan ti- lanteesta: "Tänään puhutaan Krei- kan velasta ja Kreikalle annetusta rahasta. Pankkeille osoitetaan miljar- deja. Nämä rahat eivät mene Krei- kaan, vaan pankkeille ja sieltä bu- merangina Saksalle ja muille maille, jotka tekevät niillä bisnestä. Tar- koitus lienee tehdä niin suuri vel- ka Kreikalle, että maa voidaan kaa- pata. Kreikkalaiset elävät nyt omis- ta eläkekassoista, sosiaaliturvakas- soista jne. Niiden tyhjennyttyä ale- taan Kreikkaa jakaa erikoistalous- alueisiin. Tarkoitus on viedä maan kaikki varat, esim. Pohjois-Kreikas- sa on kultakaivokset. Kreikan ti- lanne on erittäin huono ja itsenäi-

Perinteisesti järjestivät EU:n- ja sodanvastaiset järjestöt Itsenäisyyspäivänä Helsingissä Kiasman aukiolla "mikki auki"- tilaisuuden. Yksimielisiä oltiin, että Suomi ei ole enää itsenäinen valtio. Nähtiin, että oman lainsäädäntövallan puuttuminen on perussy maamme taloudellisiin vaikeuksiin. Yhtä mieltä oltiin sii- tä, että on erottava EU:sta ja palautettava maamme itsenäisyys ja oma raha. Kuten viime itsenäisyys- päivänä, voitiin nytkin todeta, että talouskriisin suojassa Suomea hilataan kohti liittovaltiota. Avaussa- noissaan Antti Pesonen totesi: "Tänä päivänä tulee muistuttaa suomalaisia, että EU-Suomi ei ole enää itsenäinen valtio, koska EU:n lainsäädäntö on jäsenmaiden lakien yläpuolella. EU-tuomioistuimet ovat jäsenmaiden tuomioistumia sitovia ja Suomi on luopunut omasta ulko- ja turvallisuuspolitiikastaan ja sitoutunut syvenevään liittovaltiokehitykseen. Tänään on myös päivä, jolloin katsotaan kohti uutta it- senäisyyttä. Tässä tilaisuudessa voi käyttää puheenvuoroja tästä asiasta ja Suomen tulevaisuudesta.

syys on mennyt. Hallitus on kri- minaaliporukka, joka on myymässä Kreikkaa. Ei ole valhetta, että Atee- nassa ja Tessalonikissa ihmisiä löy- tyy aamuisin kuolleena kaduilta. Kaikki yksityisomaisuus on lait- tu pankeille takuiksi. Kun se an- netaan pois, kreikkalaisilta on vie- ty viimeinenkin varallisuus. Sisämi- nisterin mukaan 1.1.-13 kaduille tu- lee panssareilla aseistettuja palkka- sotilaita estämään kriminaalisuut- ta. Kaikki on suunniteltu tarkasti. Kreikka-sanaa ei ole vuoden kulut- tua, vaan ovat nämä vielä nimettö- mät erikoistalousalueet. Herätkää hyvät ihmiset."

EU ei ole rauhan projekti

Rauhan kysymyksestä puhui **Lea Launokari**: "Täällä on hienoja kyl- tejä, joissa lukee, että EU ei ole rau- han projekti. Tiainen äsken kertoi, että jos EU olisi rauhan projekti, meillä ei olisi nykyistä määrää työt- tömiä, -ulosottovaarassa tai ulos- ottopuolella olevia ihmisiä tai eri- arvoisuutta talouspuolella. Norjan Nobel-komitea myönsi EU:lle No- belin rauhan palkinnon. Se oli täy- dellinen rikos. Onneksi Internatio- nal Peace Bureau IPB kansainvä- linen rauhanjärjestö järjestää su. 9.12.-12 Oslossa mielenosoituksen tätä vastaan. He vaativat, että näi- tä rauhan rahoja ei anneta EU:lle. Nythän maatamme ollaan viemäs- sä kohti Nato:a. Meille hankittiin Horneetit ja JASSM-risteilyohjukset sekä ollaan viemässä Islannin ilma- valvontaan. Tätä operaatiota sano- taan Pohjoismaiseksi yhteistyöksi. Pohjoismaista yhteistyötä on tehty vuosikymmeniä, mutta sen ei tarvit- se olla sotilaallista yhteistyötä, jota ilmavalvontatoiminta on. Siinä on mukana kolme Nato-maata ja näin Suomi liitetään yhä syvemmin Na- toon. Onko tämä muka se turvalli- suuspolitiikka, jota me suomalaiset haluamme? Meidän turvallisuuspo- litiikkamme on nojattava puolueet-

tomuuteen ja pysyttävä irti kaikista sotilasliitoista."

Eurokraattien vallankaap- pausyritys

EU:n liittovaltiohankkeen nykyvai- heesta puhui **Juhani Tanski**. EU- liittovaltio on murrosvaiheessa. Komission puheenjohtaja Barroso käytti äskettäin eurokraattien val- lankaappauspuheenvuoron. Her- ra Barroso tämä komissaari on si- tä mieltä, että eurokriisi voitetaan siirtämällä valta komissiolle. Enää ei olisi EU-parlamentin huijaus-de- mokratiaakaan ja kansallisilla val- tioilla ei olisi budjettivaltaa. Hän käyttää vallankaappausuunnitel- mista termejä "tiekartta ulos krii- sistä", "luottamuksen palauttami- nen yhteistyöhön". Hän ei sano si- tä eurokraattien vallankaappauk- seksi. Asiat mitä Barroso vaati, ovat seuraavat: (1) Siirtää vaiheittain kas- vava osa budjettivallasta jäsenmai- den parlamenteilta komissiolle, (2) Nykyistä suurempi valta määrätä jäsenmaiden taloudesta, (3) Panna alulle euroalueen yhteinen komis- sion hallitsema budjettitalous, jo- hon liittyisi oikeus veronkantoon ja velkaantumiseen, (4) Antaa komis- siolle keinot euromaiden yhteisvas- tualueella velanottoon eli ns. eu- ropondeihin ja (5) Ulottaa pankke- ja koskeva valvonta- ja käytösvas- tuu yli koko rahaliiton. Jokainen ymmärtää, että nämä ovat mielet- tömiä vaatimuksia, jotka tulee hau- data. Euroopan kansat ovat olleet vapaita vuosisatojen ajan, eivätkä ne tule tähän suostumaan."

On siirryttävä talouden säätelyyn

Heikki Männikkö uudesta talous- politiikasta: "Joitain vuosia sitten arvioimme EU:n jälkeistä talouspo- litikka koordinoitukseksi markkinata- loudeksi, jolla tarkoitimme keynesi- läistä talouden säätelyä, jota meil- lä harjoitettiin aina 80-luvun lopul-

le. Tänään harjoitetaan uusliberalis- mia, joka tuli valtaan EU:n mukana. EU:n rakentaminen oli suuryritys- ten vallankumous. Irtaantuminen EU:sta, jossa palautamme talous- politiikan uudelleen maaillemme sopivaksi säätelytaloudeksi, merkit- see myös vallankumousta. Keynesi- läinen talouspolitiikka perustui val- tioiden, myös Suomen, itsenäiseen lainsäädäntöön. Sen vakaa ase- ma maailmassa perustui työväen- liikkeen voimaan. Neuvostoliiton alasajo merkitsi silloisen talouspo- litiikkamme ja itsenäisyytemme menettämistä. Kun palautamme it- senäisyyden ja kehitämme uuden talouspolitiikan, tulee se myös tur- vata. On estettävä kansainvälisen suurpääoman pääsy koskaan val- taan takaisin. Tällä hetkellä elinta- son alentaminen on yksi tekijä suur- yritysten käytössä saada lisää kilpai- lukykyä. Ei voi olla ikuisesti mahdol- lista pitää ovea auki suuryrityksille, palauttaa tällainen käytäntö takai- sin. Itsenäisyys tulee mahdollisek- si vasta, kun tietoinen kansa on val- mis kaikin tavoin sitä turvaamaan."

Kieroilua koko EU-homma

Wäinö Pietikäinen puhui mm. vammaisten asiasta: "Toiminnan- johtajana 27 vuotta olen samaista- nut sotainvalidit työvammaisiin. So- ta oli valtion savotta ja valtiovallan tulisi pitää heistä huolta. Mikä on käytäntö? Lisalnessa on hieno vel- jeskoti joillekin sotainvalideille. Vaa- sassa kulki äskettäin näkövammai- nen sotainvalidi rullatuolissa vail- la hoitoa. Meillä oli 200 000 sotain- validia, kun sota päättyi. Tullessani Helsinkiin monet sotainvalidit ruis- kuttivat morfinia Kalliossa ja Kai- vopuistossa. Ne jätettiin oman on- nensa nojaan. Jouduin tämän kans- sa tekemisiin ollessani pääluotta- musmiehenä Kone- ja Hississä. Ne alensi markalla sotainvalidi Laak- son tuntipalkkaa. Hänellä oli jalka amputoitu. Neuvottelemalla sain

vähän takaisin. Nyt siitä enemmän puhutaan, kun heitä on vähän jäl- jellä. Kun olisi pitänyt jotain tehdä, ei tehty mitään. Tässä mainittiin Is- lannin ilmavalvonta. Käänsin Sak- salaisesta lehdestä artikkelin. Kiin- alaiset perustivat viime kesäkuus- sa Grönlantiin ison kaivoksen, jossa on 2000 ukkoa töissä. Mannerjään sulaessa, tulevat rikkauudet esiin. EU on julistanut kauppasodan Kiinalle ja EU:ia ollaan puolustamassa Hor- nettien kanssa. Ei sanota rehellises- ti, mistä siellä on kyse".

On noustava puolusta- maan Suomen luontoa

Luonnon puolustaminen on todel- lista isänmaallisuutta, totesi **Han- nele Salava**: "Haluaisin nostaa esiin meidän kauniin Suomen luon- non kohtalon. Törkein esimerkki täl- lä hetkellä on Talvivaara. Mielestäni se jos mikään on palavaa isänmaan rakkautta, että me rakastetaan tätä pohjoista luontoa ja taistellaan sen puhtauden ja elinvoiman puolesta. Muutamia viikkoja sitten oli edus- kuntatalon edessä Talvivaara- mie- lenosoitus. Pisti kerta kaikkiaan vi- haksi kansanedustajien suhtautu- minen. Ihmiset olivat matkustaneet aamuyöstä alkaen kaukaa Kainuus- ta tuomaan viestiä tänne eduskun- nalle, että Kainuun luonto on pe- lastettava ja Talvivaaran kaivos on lopetettava kaikkine myrkkyyneen. Siellä oli kuuntelemassa kansan- edustajia, jotka eivät tienneet yhä- tään mitään koko kysymyksestä. Edustajat Kainuusta, Keski-Suo- mesta ja Pohjois-Savosta seisoivat änkyttämässä jotain vastaan vihai- sille ihmisille, joilla oli hengen hä- tä omasta kotiseudustaan ja mitään vakavasti otettavaa vastausta siellä ei saatu. Että näin vakavissa asiois- sa meidän tulisi koko kansan nous- ta puolustamaan Suomen luontoa".

Eurooppaministeri onkin prooagandaministeri

Loppupuheenvuorossaan **Antti Pesonen** totesi: Meille on kerrot- tu EU-jäsenyyden kustannuksis- ta. Eurooppa-ministeri kertoi suo- malaisten maksavan noin 100 eu- roa vuodessa, että Suomi pääsee EU:n markkinoille ja ihmiset voivat liikkua vapaasti. Lausunto tuo mie- leen propagandaministerin, sillä ei vapaaseen liikkumiseen ja kaupan- käyntiin tarvita EU-jäsenyyttä. ETA- sopimus takaa Norjalle, Islannille ja Lichtensteinille elintarvikekauppaa lukuunottamatta kaikki nämä oi- keudet. Sveitsi, joka ei kuulu EU:iin eikä ETA-sopimukseen, on solmi- nut erillissopimukset EU:n kanssa, jotka takaavat samat olosuhteet ih- misten liikkumiselle ja kaupankäyn- nille. Eurooppa-ministerin puheet ovat harhauttamista, koska ei voi- da olettaa hänen olevan näin tietä- mätön asioista. Viime vuonna mak- soimme EU:lle tullitulot huomioi- den yli 800 miljoonaa euroa enem- män, kuin sieltä anomalla saimme takaisin. Teemme parhaamme, et- tä näistä jäsenmaksuista päästään eroon ja suomalaiset palauttavat joko kansanäläistyksen kautta tai eduskunnan kokoonpanoa muut- tamalla valtiollisen itsenäisyyden. Näissä merkeissä menemme koh- ti itsenäisyyttä. Kiitos osanottajil- le. Nähdään vuoden kuluttua, ellei Suomen valtiollisessa asemassa eh- di tapahtua radikaaleja muutoksia.

Toimitti: Heikki Männikkö

70 vuotta sitten (9) Fasistien hyökkäys pysäytettiin Stalingradissa

Marraskuun alkupuolella Puna-armeija oli suorittanut vastahyökkäysvalmistelunsa loppuun. Materiaalin ja joukkojen keskittäminen tuli olla valmiina 15.11.-42 mennessä. Rintamien loppuneuvottelut, joissa tarkastettiin rintamajoukkojen valmius hyökkäykseen, pidettiin 3.-10.11.-42 (LounaisR 3.11, Donin R 4.11 ja Stalingradin R 10.11.). Näissä tilaisuuksissa kerrattiin kaikkien komentajien kanssa kysymykset mm. yhteistoiminnan järjestäminen tykistön, Psvoimien ja ilmavoimien kanssa vihollisen puolustuksen murtamisvaiheessa, sivustojen suojaaminen operaation aikana yms.

Fasisteilla ei ollut tietoa tulevasta vastahyökkäyksestä

Zukov ja Vasiljevski selostivat 13.11.-42 tarkennetun suunnitelman puolueen keskuskomitean, poliittisen toimikunnan ja päämajan istunnossa. Silloin voitiin todeta, että vihollisen joukkojen ryhmitys ei ollut viimeisten päivien aikana muuttunut. Fasistien 6.A ja 4.PsA yrittivät edelleen ankarissa taisteluissa murtaa kaupungin puolustusta. Fasistit olivat aloittaneet 11.11. uuden hyökkäyksen kaupunkia puolustavan Tsuikovin 62.A:aa vastaan onnistuen valtaamaan ”Barrikadit”- tehtaan eteläosan ja etenemään sieltä Volgalle.

Puna-armeijalla ylivoima pääiskujen suunnilla

On mainittava, että fasistien ja Puna-armeijan voimat koko Stalingradin alueella olivat vastahyökkäyksen alla hyvin tasaväkiset. Mutta päämajan reservien sekä muualta siirrettyjen joukkojen turvin oli pääiskujen suunnille keskitetty huomattava ylivoima. Neuvostojohdon kokouksessa 13.11. voitiinkin todeta, että hyökkäysvalmistelut oli suoritettu loppuun ja LounaisR:n hyökkäys yhdessä Donin R:n kanssa alkaa varhain aamulla 19.11. ja Stalingradin R:n hyökkäys aamulla 20.11. Osa polttoaineista, ampumatarvikkeista yms. materiaaleista oli vielä matkalla, mutta voitiin pitää varmana niiden olevan perillä joukko-osastoissa 16.-17.11mennessä.

Miten Rokossovski näki hyökkäyksen alkamisen?

Vastahyökkäys alkoi suunnitellusti aamulla 19.11 tykistövalmistelulla klo 05.00. Donin R:n komentaja seurasi sotaneuvoston jäsenen Teglegin ja kenraaleiden Kazakov, Rudenko ja Orel kanssa 65.A:n kaistalla sijaitsevalta etukomentopaikalta hyökkäyksen alkua. Alkamisajan kohdaksi oli ennustettu hyvä sää, mutta säätieteilijät olivat erehtyneet ja olikin sankka sumu. Kaikes-ta huolimatta annettiin määräykset hyökkäyksen aloittamiseksi. Mää-

rähkellä tykit ja kranaatinheittimet avasivat tulivalmistelun. Vähän ajan kuluttua oikealta kuuluva jyllinä ilmoitti myös LounaisR:n avanneen tulivalmistelunsa. Suunnitelman mukaisia ilmavoimien massaiskuja ei voitu sumun vuoksi käyttää. Rokossovski antoi Rudenkolle luvan käyttää lentokoneita yksittäin ja pareittain, mistä tehtävästä ilmavoimat suoriutuivat hyvin. Viholliskoneita ei näkynyt. Räjähdysten äänen siirtyminen kauemmaksi paljasti tulensiirron hetken tulleen. Samalla hetkellä sumusta kuului voimakas uraa-huuto sekä panssareiden telaketjujen kalske, mikä ilmoitti jalkaväen hyökkäyksen lähteneen käyntiin. Hetken kuluttua kuului kautta rintaman, miten vihollisen konekiväärit alkoivat ampua, mikä paljasti, että osa fasistien tulipesäkkeistä oli jäänyt tulivalmistelun aikana lamauttamatta. Tämän jälkeen sumusta alkoi kuitenkin kuulua yksittäisiä tykinlaukauksia. Tämä paljasti, että paikalle tuodaan suorasuuntaus-ammuntatykkejä, joilla lamautetaan natsien konekivääripesäkkeitä. Varsinkin 65.A käytti ja kehitti tätä menetelmää. Vähitellen vihollistuli alkoi heiketä ja taistelun äänet kantautuivat kauemmaksi samalla kun sumu alkoi hälvetä. Vihollisen pääpuolustusvyöhyke alkoi säröillä.

LounaisR:n hyökkäys eteni Kalatsiin

LounaisR:n - ja Donin R:n joukot mursivat voimakkaalla iskulla Romanianlaisten 3.A:n puolustuksen kahdella rintamakaistalla, 5.PsA Serafimovitsista lounaaseen ja 21.A sillanpäästä Klets-kajan luota. Vihollinen alkoi vetäytyä ja antautua vangeiksi. Romanianlaisten joukkojen takana olevat saksalaiset yrittivät pysäyttää neuvostojoukkojen hyökkäyksen, mutta Puna-armeijan panssarivoimat (XXVI PsAK) torjuivat yrityksen. 21.A vastaan vihollinen lähetti reservejään olettaen sieltä tulevan Puna-armeijan pää-iskun. Mutta täälläkin panssaroidut joukot tuottivat viholliselle tappion. Neuvostojoukot tuhosivat kokonaan LounaisR:n edessä

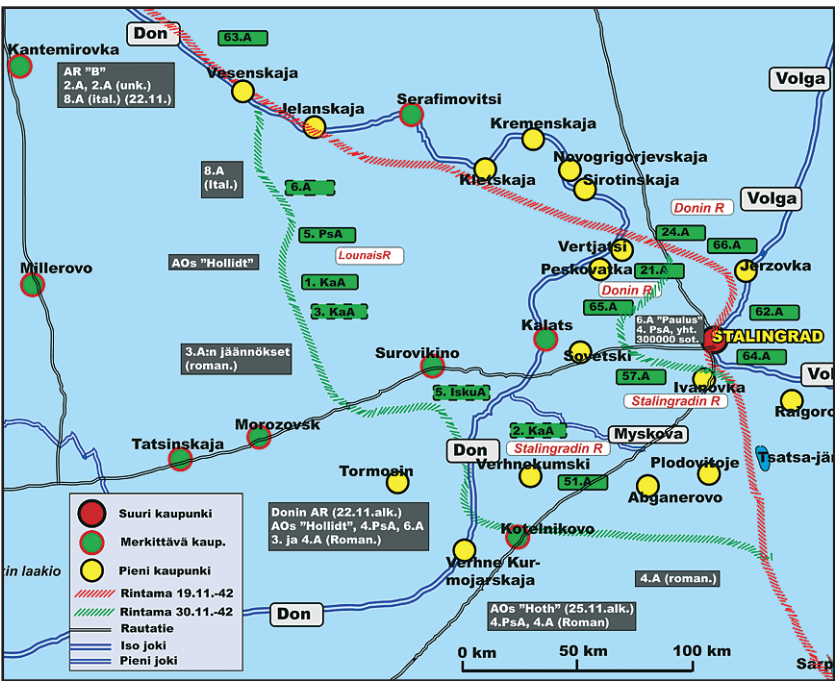
olevat romanialaisten 3.A:n sekä niiden pelastamiseksi lähetetyt saksalaiset ja etenivät nopeasti Kalatsin- Sovetskin suuntaan. Suunnitelman mukaisen 24.A:n hyökkäyksen, jonka tehtävänä oli estää 65.A:n ja 21.A:n hyökkäyksen kohteeksi joutuneen vihollisen vetäytymisen Donin itärannalle, natsien hyvin järjestetty puolustus kykeni torjumaan. 23.11. vasten yöllä everstiluutnantti Filippovin johtama XXVI PsAK karkijoukot valtasivat saksalaisilta Donin ylittävän sillan Kalatsin luona ja hyökkäsivät kaupunkiin. Taistelut kestivät koko yön. Fasistien puolustus murtui aamulla XXVI PsAK:n päävoimien saavuttua paikalle. 24.11. LounaisR:n 21.A ja 5.PsA ottivat Kalatsissa vangeiksi 30000 saksalaista sotamiestä, upseeria ja kenraalia.

Saartorengas sulkeutuu

Stalingradin rintama aloitti hyökkäyksen päivää myöhemmin 20.11.-42. Suunnitelman mukaisesti 51.A hyökkäsi lounaaseen Plodovitoe-Abganerovo - suuntaan ulkoisen saartorengaan muodostamiseksi. 57.A hyökkäsi Kalatsin suuntaan. Ivanovkan alueelta 64.A hyökkäsi luoteeseen ja tuki 57.A:n oikeaa sivustaa. Hyökkäyksen ensitunneilla romanialaisten ja saksalaisten puolustus saatiin murrettua. Yrittäen estää 57.A:n etenemisen Kalatsin suuntaan siirsi vihollinen sinne Stalingradin luota 16. ja 24.PsD:n, mutta ne myöhästyivät ja niiden voima oli liian pieni kestämään LounaisR:n ja Stalingradin R:n iskut. Ylitettyään Donin LounaisR:n IV PsAK ja Stalingradin R:n IV MekAK kohtasivat 23.11.-12 Sovetskin-Kalatsin alueella ja sulkivat vihollisen Stalingradin ryhmittymän saartorengaan sisään Donin ja Volgan välisellä alueella.

Motin purkaminen osoitautui vaikeaksi tehtäväksi

Suunnitelman mukaan saartorengaan sulkemisen jälkeen aloitetaan välittömästi saarrettujen Pauluksen joukkojen pilkkominen pienempiin osiin niiden lopulliseksi tuhoamiseksi. LounaisR:n päävoimat 1.KaA ja 5.PsA jatkoivat hyökkäystä (21.A palautettiin Donin R:lle) länsi-lounaaseen laajentaakseen saartorintamaa ulospäin. Stalingradin R jätti kolme armeijaa vahvistamaan kaupungin saartoa ja sen 51.A jatkoi hyökkäystä lounaaseen laajentaakseen ulkoista saartoreintamaa. Saartorengasta kiristivät nyt Donin R:n 21., 65., 24. ja 66.A lännestä ja pohjoisesta, sekä etelästä ja idästä Stalingradin R:n 57., 64. ja 62.A. Päämaja kiirehti saarretun vihollisen nopeaa tuhoamista, koska saartoon osallistuvia joukkoja olisi kipeästi tarvittu muualla. Saarretun vihollisen tuhoaminen ei osoitautunut helpoksi tehtäväksi. 21.A ylitti Donin, mutta taistelut kävivät yhä kovemmiksi ja 65.A ei päässyt etenemään. 24.A:n hyökkäys pakotti vihollisen siirtämään voimia sen hyökkäyskaistalle ja sitten myös 66.A pääsi etenemään Volgan vartta pitkin kohti kaupunkia.

70 vuotta sitten käytiin Stalingradissa ratkaisevia taisteluja. Kuvassa näkyy rintamalinja juuri ennen vastahyökkäystä 19.11.-42 (pun. varjoviiva) ja 30.11.-42 (vihr. varjoviiva). Hyökkäys eteni suunnitellusti. Saartorengas suljettiin 23.11. Donin R:n 21., 65., 24. ja 66.A kiristivät saartorengasta pohjoisesta ja lännestä sekä Stalingradin R:n 57., 64. ja 62.A etelästä ja idästä. LounaisR:n 5.PsA ja 1.KaA laajensivat ulompaa saartorintamaa Kantemirovkan-Millerovon suuntaan ja Stalingradin R:n 51.A Kotelnikovan suuntaan. Tilanne muuttui joulukuussa fasistien yrittäessä Kotelnikovan-Tormosinin suunnasta murtaa käytävää saarrettujen fasistijoukkojen luokse. Stalingradin R sai vahvennukseksi 2.KaA:n ja 5.IskuA:n. LounaisR:n hyökkäyssuunta käännettiin joulukuussa Tatsinskajan-Morozovskin suuntaan Mansteinin joukkojen selkään. Rintama sai avukseen uuden 3.KaA:n ja Voronezin rintaman 6.A:n. Ratkaisevia taisteluja käytiin mm. joulun ja uudenvuoden välillä -42. Puna-armeija kykeni tuhoamaan tieltään huomattavan osan vihollisjoukoista ja vuoden loppuun mennessä rintamalinja oli siirtynyt 200-250 km länteen ja lounaaseen.

Osa 65.A:sta pääsi ylittämään Donin ja sitten myös 24.A kykeni etenemään. Aivan marraskuun lopulla 28.-30.11 kykenivät 21.A ja 65.A valtaamaan Peskovatkan ja Vertjatskin.

Saarrettujen vihollisjoukkojen määrä paljastui yli kaksinkertaiseksi

Marraskuun loppuun mennessä saarrettujen vihollisjoukkojen maalue oli pienentynyt puoleen (1500 km2), mutta neuvostojoukkojen eteneminen vihollisen hyvin järjestetyn puolustuksen vuoksi kävi yhä vaikeammaksi. Vähitellen alkoi selvitä, että saarretun vihollisryhmän vahvuus olikin 300000 sotilasta oletetun 90000 sijaan. Fasistit olivat saaneet huomattavasti oletettua enemmän täydennyksiä ja lukuisia erikois- ja apujoukkoja, joiden miehistöä voitiin käyttää taistelujoukkojen täydentämiseen. Saarretuilla oli paljon oletettua enemmän taistelukalustoa.

Hitleriläisten yritys vaukauttaa tilanne

Tärkein tehtävä oli nyt työntää ulkoinen saartorengas mahdollisimman kauas saarretusta kaupungista. Hitler oli luvannut apua saarretuille joukoille, jotka siksi taistelivat jokaisesta asemasta. Siksi osa sisäisen saartorengaan joukoista siirrettiin torjumaan fasistien yritystä murtaa käytävä saarretulle alueelle. Natsit muodostivat Donin armeijaryhmän (kenraalisotamarsalka Manstein), jonka tuli vakiinnuttaa Stalingradin alueella puolustuslinja, jonka suojassa voitiin kuljettaa pois Kaukaasiasta armeijaryhmä A sekä avata käytävä saarrettujen joukkojen kuljettamiseksi ulos motista. Manstein aikoi muodostaa tehtäväksi varten kaksi iskuryhmää Kotelnikovan ja Tormosinin alueelle. Fasisteilla oli puute reserveistä, joita kuljetettiin mm. Ranskasta sekä muilta Neuvostoliiton ja Saksan rintamilta. Pitkiä kuljetuksia

häiritivät tehokkaasti partisaanit, jotka tietoisina tilanteesta, suistivat raitelita kymmeniä natsien joukkojenkuljetusjunia. Hitler kiirehti Mansteinia. Operaatio aloitettiin 12.12.-42 vain Kotelnikovan alueelta. Kolmessa päivässä Manstein eteni Kotelnikovosta rautatien suuntaa 45 km. Verhnekumskin alueella kehittyi ankara taistelu. Vasta paikalle saapuneen fasistien 17.PsD:n ja voimakkaiden ilmapommitusten jälkeen Puna-armeijan 51.A ja IVR-VAK vetäytyivät Myskovajoen taakse. Vihollinen pääsi 45-40 km päähen kaupungista.

Vihollinen joutui vetäytymään Kotelnikovosta

Huomattavat määrät voimia siirrettiin sisäiseltä saartorintamalta torjumaan Kotelnikovan ja Tomosinin suunnalta tulevaa uhkaa. Operaatio saarretun vihollisen tuhoamiseksi polki paikallaan. Motin purkamiseksi oli Donin- ja Stalingradin R:lle luvattu reservistä vahvennukseksi 2.KaA. Samoihin aikoihin päämaja päätti muodostaa 5. IskuA:n, joka sijoitettiin Stalingradin R:lle sen ja LounaisR:n väliselle alueelle 5. PsA:n vasemmalle sivustalle Tässä vaiheessa Vasiljevski neuvotteli päämajan kanssa, että marssilla oleva 2.KaA, jolla oli runsaasti panssarivaunuja ja tykistöä, ohjataan suoraan Mansteinin johtamaa armeijaryhmää vastaan. Pauluksen joukkojen ympärille kiedotun saartorengaan puhdistaminen siirrettiin myöhäisempään ajankohtaan. Tämä oli tässä vaiheessa välttämätön toimenpide. Viivyttely olisi johtanut koko saartorintaman suuriin vaikeuksiin. 2.KaA:n kaksi jv-divisioonaa ehtivät ryhmittäytyä Myskova joelle, jossa vihollinen pyrki murtaamaan neuvostojoukkojen puolustuksen. Natsit pääsivät 19.12.-

Kuva: Ria Novosti

Vielä marraskuun alussa vähän ennen vastahyökkäystä fasistit yrittivät voimalla murtaa Stalingradin puolustuksen. Kaupunkia puolusti Tsuikovin johtama 62.A. Vihollinen pääsi kolmessa kohdassa murtautumaan Volgan rantaan, mutta kaupunkia ei vallattu. 62.A pidätteli vihollista, että puna-armeija ehti valmistella 19.11.-42 alkaneen vastahyökkäyksen, joka siirsi aloitteen sodassa lopullisesti Neuvostoliitolle

Lenin ja Suomen työväenvallankumous

Lenin totesi, että Venäjän proletariaatti turvaa Suomen tasavallalle täydellisen vapau-
den aina eroamisvapauteen saak-
ka ja hankkii juuri sillä koko Venä-
jän proletariaatin asialle Suomen
työväestön täydellisen luottamuk-
sen ja toverillisen avun. Suomalai-
set työläiset olivat Leninin mielestä
venäläisiä parempia järjestäjiä, aut-
tavat heitä siinä suhteessa ja vievät
omalla tavallaan eteenpäin sosialis-
tisen tasavallan perustamista.

Kirjeensä Lenin lopetti maa-
laamalla tulevaisuuden kuvan:
"Vallankumoukselliset voitot itse
Venäjällä – rauhalliset järjestötyön
saavutukset Suomessa näiden voit-
tojen suojassa – Venäjän työväes-
tön siirtyminen vallankumouksellis-
ten järjestötehtävien täyttämiseen
uusissa mittasuhteissa – vallan val-
taaminen proletariaatin ja köyhim-
pien väestökerrosten käsiin – sosia-
listisen vallankumouksen edistämi-
nen ja kehittäminen lännessä – tä-
mä on se tie, joka johtaa meidät
rauhaan ja sosialismiin." (sama)

Patsasteleva Viipuri

Viipurissa käydään parhaillaan keskustelua patsaista. Neuvostoajan jälkeen varastoihin siirrettyjä veistoksia halutaan nyt uudelleen kaupunkilaisten nähtäville ja suunnitteilla on jopa patsaspuisto. Viipuri haaveilee myös uusista muistomerkeistä, jotka valaisevat kaupungin traagisia vaiheita.

Leninin kotimuseo Viipurissa Talikkalan markkinatorin naapurina

Kalinin sai väistyä sotakunnian tieltä

Venäjän nykyinen pääministeri Dmitri Medvedev julisti Viipurin vuonna 2010 sotakunnan kaupungiksi muistona toisen maailmansodan tapahtumista. Kaupunki suunnittelee parhaillaan uutta sotakunnan monumenttia paikalle, jossa on vuosikymmenien ajan seissyt Neuvostoliiton edesmenneen presidentin Mihail Kalininin pronssipatsas.

Kalininin veistos sai jo viime vuonna väistyä sotakunnan nimisä ja Viipurin kulttuurilautakunta pohtii parhaillaan sen uudelleensijoituspaikkaa. Yhdeksi luonnolliseksi kohteeksi on arvailtu Viipurin lähellä sijaitsevaa Kalininin kylää, joka suomalaiskaudella tunnettiin nimellä Tienhaara. Jotkut kaupunkilaiset ovat kuitenkin vaatineet Kalininin säilyttämistä Viipurin keskustassa, sillä monille hänen muistonsa yhtenä Neuvostoliiton rakastetuimmista johtajista on yhä tärkeä.

Virossa ei tapahdu muutoksia enää demokraattista tietä

Virossa osoitettiin mieltä marraskuun puolessa välissä puolueiden korruptoituneisuutta vastaan. Yli tuhat ihmistä marssi Tallinnassa vaatien politiikalta rehellisyyttä. Mielenosoitukset saivat alkunsa puolueiden rahoituksesta. Puolueet saavat lähes 90 prosenttia rahoituksestaan budjetista. Loppu tulee yksityisiltä ja jäsenmaksuista.

Viiron mielenosoituksissa purettiin tyytymättömyyttä parlamentarismin korruptioon vaatien puolueita lopettamaan valehtelun. Tallinnassa Viru-hotelli on saanut seurakseen joukon uusia korkeampia pilvenpiirtäjiä, pankkeja, konttoreita ja hotelleja. Leipä on silti tiukalla ja tyytymättömyys kasvaa.

Skandaali puhkesi, kun hallitusvastuussa olevan reformipuolueen jäsen, Silver Meikar kertoi tilittäneensä puolueelleen lahjoitettuja rahoja omissa nimissään. Virossa nimetömät lahjoitukset ovat kiellettyjä. Niin sanotun Silvergaten yhteydessä on selvinnyt, että kaikki suuret puolueet ottavat vastaan lahjoituksia, joiden alkuperä on hämärä.

Oikeusministeri joutui eroamaan

Silver Meikar paljasti toukokuussa Postimees-lehdessä tallettaneensa reformipuolueen tilille vuosien 2009-2010 aikana pieniä summia, noin 640 – 1600 euroa kerrallaan. Rahat hänelle toimitti kirje-kuorissa puolueen ylempi toimihenkilö. Tuolloinen puolueen pääsihteeri Kristen Michal kannusti operaatioon. Nyt oikeusministerinä toiminut Michal joutui joulukuun alussa eroamaan kriisin seurauksena.

Reformipuolueen Silver-

gate oli jatkoa toisen hallituspuolueen, Isänmaan ryvettäneeseen skandaaliin, kun puolueen kansanedustajat järjestivät Venäjän venäläisille liikemiehille Schengen-viisumeita. Tähän saakka etnisten virolaisten omakseen tuntemat puolueet, reformipuolue ja Isänmaa ovat onnistuneet varjelemaan mainettaan oppositiopuolue keskustaa paremmin.

Paikkavaraukset parlamenttiin

Virolaiset ovat olleet loukkaantuneita rahasummista, joita puolueille lahjoitellaan. Kansanedustajat ja yksityishenkilöt tukevat puolueita tuhansilla euroilla, mikä loukkaa taloudellisissa vaikeuksissa olevia tavallisia virolaisia. Monelle on tullut yllätyksenä, millaisia summia ihmisillä on ”ylimääräistä” rahaa.

Viiron listavaalisysteemistä johtuen monet kansanedustajat lahjoittavat puolueelleen runsaasti ra-

Vuosi 1918 ansaitsee muistonsa

Viipurissa käytiin veriset taistelut vuoden 1918 luokkasodassa. Valkoiset teurastivat kaupungissa satoja punaisia taistelijoita ja viattomia siviilejä. Vuoden 1918 tapahtumat muistetaan edelleen hyvin, mutta ne ovat jääneet vähemmälle huomiolle suomalaisessa työväenliikkeen historiankirjoituksessa.

Tapetuille punakaartilaisille omistettu muistomerkki sijaitsee Viipurin keskustan tuntumassa, Pietariin vievän tien varressa. Vuonna 1961 pystytetty monumentti on vaikuttava ja hiljentävä ilmeyst. Se on omistettu suomalaisille taisteli-joil-le, mutta nyt Viipurissa suunnitellaan omaa monumenttia myös Viipurin valtauksen jälkimainingeissa tapetuille kaupunkilaisille. Suunnittelutyössä on mukana muun muassa punakaartilaiden muistomerkin suunnitellut taiteilija Aleksandr Schwer.

Viipurin kulttuurilautakunnan alainen komitea on syksyn ajan pohtinut, millaisen muistomerkin ansaitsevat ne lähes 400 kaupunkilaista, jotka suomalaiset valkoiset voitonhurmassaan teurastivat keväällä 1918. Keskustelua käydään erityisesti siitä, kohdistivatko suomalaiset sekopäisen raivonsa nimenomaan kaupungin venä-

haa varmistaakseen paikkansa parlamentissa. Suurimmat lahjoittajat ovat myös listavaaleissa parhailla paikoilla varmistamassa paikkaansa kansanedustajana. Toinen näkyvä lahjoittajien ryhmä on yritysjohtajat, jotka saavat lahjoituksiaan vastaan hallituspaikkoja valtionyrityksissä. Yksi esimerkki on suomalais-taustainen Joakim Helenius, joka on runsaskätinen Isänmaa-puolueen tukija. Hän on istunut lentoyhtiö Estonian Airin hallintoneuvostossa aina viime kesään saakka.

Muutokset mahdottomia

Viiron nykyisen pääministeri Andrus Ansipin noustua valtaan maaliskuussa vuonna 2007 Virossa syntyi hallituskoalitio, jonka murtamiseen ei enää demokratia riitä. Samana keväänä tapahtunut pronssisotilaan siirto vielä vahvisti asetelmaa. Etniset virolaiset äänestävät reformipuoluetta, isänmaata ja sosialidemokraatteja.

Politologi Tõnis Saartsin mukaan Viiron politiikassa on tapahtunut työnjako: 40-50 prosenttia etnisistä virolaisista äänestää reformipuoluetta ja 80-90 prosenttia venäläisistä äänestää keskustaa. ”Puolueet voivat olla varmoin- ja omista äänestäjistään”, politologi Tõnis Saarts sanoo. Skandaali on hiukan rapauttanut reformipuolueen suosiota. Demarit ovat nousseet mielipidemittauksissa sen edelle. Valtanvaihto on kuitenkin mahdoton, koska demarit tekevät yhteistyötä vain nykyisten hallituspuolueiden kanssa.

Leena Hietanen

Lähteet: <http://arvamus.postimees.ee/849254/silver-meikar-erakondade-rahastamisest-ausalt?redir=http://www.tallinnapostimees.ee/1044292/protestirongkaigulekogunes-tuhandeid-inimesi> <http://www.postimees.ee/1045122/saarts-eesti-erakondade-susteem-on-liialt-endasse-sulgunud>

läisiin vai asukkaisiin yleensä: kuoli-lihan kostotoimissa muun muassa tataareja, saksalaisia ja muita kansallisuuksia. Yhtenäistä näkemystä ei tahdo löytyä ja tähän vaikuttavat osaltaan viime vuosina voimistuneet kansallismieliset näkökulmat poliittisessa päätöksenteossa.

Lenin ja Stalin päivänva- loon?

Jalustaltaan irrotettu Mihail Kalininin patsas siirrettiin viime vuonna varastoon Viipurin linnan suojiin. Yksin hänen ei tarvitse siellä makoilla, sillä kyseisessä paikassa säilytetään myös harvinaista Leninin ja Stalinin yhteismonumenttia. Kyseistä kolmimetristä veistosta ei tiettävästi ehditty koskaan pystyttää. Linnan kätöksissä lepäävä monumentti on yksi neljästä koskaan valmistetusta Lenin-Stalin-veistoksesta.

Viipurissa haaveillaan nyt varastojen uumenissa pidettävien patsaiden tuomista yleisön ihastel-taviksi. Kaupungissa on haaveiltu patsaspuistosta, jonne eri veistokset voitaisiin laittaa esille niin, että niiden historia ja taiteellinen arvo saisivat ansaitsemansa kunnioituksen. Viipurin Lenin-museon johtajan Nadezda Zabavskajan mukaan museon piha-alueet sopisivat mai-

niosti mahdollisen patsaspuiston sijaintipaikaksi:

- tällöin monet neuvostoaikaiset veistokset pääsisivät arvostettuun ja historialliseen ympäristöön ja niitä voitaisiin vaalia asiantunte-muksella, totesi Zabavskaja hiljattain Kansan Äänelle.

Patsailla on ollut keskeinen rooli Viipurissa. Suomi pyrki ensimmäisinä itsenäisyytensä vuosikymmeni-nä hävittämään kaupungista kaikki Venäjään viittaavat muistomerkit korvaten ne omilla nationalistisilla tunnuksillaan. Neuvostoaikana kävi toisin päin ja suomalaisten paa-det saivat viimeiset leposijansa mu-seoista. Neuvostoliiton kaatuminen aiheutti jälleen aaltoliikettä ja vasta nyt kaupungissa ollaan pääsemäs-sä sopuun veistosten arvosta histo-rian kertojina.

Ainoa patsas-keskustelulta säästynyt on V.I. Lenin, jonka val-tava patsas seisoo yhä Viipurin pu-naisella torilla ylväänä ja ilman kil-pailijoita.

Antti Siika-aho

Kirjoittaja vieraili Viipurissa marras-kuussa 2012.

Virolaisten kollaboraatiolle etsitään selitystä myös ”kommunismirikoksista”; Kirja-arvostelu; Anton Weiss-Wendt: Murder without hatred. Estonian and the Holocaust. 476 sivua. Syracuse University Press. New York 2009.

Viron holokausti yksissä kansissa

Viiron holokaustin perusteos ”Murder without hatred” ilmestyi jo kolme vuotta sitten, vuonna 2009, mutta vieläköän sitä ei ole julkaistu Virossa saati Suomessa. Kirjoittaja on Narvassa vuonna 1973 syntynyt, Tarton yliopistosta valmistunut Anton Weiss-Wendt. Hän työskentelee Norjassa Oslon holokaustikeskuksen johtajana.

Hänen kirjansa kattaa natsimiehityksen aikaisen 1941-1944 juutalaisten tuhon Virossa. Teos käsittelee Viiron holokaustin kolme vaihetta, Viiron omien juutalaisten tuhon, Viiron tapettaviksi tuotujen juutalaisten murhat sekä Viiron työleireille Liettua-sta vuosina 1943-1944 tuodut juutalaiset.

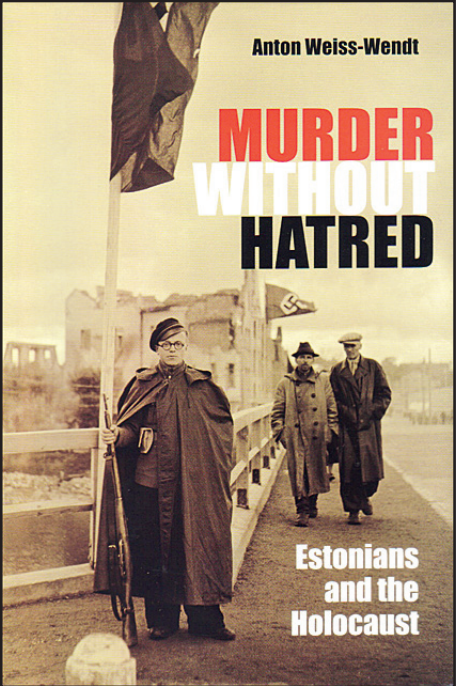
Virolaiset salaisen poliisin ja suojeluskun-nan (Omakaitsen) jäsenet osallistuivat aktiivisesti Viiron omien noin tuhannen juutalaisen murhaamiseen sekä noin kahdentuhannen Saksasta ja Tseki-stä Viiron tapettavaksi tuodun juutalaisen murhaamiseen. Palavan kiven tehtaille Koillis-Viiron tuotiin juutalaisia työleirille pääsääntöisesti Liettua-sta Kaunasin ja Vilnan getoista. Tarkkaa lukumäärää ei ole, mutta luku vaihtelee 12 000 – 19 000 välillä. Heistä noin 60 prosentin arvellaan joutuneen murhatuiksi. Tekijöinä olivat saksalaiset SS-miehet.

Anton Weiss-Wendtin (AWW) arvion mukaan Virossa tapettiin yhteensä noin 10 000 juutalaista.

Tunteeton osallistuminen

Kirjan nimi ”Murha ilman vihaa” viittaa virolaisten antisemitismiin puutteeseen, mutta silti aktiiviseen yhteistyöhön saksalaisten kanssa. AWW korostaa, että virolaisten kollaboraatio Natsi-Saksan kanssa oli innokkuudessa vailla vertaa koko Itä-Euroopassa.

Muodissa olevan historian käsityksen mukaan AWW flirt-

Kirjan kannen kuvassa virolainen Tarton yliopiston opiskelija, Omakaitsen jäsen valvoo siltaa Tartossa syksyllä 1941.

tailee sopivasti ”kommunismirikosten” kanssa. Hän etsii syytä virolaisten kylmäverisyyteen murhata omat juutalaisensa niin sanotusta ”neuvostomiehityksestä”. Varsin oikeutetusti AWW kuitenkin toteaa, että vuosi Neuvostoliittoa, 1940-1941 oli Virossa varsin rauhallinen eikä juutalaisten tuho selity kostoilla. Hyvin usein murhattujen juutalaisten rikoksena oli Virossa pait-si juutalaisuus, myös kommunismi.

AWW päättyy toteamaan, että juutalaisten tuhon takana oli virolainen nationalismi. Nationalismin olemukselle hän ei löydä missään oloissa positiivista muotoa.

Leena Hietanen

YHDISTYNEIDEN KANSAKUNTIEN TURVALLISUUSNEUVOSTO

YK:n turvallisuusneuvostossa on viisi pysyvää jäsentä, Britannia, Kiina, Ranska, Venäjä ja USA sekä 10 vaihtuvaa jäsentä. Turvallisuusneuvosto kokoontuu YK:n päämajassa New Yorkissa. Se ei pidä säännöllisiä kokouksia, vaan se kutsutaan koolle tarpeen mukaan. Jäsenmaat vuorottelevat turvallisuusneuvoston puheenjohtajana kuukauden kerrallaan. Tärkeän päätöslauselman hyväksymiseen tarvitaan yhdeksän jäsenen ”kyllä”-ääni, mutta yksikin pysyvästä jäsenmaista voi veto-oikeudellaan estää hyväksymisen.YK:n turvallisuusneuvosto päättää mm. rauhanturvaoperaatioista, sotilaallisesta kriisinhallinnasta, boikoteista sekä taloussaarroista ja lentokieltoalueista. Se voi julistaa myös sodan. Suomi kuului turvallisuusneuvostoon v. 1969–1970 ja v. 1989–1990. Veto-oikeutta on käyttänyt useimmin pysyvistä jäsenmaista entinen Neuvostoliitto 122 kertaa. USA on valautellut vetoaan 80, Iso-Britannia 32, Ranska 18, Kiina viisi ja Venäjä neljä kertaa.

Turvallisuusneuvoston voimasuhteet

Turvallisuusneuvoston pysyivistä jäsenistä kolme on sotilasliitto Naton jäsenmaita. Kiina ja Venäjä kuuluvat poliittista, sotilaallista ja tiedusteluyhteistyötä harjoittavaan Shanghaiin yhteistyöjärjestöön (SCO). Sen vakinaisia jäsenmaita ovat Venäjä, Kiina, Tadžikistan, Kazakstan, Kirgisia ja Uzbekistan. SCO:n tarkkailijajäsenenä toimivat Pakistan, Iran, Intia ja Mongolia sekä Afganistan. Keskustelukumppanin asema on suotu Sri Lankalle, Valko-Venäjälle ja Turkille. Vuonna 2001 perustetun SCO:n jäsenvaltiot vastustavat painokkaasti toisten valtioiden sisäisiin asioihin puuttumista etnisten tai uskonnollisten intressien tai ihmisoikeuksien vuoksi. Niiden keskeisimpiä yhteistoiminnan alueita ovat alueellinen turvallisuus sekä kamppailu terrorismia, separatismia ja fundamentalistisia ääriliikkeitä vastaan. SCO:n valtionpäämiehet julkitoivat kesäkuussa 2012 Pekingissä, etteivät he hyväksy minkäänlaista voiman käyttöä Irania vastaan, koska se vaarantaisi koko maailman turvallisuuden.

Kiina ja Venäjä ovat myös BRICS-ryhmän jäseniä, johon kuuluvat lisäksi Brasilia, Intia ja Etelä-Afrikka. Presidentti Vladimir Putin on kehottanut nostamaan ryhmän jäsenmaiden sotilasteknisen yhteistyön uudelle tasolle ja on ulottanut tämän vaatimuksensa koskemaan myös Vietnamia.

Turvallisuusneuvoston vaihtuvat jäsenet

Pysyvien jäsenmaiden lisäksi neuvostossa on 10 kahden vuoden välein vaihtuvaa jäsentä, joiden tulee edustaa jokaista maailman mannerta. Näillä jäsenmailla ei ole veto-oikeutta. Kymmenikösti Azerbaidžan, Marokko, Australia, Luxemburg ja Etelä-Korea ovat USA:n poliittisia ja sotilaallisia liittolaisia. Loput viisi maata edustavat omia alueellisia intressejään Argentiina (UNASUR), Guatemala (NAM), Pakistan (SCO), Ruanda ja Togo (Afrikan unioni). USA:lla ja sen liittolaisilla on käytössään kahdeksan ääntä. Entä jos neuvoston sääntöjä muutetaan niin, että sotatoimien aloittamiseen piisaa enemmistö-päätös?

Nato ja Varsovan liitto

Nato ja Varsovan liitto olivat kummatkin v. 1955–91 kollektiivisia puolustusliittoja. Ne olivat myös valtioliittoja, joiden sääntöihin niiden jäsenvaltiot olivat sitoutuneet. Naton sotilaallisen strategian johtajatuksena oli Kylmän sodan aikana ”suunnattu puolustus”, joka tarkoitti käytännössä valmistautumista liiton muiden maiden kanssa sotaan tärkeimpänä ja ainoana vihollisena pidettyä Neuvostoliittoa vastaan.

Natolla oli sotajoukkoja ja sotilastukikohtia omissa jäsenmaissaan.

Varsovan liiton strategian johtajatuksena oli sosialismin turvaaminen ja puolustaminen sen jäsenvaltioiden toimesta kansallisella ja kansainvälisellä tasolla ja tarvittaessa myös sotilaallisin keinoin. Neuvostoliitto hyväksyi yhdessä toisten jäsenmaiden kanssa niiden neuvostojoukkojen suuruuden, jotka oli varattu Varsovan liiton yhteiseen toimintaan Euroopassa. Naton ja Varsovan liiton jäsenvaltiot sitoutuivat tarvittaessa puolustamaan liittolaisiaan, mikäli yksi tai useampi jäsenvaltio joutuisi hyökkäyksen kohteeksi.

Turvallisuusneuvosto kylmän sodan kaudella

Naton ja Varsovan liiton välillä ei koskaan käyty suoraa sotaa tai taisteluja. Kylmän sodan aikana USA ja NL välttelivät suoraa yhteydenottoa ydinsodan pelossa. Rauhan säilyminen perustui lisäksi kahdenkeskisiin sopimuksiin ja keskinäiseen tiedottamiseen. Maailmassa vallitsi voimatasapaino, joka esti YK:n tuomitsemien hyökkäysotien aloittamisen. Myöskään YK:n turvallisuusneuvostossa ei tehty tuolloin päätöksiä invaasion suorittamiseksi josain jäsenmaassa. Euroopassa vallitsi rauha, mutta kummatkin sotilasliitot tukivat kaikkia konfliktialueita Aasiassa, Latinalaisessa Amerikassa, Lähi-idässä ja Afrikassa.

Kummatkin sotilasliitot kunoittivat YK:n peruskirjan 33. artiklaa, jonka mukaan ”Jokaisessa riidassa, jonka jatkuminen on omiaan vaarantamaan kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämistä, on asianosaisten ensi sijassa pyrittävä ratkaisuun käyttämällä neuvotteluja, tutkimusmenettelyä, välitystä, sovintomenettelyä, välitysoikeudellista tai tuomioistuinmenettelyä, alueellisten elinten tai sopimusten apua taikka muita rauhanomaisia keinoja oman valintansa mukaan.”

YK:n rauhanturvaajat työskentelivät aktiivisesti kriisipesäkkeissä mm. Suezilla, Siinailla, Intian ja Pakistanin rajalla, Kyproksella, Golanilla ja Libanonissa. Suomalaiset osallistuivat näihin rauhanturvaoperaatioihin. He eivät osallistuneet sotatoimiin. Sitä vastoin 1990-luvun puolivälin jälkeen Suomi on toiminut pääosin Naton johtamissa sotatoimissa.

Varsovan liitto uudisti sotilasdoktriiniaan

Varsovan sopimusjärjestö uudisti sotilasdoktriiniaan v.1987 Berliinissä. Varsovan liiton puolustuksellista luonnetta ja sen halua sopia asioista rauhanomaisin keinoin kuvaa hyvin seuraava: ”Jäsenvaltiot ovat julistaneet koko ihmiskunnalle, etteivät koskaan eivätkä mis-

sään olosuhteissa aloita ensimmäisenä sotatoimia mitään valtiota tai valtioiden liittoa vastaan, elleivät itse joudu aseellisen hyökkäyksen kohteeksi, eivätkä ensimmäisinä käytä ydinaseita. Neuvostoliitolla ja muilla sosialistisilla mailla ei ole aluevaatimuksia millekään valtiolle Euroopassa tai sen ulkopuolella. Ne eivät pidä mitään valtiota tai kansaa vihollisenaan. Päinvastoin ne ovat valmiit rakentamaan suhteet jokaiseen maahan maailmassa turvallisuusetujen molemminpuolisen huomioon ottamisen ja rauhanomaisen rinnakkainolon pohjalta.”

Sosialistisen leirin hajominen

Neuvostoliiton hajoamistila soi USA:lle vapaat kädet toimia haluamallaan tavalla ja hyödyntää estotomasti Berliinin muurin murtumista, Unkarin rajojen avautumista ja solidaarisuuden voittoa Puolassa sekä jenkkien tukemaa samettivalankaappausta Tšekkoslovakiassa. Maailmanrauhaan tähtäävät toimenpiteet eivät toteutuneet, koska Varsovan liitto lopetti toimintansa virallisesti Prahasa 1.7.1991.

Turvallisuusneuvosto kuuman sodan kaudella

YK:n turvallisuusneuvoston luonne muuttui Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen. Siitä tuli sotilasliitto Naton aloittamien hyökkäyssotien valtuutuselin. Varsovan liiton purkamisen jälkeen sotilasliitto Nato on edistänyt maailmanrauhaa ja aseidenriisuntaa hyökkäämällä Jugoslaviaan, Afganistaniin ja Libyaa. Se on laajentunut 22 valtion agressiiviseksi sotilasliitoksi, joka on integ-

roinut itseensä sotilaallisen kriisinhallinnan nimissä lukuisia sitoutumattomiksi itseään kutsuvia valtiota Suomi mukaan lukien.

Varsovan liiton entiset jäsenmaat Unkari, Puola ja Tšekki liittyivät Natoon v. 1999. Lokakuussa 2002 Natoon hyväksyttiin Prahasa seitsemän uutta jäsenvaltiota: Liettua, Viro, Latvia, Bulgaria, Romania, Slovakia ja Slovenia. Karttaa katsoessa tajuaa, että koko Balkan ja sen lähialueet on integroitu Natoon ja Venäjä samalla saarrettu. Kreikka ja Turkki kuuluvat sotilasliittoon jo entuudestaan.

Nato haluaa syrjäyttää YK:n

Kylmän sodan loputtua Nato ei lakauttanut itseään, vaan loi itselleen aseellisuuden toimeksiantosta uuden vihollisen. Nato käy terrorismin vastaista sotaansa YK:n turvallisuusneuvoston valtuuttamana. Syyria ja Iran ovat sotilasliiton seuraavat kohteet. Toistaiseksi turvallisuusneuvoston pysy-

vät jäsenet Kiina ja venäjä ovat kyenneet estämään Syyrian ja Iranin miehityssotien aloittamisen.

Kiina korostaa nykyisin, että YK:n rauhanturvaoperaatioiden tulee pitää tiukasti kiinni peruskirjan periaatteista, erityisesti mitä tulee valtion suvereniteetin ja sen sisäisiin asioihin puuttumattomuuden kunnioittamiseen. Kansainvälinen yhteisö tai jäsenvaltiot eivät saa puuttua itsenäisten valtioiden sisäisiin asioihin ilman tämän valtion suostumusta.

Yhdysvallat ja Nato unohtavat tietien peruskirjan 51. artiklan, jonka mukaan: ”Jos jokin Yhdistyneiden Kansakuntien jäsen joutuu aseellisen hyökkäyksen kohteeksi, ei mikään tämän peruskirjan säännös saa rajoittaa sen luonnollista oikeutta erilliseen tai yhteiseen puolustautumiseen, kunnes turvallisuusneuvosto on ryhtynyt tarpeellisiin toimenpiteisiin kansainvälisen

Jatkuu sivulle 20

USA:n SOTILASOPERAATIOT v. 1991-2011

1991 Irak ja Zaire	1998 Afganistan	2003-11 Irak	2009 Jemen
1992 Sierra Leone	1998 Sudan	2003 Liberia	2010 Haiti
1992 Somalia	1998 Liberia	2003 Georgia	2011 Libya
1993 Bosnia-Herzegov	1998 Kenia	2003 Djibouti	Pommitukset
1993 Makedonia	1999 Tansania	2004 Haiti	1991 Persianlahti
1994 Haiti, Makedonia	1999 Itä-Timor	2004 terrorismin	1993 Somalia
1995 Bosnia	1999 Serbia	vastainen sota	1994-95 Bosnia
1996 Liberia	2000 Sierra Leone	2004-11 Pakistan	1998 Sudan
1996 Keski-Afrikan tv.	2001-11 Afganistan	2007 Somalia	1998 Afganistan
1997 Albania	2002 Jemen	2008 Et-Ossetia	1999 Jugoslavia
1997 Kongo/Gabon	2002 Filippiinit	2008 Georgia	Irak, Afganistan,
1998 Guinea Bissau	2002 Nluurannikko	2008 Syyria	Pakistan, Libya jne

Tappio turvaneuvostoäänestyksessä oli helpotus

Suomen poliittinen eliitti ja johtavat tiedotusvälineet lietsoivat valtaisaan kampanjahuumaa maamme pyrkiessä YK:n turvallisuusneuvoston vaihtuvaksi jäseneksi seuraavalle kaksivuotiskaudelle. Ennakkoon uhottiin Suomella olevan hyvät mahdollisuudet tavoitteen saavuttamiseksi. Äänestyksessä tuli kuitenkin tappio selvin numeroin. Kampanjan aikana uumoiltiin, että turvaneuvostopaikan saatuaan Suomi joutuisi todennäköisesti napit vastakkain naapurimme Venäjän kanssa, kun neuvoston käsittelyyn tulisi erilaisia kansainvälisiä konflikteja. Tällä ajatuksella suorastaan herkuteltiin; vihdoinkin pieni Suomi pääsee näyttämään kaapin paikan suurelle Venäjälle!

Pidettiin todennäköisenä, että hankauksia syntyisi nimenomaan Venäjän kanssa. Sellaista mahdollisuutta ei tuotu lainkaan esille, että Suomen ja Yhdysvaltojen välillä ilmenisi erimielisyyksiä turvaneuvostossa. Tällainen ajatus onkin täysin mahdoton tämän päivän Suomessa; maamme kun on täydellisesti rähmällään läntisen supervallan suuntaan. Puhuttiin intoa puhkuen siitä, miten esimerkiksi Syyrian kysymyksessä olisimme vastakkaisella puolella Venäjän kanssa. Ilmeisesti pidettiin itsestään selvänä, että

Suomi tukee Yhdysvaltojen Syyria-linjaa. Yhdysvallathan rahoittaa ja aseistaa Al-Qaida-terroristeja ja muita rikollisia, jotka pyrkivät aseellisen väkivallan keinoin horjuttamaan Syyrian lailista hallintoa. Libyan ja Muammar Gaddafin hallinnon kaatamisen yhteydessä oli jo näkyvisä, kuinka Suomen ulkopoliittinen linja myötäili Pentagonin linjaa.

Suomi olisi asettunut Venäjää vastaan

Tappio turvaneuvostoäänestyksessä oli siten suuri helpotus kaikille niille, jotka vastustavat nykyistä Natoa ja Yhdysvaltoja myötäilevää ulkopoliitiikkaamme. Suomen ulkopoliittisen johdon tavoitteenä oli päästä turvaneuvostoon nimenomaan vahvistamaan maamme länsisuuntausta eli Nato-lähen-tymistä ja Yhdysvaltojen suhteiden vahvistamista. Tämä olisi merkinnyt asettumista vaaralliselle puolelle kansainvälisissä kriiseissä. Lähi-idässä tämä olisi siis merkinnyt tukea Syyrian osalta terroristeille ja muille bandiiteille, joita länsimaat hyysäävät Syyrian ”lailisena oppositiona”. Se olisi merkinnyt myös tukea Israelin Palestiinan miehitykselle sekä brutaleille hyökkäyksille Gazaan. Tätä kirjoitettaessa USA torppasi turvaneuvostossa päätöslauselman, joka olisi tuominnut Israelin viimeaikaiset yhdysvaltalaisilla

F-16-hävittäjillä suoritettut ilmaiskut miehitylle Gazan kaistaleelle. Myös esimerkiksi suhteessa Korean niemimaan ongelmalliseen tilanteeseen olisimme niin ikään asettuneet sataprosenttisesti tukemaan Washingtonin politiikkaa. Näin olisi käynyt kaikissa muissakin eteen tulevissa kiistoissa ja konflikteissa. Ennen kaikkea olisimme joutuneet väistämättä suoraan tai epäsuoraan vastakkainasetteluun Venäjän kanssa. Yhdysvallat pyrkii Naton avulla saartamaan ja painostamaan Venäjää. Suomen paikka ei ole Venäjän vastaisessa rintamassa.

Nykyinen ulkopoliittinen linjamme johtaa vahvistuessaan Suomen vaarallisille poluille, joista ulkopoliitiikkamme suurmiehet J.K. Paasikivi ja Urho Kekkonen meitä toistuvasti varoittivat. Vaikuttaa siltä, että nykyiset päättäjämme eivät edellä mainittujen herrojen opeista ole koskaan kuulleetkaan. Perinteistä puolueettomuuspolitiikkamme ei käytännössä enää ole olemassa. Pieni lohtu on, ettei YK:n turvallisuusneuvoston jäsenyys pääse entisestään huonontamaan jo nyt pahasti horjuvaa ulkopoliitiikkaamme. Suomen on palattava rauhan ja itsenäisen puolueettomuuspolitiikan linjalle.

Tommi Lievemaa
Helsinki

Venäjän puolustusministerin erottaminen: Putin valinnan edessä

Aamuvarhain 25. lokakuuta 2012 Venäjän puolustusministeriön kavalluksia selvittävä tutkintaryhmä saapui yllättäen suorittamaan kotitarkastusta ministeriön kiinteistöosaston entisen johtajan, 30-vuotiaan Jekaterina Vasiljevan 13 huoneen huoneistoon. Tutkintatoumareiden yllätykseksi heitä oli ovella vastassa aamutakissaan itse puolustusministeri Anatoli Serdjukov. Asiaa koskeva tieto pääsi lehtiin ja kohta puhkesi valtava skandaali, joka 10 päivää myöhemmin päättyi ministerin erottamiseen virastaan.

Ratsian yhteydessä tutkintatuomarit takavarikoivat ministerin suosikkinaisen asunnosta 750 000 euroa käteistä rahaa, 1500 kultasormusta ja suuren määrän venäläisten klassikkotaidemaalarien, kuten Vasnetsovin, Repinin ja Aivazovskin maalauksia, jotka olivat vähän ennen sitä kadonneet Asevoimien Kulttuurikeskuksesta. Siitä lähtien herra Serdjukovin erottaminen on ollut tiedotusvälineiden huomion keskipisteenä. Ja todellakin se oli aikakautemme arvoinen tapahtuma, sillä ensi kertaa Putinin koko vallassaolon kaudella ministerin erottaminen virastaan liittyi suoranaisesti korruptioskandaaliin.

Jostain syystä puolustusministeriön varojen kavalluksien tutkinta aloitettiin vasta tänä vuonna, vaikka armeijan varusteiden myynnistä polkuhintaan tiedettiin herra Serdjukovin toiminnan alusta lähtien. Upseeriliitot, radikaalit ja jopa parlamentaarinen oppositio olivat pitäneet asiasta meteliä jo ennen ratsiaa. Itse asiassa monet sotilashenkilöt katsoivat, että Serdjukov asetettiin puolustusministeriön johtoon lähinnä armeijan omaisuuden uudelleenjakamiseksi ”tarpeellisille” ihmisille ja kaikki muut uudistukset olivat vain

Kirjoittaja Sergei Skvortsov puhuu joukkokokouksessa Moskovan Teatteriaukiolla Bolshoi-teatterin edessä. Miitingin yksi teema on ”NATO:n myötailijät - pois Kremlistä”

maksuttomana lisänä.

Mutta mitä sitten oikein tapahtui? Selityksiä löytyy vaikka millä mitalla. Eräät ovat sitä mieltä, että Serdjukov innostui liikaa ja finanssivirrat alkoivat virrata väärään suuntaan. Toiset selittivät kaikkea klaanien välisellä taistelulla eli että Serdjukov ehti riitaantua Kremlin kermakerroksen lähes kaikkien edustajien kanssa. Viimeinen niitti olisi ollut hänen aviorikoksensa (Serdjukovin vaimo on entisen pääministerin Zubkovin tytär). Serdjukov olisi voitu poistaa virastaan hiljaa ja erityisesti ilman suurta hälinää tiedotusvälineissä. Useat politologit ovat esittäneet joukon versioita, jotka tavallaan selittävät myös tämän poikkeusilmiön. Erään sellaisen version mukaan Putin menetti tapahtumien ehdottoman valvonnan ja klaanien välinen taistelu pääsi matalalle. Sellainenkin versio on olemassa, että ”aikuistunut” Putin päätti entisten bysanttilaisten keinojen sijaan turvautua sellaisiin menetelmiin, joita käytetään perinteisen demokratian maissa eli syrjäyttää julkises-

ti vallasta luvattomuuksiin langenneet viranhaltijat riippumatta siitä, ovatko he ”omia” vai eivät.

Itse asiassa politiikassa tapahtuu hyvin harvoin niin, että jollakin tapahtumalla olisi vain yksi ainoa selitys. Kuten tavallisesti, tapahtuma on useamman tekijän vaikutuksen tulos ja Serdjukovin viralta paneminen ei ole tässä kään suhteessa mikään poikkeustapaus. Pikemminkin kyseessä on todellakin klaanien välisestä taistelusta ja mahdollisesti myös finanssivirtojen suunnan kääntymisestä sekä siitä, että Putin on menettä-

nyt ehdottoman kontrollinsa (tämä voi liittyä huhuihin hänen terveydestään). Lukijoilleni voi olla ihmeitys, mutta mielestäni pääosaa tässä tapauksessa on näytellyt nimenomaan Putinin silmien avautuminen eli ”aikuistuminen”, mutta kyläkin hieman toisenlaisessa mielessä. Olen useiden vuosien ajan väittänyt, että Venäjän johto elää josain omissa mielikuvitusmaailmassaan ja heräämisestä todellisuuteen muodostuu hyvin epämiellettävä tosiasia. Olipa asia näin tai ei, itse herääminen on aistittavissa: todisteena siitä on myös Serdjukovin viralta paneminen.

Jokin aika sitten eräs tuttava upseeri esitti, että Serdjukovin erottamisen taustalla olisi pitkälti ollut armeijan sisäinen tyytymättömyys. Tämä tyytymättömyys ei johdu niinkään taloudellisista väärinkäytöksistä vaan armeijan uudistamistoimista eli niin sanotusta asevoimien uuden imagon luomisesta. En lähde luettelemaan kaikkia mielettömyyksiä, joita on esiintynyt Serdjukovin toimiesä Puolustusministeriön johdossa. Kokonaisuudessaan ottaen upseereilla ei ole syytä kehua viranomaisia ja tilanne asevoimissa on todellakin räjähdyssaltis. Mutta kuka on syyllinen tähän tilanteeseen? Ovathan Serdjukovin toimet armeijan uudistamiseksi tosiasiaa Putinin ja Serdjukovin yhteisiä uudis-

tuksia. On mahdotonta uskoa, ettei asioista olisi sovittu yhdessä maan johtajan kanssa. Näin ollen, vaikka sotilaat ovatkin juhlineet Serdjukovin viralta panemista ammattijuhlanaan, niin kukaan ei ole kiittänyt Ylipäällikköään viisaasta teosta. Upseerit muistavat erinomaisesti, kuka palkitsi heidät tällä ”tehokkaalla ministerillä”.

Jupakan yhteydessä on esiintynyt kysymys ”uudesta Putinista”. On syytä heti korostaa, että tämän poliittisen henkilöhahmon eräänlaisen evoluution tunnistaminen ei tarkoita lainkaan sitä, että me olisimme jollain tavoin tuke- massa häntä. Putin arvioi nykyään maan tilannetta realistisemmin: tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että hänen politiikassaan tulotaisiin huomioimaan kansan etuja tai että selasta politiikkaa voitaisiin yleensäkin toteuttaa. Kyse on vain tehokkaamman strategian etsimisestä vallan pitämiseksi omassa käsissään eikä sen enempää. Mutta tästä huolimatta tämä seikka on otettava huomioon välttyäkseen itsepetoksesta.

Serdjukovin viralta paneminen on nimenomaan uudelleenarvioinnin tulos: olihan niin, että nimenomaan Putin asetti Serdjukovin tähän virkaan. Nimenomaan

Jatkaa sivulla 19

Venäjällä järjestetään tänään paljon protesteja. Alueidenvälisen lakokomitean tiedote 18.10.-12 mielenosoituksesta, joka järjestettiin Sarovin kaupungin Leninin aukiolla, Nishegorodskoin alueella lähellä ajankohtaa, jolloin parlamenttia tulitettiin Moskovassa lokakuussa 1993. Paikalla pidetyt puheet käsitelivät kuitenkin pääasiallisesti sosiaalisia epäoikeudenmukaisuuksia sekä eläkeläisten ja vähävaraisten ongelmia. Mielenosoituksen osanottajat vaativat alueen kuvernöörin V. Shantsevin ja tämän suosikin Sarovin kaupungin hallinnon johtajan V. Dimitrovin eroa. Osanottajat edustivat Venäjän Federaation Kommunistista puoluetta, RKR-puoluetta, ammattiliittoja sekä Toinen Venäjä- ja Strategia-31- järjestöjä. Mielenosoitukseen osallistui järjestöjen edustajien lisäksi puolisentuhatta kaupunkilaista

Valikoivaa solidaarisuutta

Toimihenkilöjärjestö STTK:n kansainvälisten asioiden asiantuntija Pirkko Nikula käsittelee 5.11.2012 Kymen Sanomien mielipideosastolla Valko-Venäjän asioita kuuden palstan leveydeltä. Kirjoitus on tyyliltään ja sisällöltään samaa yksipuolista Valko-Venäjän vastaista vastenmielistä leimaamista, mihin on saatu tuutta viime vuosina koko porvarillisen median osalta. Nikula hyökkää kirjoituksessaan voimakkaasti Valko-Venäjän ”virallista” keskusammattijärjestöä FBP:tä vastaan väittäen, että tämä ”ei hoida ay-liikkeen tehtäviä, kuten työntekijöiden edunvalvontaa”. Nikula on huolissaan Valko-Venäjän ”riippumattoman” ay-järjestön BKDP:n asemasta. ”Riippumattomaan BKDP:hen kuuluu vain noin 10000 jäsentä”. Edelleen Nikula mukaan ”noin 4-5 miljoonaa kuuluu viralliseen ay-järjestöön (FBP)”.

Ammatillinen järjestö vai poliittinen puolue?

Nikula, joka samalla katsoo edustavansa myös ay-liikkeen globaalia kattojärjestöä ITUC:ta, yrittää kirjoituksessaan todistella, että ”riippumaton” BKDP on ammatillinen järjestö ja sellaisenaan tärkeä tekijä ja mahdollisuus valkovenäläisille työntekijöille. Esimerkit, joihin Nikula viittaa, kertovat kuitenkin BKDP:n toiminnasta lähinnä oppositiopuolueena eikä ammattijärjestönä. Pääpaino on Valko-Venäjän hallinnon ja presidentti Aljaksandr Lukashenkan arvostelussa, aina joulukuun 2010 presidentinvaaleista alkaen, jolloin tulosten vahvistamisen jälkeen länsimielinen oppositio yritti väkivaltaista ”värvallankumousta” epäonnistuen pahasti.

Joukkovoimaa

Nikula kysyy: ”Miksi riippumatonta ay-liikettä sitten tarvitaan?” Ja vastaa itse: ”Kuten esimerkit osoittavat, työntekijöiden kohtelussa riittää korjattavaa, eikä muutosta saada aikaan ilman joukkovoimaa”. Nikula esittämät esimerkit Valko-Venäjän ”virallisen” ay-liikkeen toiminnan puutteista ovat vähintäänkin kyseenalaisia ja kaukaa haettuja. Sitä vastoin esimerkiksi Valko-Venäjän alhaisiksi tunnustetut työttömyysluvut eivät herätä kirjoittajassa mitään pohtimisen arvoista. Mielenkiintoista on sen sijaan tämä tekstissä esiin nostettu ”joukkovoima” muutosten aikaansaamiseksi työntekijöiden kohtelussa. Koska olette viimeksi lukeneet tai kuulleet, että suomalaisen ay-liikkeen johtotasolla oleva henkilö vetoaa joukkovoimaan? Vai koskeeko tämä vain ulkomaita?

Kansainvälistä solidaarisuutta suomalaiseen tapaan

Nikula kirjoittaa: ”Riippumaton BKDP saa paitsi taloudellista myös henkistä tukea ay-liikkeen globaalilta kattojärjestöltä ITUC: iltä”. Ja edelleen ”Suomalainen ay-liike on mukana tässä työssä”. Työntekijäin jäsenmaksuilla tuetaan näin länsimielisiä värvallankumousliikkeitä ja osallistutaa välillisesti samalla esimerkiksi NATOn laajenemispyrkimyksiin itäisen Euroopan alueella.

Toisenlaista solidaarisuutta

Tiedonantajan toimittaja Sippo Kähmi haastatteli TA:ssa 9.11.2012 suomalaisen ammatillisten keskusjärjestöjen kansainvälisten asioiden vastaavia teemanaan kansainvälinen ay-liikkeen toimintapäivä 14.11.2012 ja suomalaisten suhtau

tumista siihen. Aloitteen toimintapäivästä oli tehnyt Portugalin CGTP ja sillä pyrittiin tukemaan ja osoittamaan solidaarisuutta Kreikan, Portugalin, Espanjan jne. työläisille kamppailuissa maissa harjoitettavaa säästöpolitiikkaa vastaan. Toimintapäivän tavoitteena oli myös antaa tuki Euroopan Ammattiliittojen Unionin EAU:n laatimalle eurooppalaiselle sosiaalipaketille ja sen puolesta käytävälle kamppailulle. Suomalaisten vastaukset toimittajan kysymyksiin olivat vältteleviä, vaikka keskusjärjestöt kuuluvatkin EAU:hun ja EAU oli pyytänyt jäsenjärjestöjään järjestämään lakkoja, kokouksia ja muita toimintaa kyseisenä päivänä.

Muiden mukana haastateltuun vastasi edellä mainittu STTK:n asiantuntija. Toimittaja kirjoittaa otsikolla ”Eurooppa valmistautuu yleislakkoon”:

”STTK:n kansainvälisten asioiden asiantuntija Pirkko Nikula sanoo kansainvälisen solidaarisuuden olevan tärkeää, mutta suomalaisella ammattiyhdistysliikkeellä on EAU:n sisällä erilainen käsitys siitä, mitä se tarkoittaa.”

”Muualla on enemmän mielenosoitushalukkuutta, Suomessa ammattiyhdistysliike tulee kuuluksi muutenkin. Pohjoismaissa toimintapäivä näkyy seminaareina ja perusteltuina kannanottoina.”

Näin Nikula siis käytännön solidaarisuustoimenpiteistä. Suomesahan (ja pohjoismaissa?) kaikki on nykyisin kohdallaan. Muista ei siksi niin väliä.

Tässä yhteydessä jäin jotenkin kaipaamaan Valko-Venäjälle tarjotun mallin mukaista joukkovoimaa sekä kansainvälistä taloudellista ja henkistä tukea. Turha toive?

Jaakko Ahvola
Helsinki

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Arjalainen petsari

”Jos suomalainen duunari kovan duuniviikon jälkeen ottaa pienen kopsun, niin ei siitä mitään haittaa ole”, liehitteli proletaaria kansansuosiota kalasteleva kansakunnan uniapnealukkari koko 1000-vuotisen valtakunnan kirkkokuntansa painoarvolla. Herralle itselleenkin voisi luulla maistuvan kopsu, kossu tai peräti kaloripommien paavi munkkilikööri ”kovan duuniviikon jälkeen”.

Päähänpotkijoiden kansantribuunin lausetta on syytä ruotia. Onhan oikeitten suomalaisten - True Finns - valtakunnanjohtajalla paljon työläiskannattajia, aivan liian paljon. Reippaat kopsu-kossupuheet tuntuvat purevan paremmin duunariin kuin nojatuoli- ja punaviinisosialistien korkealentoiset Marx-saarnat.

Siis: Jos suomalainen... Eli vain suomalainen duunari voi ryypätä hyvällä omalla tunnolla viikonloppuna. Ei puhettakaan, että uussuomalainen. Eikä vääränväri- ninen, Vatikaanissa kiellettyä seksiä harrastava, väärrään jumalaan uskova, ruotsia puhuva eikä ainakaan ateistikommunistisivari pirulainen saa ryypätä viikonloppuna. Eivät ne mitään SUOMALAISIA ole, ainakaan

tosisuomalaisia, SANN finländare. ...kovan duuniviikon jälkeen Ei puhettakaan, että kansallismielinen sutkauttelijamme Espoosta sallisi työttömän, sosiaaliturvalla elelevän, eläkeläisen, opiskelijan, sairaan tai muuten vain uuteen uljaaseen Suomeen kelpaamattoman kopsuttelevan yhtään mitään. Kopsutella saa korkeintaan kengänkorjojaan, jos ne ovat omalla ”kovalalla” työllä ansaittu. Eikä niitä sitten ”meidän verorahoilla” korjata! Ja muistakaa ryypätä vasta työviikon jälkeen. Ei ole sopivaa, että vereni- mijäkapitalisti menettää lisäarvo- taan kopsuakaan. Vielä sitä nyt kes- kellä viikkoa, herranjumala!

...ottaa pienen kopsun Niin. Ne kuuluisat pari kaljaa. ”Mennään ottamaan töiden jälkeen kavereitten kanssa VAIN pari kaljaa”. Aamuyöllä sitten ihmetellään taksi- jonossa sinapit rinnuksilla ja oksen- nukset kengillä sen parin kopsun juovuttavaa vaikutusta. ...ei siitä mitään haittaa ole. Voimme väittää ryypäämisel- lä olevan Suomelle ja sen ihmisil- le moniakin vaikutuksia, eivätkä ne kaikki ole alkoholikemiaa liit- tyviä piristäviä, pikemmin lamaan- nuttavia.

Suomessa tehtävistä rikoksista likipitään kaikki tehdään kännissä. Siis kunnan tosisuomalaiset, raama- tusta kumpuavat rikokset. Raamat- tu, tuo ihme bestselleri, on kylläs- tetty insestillä, tappamisella, viha- puheella ja suvaitsemattomuudel- la, siis iltapäivälehtien unelmalööp- pikamalla. Ainakin on se perusraa- mattu, vanha testamentti. Lapsia otetaan huostaan kiih- tyvällä tahdilla, koska päihtetön- tä tosisuomea puhuvaa vanhem- paa ei kohta enää ole. Ei duuniviik- kon jälkeen, keskellä eikä alussa. Ei ole työtä. Kokonaan toinen asia on, voidaanko jollain haittaverolla vai- kuttaa viinanjuontiin. Aina siihen raha jostain löytyy. Löytyy se raha vaikka ruoasta, viime kädessä lap- sen tai puolison.

Jokaisen pitää laskea viinan- juonnin haitat ja hyödyt omassa pikkua päässään ja tehdä ynnäyslas- kusta omat johtopäätöksensä. Olen ollut ilman alkoholia yli vuoden eikä minulla koskaan ole ol- lut näin hauskaa. Ilo ilman viinaa on TOSI-ILOA, SANN GLÄDJE, vai mitä herrojen soturi Timoteus?

Hyvänsuovasti: Risto Hohenthal
Turku

Kirjoittajan hauskat hetket

Vuosikymmeniä kirjoittaneena tunnustan minulla olleen useasti naurussa pitelemistä, kun olen lukenut kirjoituksistani saamia- ni kommentteja. Osa tulee ni- mettöminä, niihin en vastaa, osa on niin rohkeita, jotta voivat ni- mellään esittää kantansa. Kun haluan oikein hauskaa pitää, niin ärsytän tahallani eräitä ihmisryh- miä. Heistä en osaa antaa yhteis- tä nimitystä. Kuitenkin heille on yhteistä sairaalloinen usko aseit- ten voimaan, luokkasota 1918 on heille vapaussota ja ystävämaita heille ovat vain Israel ja USA.

Suuresti naurattaa myös py- hä kolmiyhteys- koti, uskonto ja isänmaa. Muuta yhteistä minulla ei edellä mainitun kansanryhmän kanssa ole kuin Suomen kansalai- suus. Suomen talous on aina pa- hemmin kuralla. Vähä verorahoja

tulisi käyttää säästäen ja välttämät- tömään. Pidän väestömme ruokaa, sairaitten ja vanhustenhuoltoa tu- hat kertaa tärkeämpänä kuin ar- meijan natosopia aseita.Naton aseet eivät tuo turvaa Suomelle ei- kä millekään muulle valtiolle. Nato on käynyt sotaa Afganistanissa jo 11vuotta pystymättä voittamaan käsiasein ja tienvarsipommein va- rustettua sissiarmeijaa. Käytännös- sä ilmoitus vetäytymisestä on tun- nustus tappiosta. Kun ns. Isaf- jou- kot lähtevät, Taleban ottaa vallan parissa kuukaudessa.

Afganistanin armeija ja polii- sivoimat on jo solutettu valmiiksi. Yhdysvallat on moraalisesti ja talou- dellisesti sairas valtio. Kyllä sitä mi- nun puolestani saa joku ihailla, jos on senverran vinksahtanut. Israelin voima on ylimainostettu. Seuraava Lähi- Idän sota on Israelille yllätyk-

sellinen, sillä joka miekkaan tarttuu se miekkaan hukkuu. Uskovaiset fa- naatikot ja muut mieleltään järkkyy- neet ovat tietenkin toista mieltä, se- kin heille sallittakoon. Kun puhutaan KDKT:n eli Poh- jois-Korean armeijasta pitää muis- taan maan tilanne. Rajan takana on ydinasein varustettu jenkkien mie- hitysarmeija ja Etelä-Korean suuri armeija. KDKT olisi ajat sitten mie- hitetty ilman suurta armeijaa ja omaa ydinasetta. Korean niemi- maalla aseina saatu turvallisuut- ta. Suomi on toista maata. Ketä vas- taan Suomi aseistautuu? Jos Venä- jää vastaan, niin hukkaan valuvat sentit ja eurot. Pelätäänkö sitten- kin uutta luokkasotaa. Meneehän isommalla kansanosalla aina huo- nommin. Jossain vaiheessa pinna katkeaa.

Reino Welling
Jämsänkoski

Vaasan vaalit, tietämättömyyttä ja toivottomuutta

Vaaliraamit ovat valtakunnalli- set kuten TV, Radio ja muut me- diat. Kuten tunnettua pääsisäl- löltään uutiset kulkevat uutis- toimistojen kautta. Siis kuten 70-luvulla puhuttiin kapitalisti- sesta tajuntateollisuudesta.

Vaaleista pyritään tekemään epäpoliittisia ja päällimmäisenä tahtipuikkoa heiluttaa ”työväen- puolue” Kokoomus. Kyllähän se jonkinlainen työväenpuolue onkin köyhien kyykyttämisessä. Kuten myöskin ”Kauniaisten Työväen am- pujat”. Kokoomukselainen ”Pohja- lainen” on ottanut vastuun kansan tainnutuksesta pitämällä omia pa- neeleja erilaisista yhteiskunnalli- sista kysymyksistä. Viimeinen hu- vittava esitys oli ”virsilauantaina” Ylistarossa, jossa puhujana oli Rai- mo Sailas.

Muuten paneelit olivat hei- kot Vaasassa kuten ilmeises- ti muuallakin maassa, kun käs- ky oli käynyt ”ylhäältä”. Meillä oli radion järjestämä ehdokaskat- selmus Rewell-Centerissä. Minä- kin sain kutsun puhelimitse. Ra- diopaneeliin en saanut kutsua

ollenkaan. Se oli kuulemma lähetet- ty E-postilla jonnekin. Minulla ei ole E-postia. Mutta sen sijaan on polku- pyörä. Se joutui kuitenkin 4 kertaa hyökkäyksen kohteeksi syyskuun ai- kana. Kaksi kertaa puhkaistiin ren- gas. Kerran Ketunkadulla ammut- tiin korkean nopeuden kiväärillä ku- mi rikki. Kerran varastettiin niskatu- ki ja aurinkolasit. Lieneekö tällä tiimillä ollut mie- lessä vanha Suomen kansan arvoi- tus, joka kuuluu ”Mikä ero on So- sialidemokraattisella puolueella ja polkupyörällä”. Tietämäni mukaan oikea vastaus on ”Polkupyörällä voi ajaa työväenasiaa”.

Suuret marketit Vaasassa ovat kiertäneet KANSAN ÄÄNEN jake- lun. Sain kuitenkin kutsun työväen- opistolle paneeliin. Sain kohtalai- sesti esittää näkemyksiäni tarpeet- tomista kuntaliitoksista. Elinvoi- maiset kunnat eivät tarvitse liitok- sia vaan valtion tukea. Sundomin asukas kertoi kuinka hyvä oli, että Sundom liitettiin Vaasaan 40 vuot- ta sitten. Mutta Vähäkyrö ei ole Sun- dom eikä yhteiskunnallinen kehitys sama kuin 40 vuotta sitten. Eräs kes-

kustan vähäkyröläinen valtuutettu sanoi , että liitäntäpäätöksellä ei ole kansan tukea, vaan se on elii- tin päätös. Yritin ottaa esille korruption ja lobbarit. Mainitsin esimerkkinä en- tisen pääministeri Mari Kiviniemen. Hän väitti aikoinaan radiossa, että turpeen poltto sopii Vaskiluodon voimalalle, kun Vaasa on meren- rantakaupunki kuten Tukholmakin. Hänelle tuli kuitenkin erehdys, sillä olen tukholmalainen ja soitin Fortu- mille. Sieltä vastattiin, että Tukhol- ma käyttää viemärikaasua, jätteitä, hiiltä ja öljyä. Tätä en saanut puhua loppuun paneelissa. Entisaikojen vaalikysymykset ovat joutuneet naftaliiniin. Esimer- kiksi Vihtreiden Ville Niinistö ei vas- tannut erään turpeennoston tule- van uhrin kirjeeseen. Sairas nainen menettää mökkinsä arvon ja käyt- tömahdollisuuden, kun aletaan nostaa turvetta. Silloin kuivuu kol- me lampea ja alueen kaivot. Yhtään paremmin ei ole ydinvoiman koh- dalla. Suurimmalle osalle kansasta ei ole tullut selväksi, että eduskunnas-

Kestävä kehitys on mah- dottomuus vapaassa mark- kinataloudessa

Kirjoitin tässä taannoin blogiini kirjoituksen ”Valtion sääntelyllä kohti kestävää kehitystä..”, joka käsitteli lyhyesti nykyisen kvar- taalikapitalismin ja kestävän ke- hityksen välistä sovittamatonta ristiriitaa. Kirjoituksessa käytin esimerkkeinä kodinkoneiden ku- ten jääkaappien sekä pesukonei- den laskenutta käyttöikä.

Nykyinen teknologia mah- dollistaisi hyvinkin kestävien se- kä energiatehokkaiden laitteiden valmistamisen,mutta sen sijaan val- mistetaan massoille hyvinkin pian takuun jälkeen hajoavia koneita. Ehdotin kirjoituksessa säädöstä, jo- ka määrittäisi maahantuotaville se- kä maassa valmistettaville ja myy- täville laitteille tiukemmat laatukri- teerit niiden käyttöiästä. Esimerkki- säädöksenä käytin vanhaa Itä-Sak- sassa käytettyä säädöstä, jonka mu- kaan jääkaapin ja pesukoneen tulisi toimia 25-vuotta.

Kommentit blogitekstiin olivat

odotetun kaltaisia: ”kodinkoneiden valmistajat sekä kauppiaat kokevat konkurssin, jos valmistetaan ikuisia vempelaita”.Tämähän on tosi, ei sitä käy kiistäminen, mutta kun otetaan huomioon tieteelliset tosiasiat, että nykyinen järjestelmä kuluttaa vuo- dessa 1,5 kertaisesti ne luonnonva- rat, jotka maapallo vuodessa tuot- taan, niin voidaan todeta, että ny- kyisen kaltainen kulutushysteria ei voi jatkua loputtomiin. Mikäli halu- taan välttyä lopulliselta ympäristö- katastrofilta on valtioiden globaalis- ti alettava sääntelemään niin kasvi- huonepäästöjä kuin yltiöpäistä ku- lutustakin. Vuonna 2012 maailman luonnonvarat oli kulutettu loppuun elokuun 22. päivä.

Jos nykyinen talousjärjestelmä on ympäristön kannalta kestä- mätön niin kummassa on vikaa? Ym- päristössä vai talousjärjestelmäs- sämme?

Sauli Drockila, Forssa
blogini: <http://saulid.blogspot.fi>

Tarkennus Pietikäisen jut- tuun KÄ:sä 5/12

Wäinö Pietikäinen kirjoitti ansio- kasta asbestihistoriaa edellisen lehden sivulla 18. Koska kirjoituksessa sivutaan myös Suomen työsuojeluhallinnon muutosvai- heita, katsoin aiheelliseksi tar- kentaa juttua tältä osin. Valtiollinen ja kunnallinen am- mattientarkastus lakkautettiin Suomessa lainsäädännön muutok- silla 1.9.1972 alkaen. Lopullisesti muutos saatiin valmiiksi 1.10.1973, jolloin 11 uutta työsuojelupiiriä ja työsuojeluhallitus aloittivat toi- mintansa. Muutosta tervehdittiin työpaikoilla ja ammattijärjestöissä tyydytyksellä. Kunnallinen ammat- tientarkastus muuttui työsuojel- utarkastukseksi ja valtiollistettiin vuonna 1988. Työsuojeluhallitus kuitenkin lakkautettiin vuonna 1993 ja sen tehtävät siirrettiin työministeriön

työsuojeluosastolle (myöhem- min sosiaali- ja terveysministeriön työsuojeluosastolle). Tämä muu- tos syntyi pääasiallisesti oikeisto- ja työnantajapuolen painostukses- ta. Nykyisellä EU:lla ei ollut osuut- ta ammattientarkastuksen eikä työ- suojeluhallituksen lakkauttamisiin maassamme. Työsuojelupiirit lakkautetti- in vuonna 2010 ja niiden tehtävät ja henkilökunta liitettiin viiden aluehallintoviraston työsuojelun vastuualueisiin. Tätä muutosta on arvioitu kriittisesti niin työpaikoil- la kuin hallinnon sisälläkin. Hen- kilömäärä (esimerkiksi työsuojelu- tarkastajien) eivätkä valvontavaltu- udet vähentyneet, mutta palvelu- iden tavoitettavuus ja byrokratian lisääntyminen ovat tuottaneet on- gelmia.

Jaakko Ahvola
Helsinki

sa ei ole oppositiotia, vaan osa istuu hallituksessa ja toiset haluavat hal- litukseen. Näin ollen ei haluta riidel- lä, että ei loukattaisi tulevia hallitus- kumppaneita. Vaasan äänestysprosentti on viimeisen 30 vuoden aikana seu- raillut valtakunnallista tasoa. Syy on ollut työväenjärjestöjen häviä- minen kuvasta ja eduskuntapuolueet ovat samaistuneet toisiinsa. Vaasassa minun huomioni mukaan sosialidemokraatit ja vasemmisto- liitto ovat menettäneet kannatus- taan osallistumisestaan hallituk- seen Kokoomuksen kanssa. Perus- suomalaiset puolestaan ovat profi- loituneet muukalaiskriittisinä. Pik- ku puolueet olivat aika lailla saman- laisissa kannatusluvuissa. Itse sain edellisellä kerralla 6 ääntä ja nyt 9 ääntä. Henri Autero sai 11 ääntä. Myöskin pienpuoluei- den on tärkeätä saada lisää uusia ehdokkaita. Henri Auteron tapauk- sessa tuli avaus opiskelijapiireihin. Valistuksen parantamisessa on tär- keätä Kansan äänen levittäminen ja tilaushankinta. Vaasassa niin kuin koko Suo-

nessa jatkuu sosiaalipalvelujen alasajo. Se näkyy katastrofina sai- raanhoidossa. Yksityistäminen ei ole vaihtoehto. Joitakin palvelu- ja ei tehdä myöskään yksityisel- lä sektorilla, mutta potilaalta kyni- tään kuitenkin raha. Nyt kun pitäisi ratkoa tervey- denhoidon kysymyksiä, niin mel- kein kaikki menee säästöliekillä. 26 lokakuuta ambulanssi henkilö- kunta protestoi, että ensi vuodelle ei ole enää sopimuksia ja näillä nä- kymillä sairaskuljetukset vähene- vät. Vaasa on päättänyt siirtää ruu- miinavaukset Tampereelle ja eräi- tä laboratoriotestejä Seinäjoelle. Myöskin yksilötasolla näkyy ”sääs- täminen”. Lääkäri tarjoaa vain läm- mintä kättä. Aivan yksinkertaisia kirurgisia toimia ei tehdä. Vanhus- ten hoito on retuperällä. Vaikuttaa siltä, että Vaasassa seurataan val- takunnallista linjaa. Armomurhat kohdistuvat heikompisiin ihmisiin.

Wäinö Pietikäinen

Tukea **Kansan**äänelle

Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Michele Pascarel-la 10 e, Olavi Tirronen 15 e, Larmo Lehtola 20 e, Hannu Kaut-to 140 e, Heikki Männikkö 31 e, Armeijaton Suomi 48 e, Tar-ja Männikkö 31 e, Jorma Kangasniemi 6 e, Jaakko Ahvola 30 e, Paavo Heikkinen 20 e, Anja Saarikko 30 e, Lana Kortie 10 e, Juhani Tanski 15 e ja Eira Kärki 20 e.

Op FI0855411420027966

Keräyslupa: 2020/2012/2417

Puoliso, äiti ja mummo

Irma Orvokki
Kautto

s. 21.1.1949
k. 23.10.2012

Rakkaudella muistaen
Hannu ja Janne
Jari, Sari, Juha ja Ville
Marja-Liisa ja Unto
Ari, Leena ja Toivo
Ensio

Tuhka siroteltiin mereen
elämän kiertokulkuun.

EVKR:n toimi-kunta

EU:n Vastaisen kansanrinta-man toimikunnan kokous pi-detään ma. 11.2.-13 klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitel-lään alkuvuoden toimintaan liittyviä kysymyksiä, Kansan äänen toimitustyötä, naisten-päivän ja vapun viettoa sekä vuosikokousvalmisteluja.

Tervetuloa

SFT tiedottaa

Kevään opintoillat jatkuvat en-si vuonna tiistaisin 15.1.-, 12.2.-, 12.3.- ja 9.4.2013 entiseen tapaan klo 17.00 Kirveskerholla, os. Mä-kelänkatu 8. Paikalle pääsee rai-tiovaunulla (linjat 7A tai 7B) se-kä Mäkelänkadun alkupäätä kul-kevillä bussilinjoilla. Lähin pysäki on Päijänteentiellä. Opintoil-loissa jatketaan Suomen Vanhan Työväenpuolueen historian tut-kiskelua unohtamatta muitakaan tapahtumia.

Ensi vuonna tulee 95 vuotta kansalaissodasta ja sen alkami-sesta. SFT kutsuu järjestöjä ja to-vereita kunniakäynnille 27.1.2013 järjestöliput mukanaan Malmin hautausmaalle ja Eläintarhan Val-takunnalliselle Punaisten muis-tomerkille. Sunnuntain 27.1.13 ti-laisuuksien aikataulu on seuraava:

- kello 12.00 kokoontuminen Malmin hautausmaan pääportille, josta siirrymme viime sotien aika-na teloitettujen sodan ja fasismin vastustajien haudalle kukkien las-kuun. Sieltä siirrymme Punaisten haudalle lyhyehköön muistotilai-suuteen. Tilaisuudessa kukkien-lasku ja puhuu Timo Kangasmaa.
- Näiden jälkeen on klo 16.00 Punaisten Valtakunnallisella muis-tomerkillä pienimuotoinen ti-laisuus, joka koostuu puheesta ja kukkien laskusta.

Tilaisuuksiin ovat kaikki ter-vetulleita. Järjestöliput mukaan.

Venäjän puolustusministerin erottami-nen: Putin valinnan edessä...

Jatkoa sivulta 17

Putin sopi kaikkina näinä vuo-sina armeijaa ”hajottavista” uudis-tuksista ja jopa mahdollisesti toimi eräiden sellaisten aloitteentekijänä.

Myös talouspolitiikassa on ta-pahtunut muutoksia. Virallisissa asiakirjoissa enää ei mainita ”suu-ren energiavaltakunnan” konseptiota, jonka mukaan Venäjä voisi ölj- ja kaasuteollisuutensa kustan-nuksella ostaa kaiken lopun maail-man markkinoilta. Myös armeijan surullisen kuuluisa uudelleenvarus-telu edellyttää mm. puolustusteol-lisuussektorin ja koneenrakennus-teollisuuden henkiin herättämistä. Mutta mitkään todelliset muutok-set näillä aloilla eivät ole mahdolli-sia ilman maan nykyisen korruptio-järjestelmän hajottamista. Viimeksi mainittu asia on ongelma, sillä kor-ruptio muodostaa nykyisen järjes-telmän perustan. Eihän valtiovalta voi taistella itseään vastaan!

Korruption vastaisen taiste-lun simuloiminen on erittäin vaa-rallinen asia. Tietenkin korruption vastainen kampanja edistää voi-makkaasti hallitsijan kannatuksen kasvua. Mutta vain sillä edellytyk-sellä, että tutkimustoimet päätty-vät realistisiin tuomioihin. Eräitä korruption langenneita on todel-lakin pidätetty, mutta itse Serdjuko-via ei ole edes kuulusteltu ja hänen daaminsa asetettiin vain yksinker-taisesti kotiaarestiin hänen upeassa 13 huoneen asunnossaan.

Tämän tuloksena Putinin kannatus, joka oli hieman nous-sut Serdjukovin viralta panemi-sen jälkeen, palasi uudelleen läh-töasemiin ja sen jälkeen alkoi uu-destaan laskea. Mielipidetieduste-lujen perusteella 80 prosenttia ven-näläisistä katsoo viimeisten kor-ruptioskandaalien olevan todiste valtiovallan yleisestä hajoamisesta. Kremlin yrittys tappaa kaksi kärpäst-ä yhdellä iskulla, eli eliminoida tyy-tymättömyyden lähde armeijassa ja lavastaa taistelua korruptiota vas-taan on muodostunut valtiovallalle vakavaksi ongelmaksi. Ja jos hallit-seva järjestelmä on alkanut tarkas-tella strategisia kysymyksiä entistä realistisemmin, niin julkisessa poli-tiikassaan se tekee virheitä virhei-den perään.

Nyt politikointiin innostu-neen hallintajärjestelmän eteen on asettunut vakava valinta: mi-ten selviytyä muodostuneesta ti-lanteesta ottamalla huomioon sen, että nykyinen kampanja saattaa yhtäkkiä riistäytyä valvonnasta ja johtaa yhä uusiin ja uusiin paljas-tuksiin. Sanalla sanoen on jälleen havaittavissa tilanne, jota shakissa kutsutaan ”nalkiksi”. Eli tilanteek-si, missä jokainen seuraava siirto vain heikentää pelaajan asemaa. On vaikea sanoa, montako siirtoa nykyisellä valtiovallalla on vielä jäl-jellä. Mutta loppu on hitaasti lähes-tymässä.

**Sergei Skvortsov
NKP:n ensimmäinen sihteeri**

 Kansanääni

perinteinen puurojuhla

- Kansan äänen 10-vuotisen toiminnan merkeissä järjestetään perinteinen työkansan puurojuhla Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, sunnuntaina 30.12.-12 klo 14.00
- Tilaisuudessa tervehdyssanat esittää **Reijo Katajaranta**.
- Puuronsyönnin, kahvin sekä glögijuoman ohessa kuulemme puuropuheen, jonka pitää **Heikki Männikkö**.
- Muusta ohjelmasta vastaavat **Mikko Perkoila** ja **Konnakööri**
- Riisipuuro, kahvi- ja voileipätarjoilu. Tarjoilusta perimme pienen maksun.

Tervetuloa kaikki paikalle.

”Pyhäkoulu” jatkuu

Työväenluokan pääoman vastainen luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tieteelliseen maa-ilmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa kamppailullemme pitkän aikavälin suunnan ja oi-kean arvomaailman sekä auttaa meitä jäsentelemään oikein aikamme kaikkia kysymyksiä. Tässä mielessä aloitimme viime keväänä Marxilaisen taloustieteen tutkimisen. Nyt olemme jatkaneet (7.10.-12 lähtien) marxilaisen maailmankatsomuksen, **dialektisen- ja historiallisen materialis-min filosofian** opiskelua sunnuntai-iltaisin kahden viikon välein. Opintotilaisuudet kokoontuu Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 16.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL**

Vuoden viimeisessä ”Pyhäkoulussa” 9.12.-12 käsittelimme **Juha Kieksin** alustuksen pohjalta marxilaisen maailmankatsomuksen keskeistä aihetta: **”Dialektinen materialismi ja oppi tajun-nasta materian dialektisen kehityksen korkeimpana vaiheena”**. Ensi vuoden puolella ”Pyhä-koulu” jatkuu edelleen sunnuntaina 3.2.-13 ja 17.2.-13 klo 16.00 jne. Silloin käsittelemme aihei-ta: **Dialektinen materialismin tietoteoria ja oppi totuudesta (3.2) sekä ”Materislistisen dia-lektiikan kategoriat” (17.2.)**.

Opinto-aineistona käytämme valmisteltujen alustusten ohella kaikkea aiheeseen liittyvää marxilaista kirjallisuutta. Sopiva perusteos on **”Viktor Afanasjev, Filosofian alkeet**. Osallistujille toimitamme ennakoon aiheesta aiemmin omissa julkaisuissamme esitettyjä aineistoja.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismis-ta!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille pos-tituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luok-kataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

 Kansanääni

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

SFT

Lähiradiossa

100,3 MHz

Jokaisen kuun viimei-senä keskiviikkona 20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastai-nen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-8335360
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:

Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojul-kaisu)

Suunta sosialismiin, kapitalismi ei toimi

Ay-väen toimintapäivää vietettiin Euroopassa 14.11.2012. Portugalissa järjestettiin yleislakko IMF:n, EKP:n ja EU:n vaatimia julkisen sektorin leikkauksia vastaan. Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö EAY kehotti jäsenjärjestöjään osallistumaan toimintapäivään järjestämällä lakkoja yms. toimintaa. Esitys koski myös maamme kolmea keskusjärjestöä STTK, AKAVA ja SAK, jotka kaikki ”viittasivat kintaalla” EAY:n kehoitukselle. Suomessa toimintapäivän suunnittelukokous järjesti ”mikki auki”-tilaisuuden Kolmella Sepällä. Juontaja Sippo Kähmi totesi, etteivät leikkaukset kohdistu ainoastaan sosiaaliturvaan, peruspalveluihin yms. vaan mm. ilmastomuutoksen torjuntaan ja kehitysyhteistyöhön. Jo 90-luvun lamaleikkaukset aiheuttivat nuorisossa ennennäkemättömän syrjäytymisen ja mielenterveysongelmien vyyhdin. Kun silloin leikattiin, sitä mätää hedelmää kannetaan tänään. Koko eteläinen Eurooppa on nyt yleislakossa ja Keski-Eurooppa osoittaa mieltä näiden tueksi. Kenelläkään ei ole varaa vaieta tänään, jos halutaan torjua leikkaukset siinä julmuudessa kuin Kreikassa, Espanjassa, Italiassa jne. On ajan kysymys, milloin samaa yritetään käyttää Suomen talouden kurjistamiseen ja työväenliikkeen rakentamien turva-järjestelmien kumoamiseen.

Solidaarisuus ei ole sanoja vaan tekoja

Posti- ja Logistiikka-unionin (PAU) Pasilan osaston pääluottamusmies **Timo Jantusen** mukaan Suomen yrityksissä on lisääntyvästi käytäntöjä työläisten riistämiseksi. Suurpääoma pyrkii luomaan tilanteen, jossa työläiset kilpailevat keskenään työmarkkinoilla globaalin suurpääoman sanelemilla ehdoilla. Rahan vallan haaveena on kurjistuva työväenluokka, joka on valmis tekemään mitä tahansa myönnetyksiä saadakseen edes jonkinlaisen toimeentulon työstään. Samaan aikaan Euroopan päättäjien toimesta säästöt repivät loputkin sosiaaliturat ja avustukset riekaleiksi. Viimeiseksi EKP:n pääomittettava pankki realisoi irtisanotun työläisen asunnon. Ellei työläisellä ole sukulaisia tai ystäviä, jotka hoitavat yhteiskunnan ylläpitämien tukiverkkojen tehtävän, ainoa vaihtoehto on kerjääminen kadulla. Euroopalaisen työväenliikkeen solidaarisuus ei saa olla vain sanoja. Se vaatii myös tekoja. PAU:n Pasilan osastossa muistutimme työnantajille, että yrityksemme työterveyspalvelut on hankittu yritykseltä, joka harrastaa

veroparatiisikkailua. Se on toimintaa, joka ruokkii yleistä ajatusta verokierron hyväksyttävyydestä. Nykyinen kurjistuva eurooppalainen kansantalous ei kestä tällaista vaapaamatkustamista.

...markkinoita terveysalan bisnesyhtiöille...

SKP:n puheenjohtaja **Yrjö Hakanen** kertoi Kommunistien ja Euroopan vasemmiston taistelevan EU:n pankkiirien ja hallitusten kurjistumisohjelmaa vastaan. Vaadimme lopettamaan leikkaamisen ja vapauttamaan yhteiskunnan kehityksen pääoman finanssimarkkinoiden hallinnasta. Suomen hallitus on antanut eduskunnalle esityksen, jonka sisältönä on luovuttaa EU:lle valta kontrolloida jäsenmaiden talousarvioita ja talouspolitiikan päälinjoja. Hallituksella ei ole valtuuksia luovuttaa Suomen eduskunnan budjettivaltaa Euroopan Unionin komissiolle. Leikkausohjelmia, joita ajetaan Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa, perustellaan rahojen loppumisella, joten pitää karsia julkisia palveluja, eläkkeitä ja työpaikkoja. Samankaltainen leikkausohjelma on tänään käsittelyssä mm.

Helsingin kaupunginvaltuustossa, jolle kokoomus esittää, että ryhdytään vähentämään terveysasemia ja vanhusten palveluja, sulkemaan kouluja ja leikkaamaan monia muita peruspalveluja. Kaupunginhalitus kuitenkin kertoo, että viime vuonna kaupunki teki ylijäämää 280 miljoonaa euroa ja tänä vuonna ennustetaan ylijäämäksi 200 miljoonaa euroa. Mitään taloudellista pakkoa leikkauksiin ei ole, vaan halutaan toteuttaa EU:n alueilla toteutettavia leikkausohjelmia. Syynä ei ole rahapula, vaan halu luoda markkinoita yksityisille terveysalan bisnesyhtiöille. Halutaan ajaa alas julkisia palveluita, että voitaisiin polkea palkkoja, teettää töitä halvemmilla ja heikoimmilla työehdoilla.

Edessä on vain sosialistisen vaihtoehto

Heikki Männikkö EU:n Vastaisesta Kansanrintamasta muistutti miten Karl Marx puhui absoluuttisesta kurjistumisesta, johon kapitalismi ilman vastavoimaa johtaa. Tänään näemme EU:n piirissä absoluuttisen kurjistumisen, kun vastavoimaa puuttuu. Poliitiikan muuttamiseksi, on käytävä käsiksi Euroopan Unioniin, sillä se on meillä nykyisen rosvo kapitalismin subjekt. Kovan markkinakapitalismin tilalle tulee luoda uusi politiikka ja irtaantua EU:sta. Esimerkiksi perussuomalaisilla ei ole mahdollisuutta lunastaa kansalle antamia lupauksia, koska eivät he oikeasti vaadi muutosta rosvo kapitalismin, vaan haluavat toimia nykyisissä yhteiskuntapolitiikan raameissa. STP:ssä puhumme demokratian palauttamisen välttämättömyydestä t. vallan palauttamista ihmisille ja kansan valitsemalle eduskunnalle. Tämä on sama asia kuin vaatimusten toteuttaminen paremmissä ympäristöistä, julkisesta kattavasta perusturvasta ja täystyöllisyydestä. Se merkitsee uusliberalistisen politiikan murtamista(=rosvo kapitalismin), joka voi tapahtua vain joukkovoimalla ja on nykyisissä oloissa valankumouksellinen muutos. Tämä ei vielä riitä, vaan Demokratia tulee kyetä varmistamaan tavalla, että suurkapitalistilta otetaan pois mahdollisuus saada koskaan enää käsiinsä valtaa, jossa uhkatekijänä on kansan absoluuttinen kurjistaminen. Käytännössä tämä merkitsee kehityksen kääntämistä sosialistiselle kehitysuralle, kohti tavallisille ihmisille enemmän oikeutta tekävää yhteiskuntapolitiikkaa. On jälleen aika arvioida, mitä näköaloja sosialistinen vaihtoehto tuo nykyiseen yhteiskuntakehitykseen.

Toimitti: Heikki Männikkö

Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto....

jatkoa sivulta 16

rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi. Ne toimenpiteet, joihin jäsenet ovat ryhtyneet käyttäessään tätä puolustautumisoikeutta, on heti ilmoitettava turvallisuusneuvostolle, eivätkä ne saa millään tavoin vaikuttaa turvallisuusneuvoston tämän peruskirjan mukaiseen oikeuteen ja velvollisuuteen ryhtyä kulloinkin niihin toimenpiteisiin, joita se pitää tarpeellisina kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi.

YK:n arvovalta ja merkitys on palautettava

Suomessa on tällä hetkellä vallassa Nato-myönteinen pääministeri ja presidentti. Suomen puolueetto

muuden kannalta oli hyvä asia, ettei maattamme valittu vaihtuvaksi jäseneksi YK:n turvallisuusneuvostoon, jossa Yhdysvalloilla ja sen liittolaisilla on yliedustus. Valinta olisi vain syventänyt maamme suhdetta sotilasliitto Natoon. Toiseksi maailman voimasuhteet ovat muuttumassa. Tulevaisuus ei rakennu USA:n ja sen johtaman Naton varaan. Kiina kokee kansainvälisen turvallisuuden ongelmana, ”joidenkin valtioiden lisääntyneet investoinnit asevoimiin ja sotilasteknologiaan sekä pienen valtiojoukon turvautumisen voimakkeisiin tai niillä uhkailuun kansainvälisissä suhteissaan”.

YK:n arvovallan palauttamiseksi olisi olennaisen tärkeää, et

tä Aasian, Afrikan, Euroopan, Latinalaisen Amerikan, Lähi-idän, Oseanian ja Pohjois-Amerikan valtioilla olisi sellainen edustus turvallisuusneuvostossa, joka ei perustuisi minkään sotilasliiton yliedustukseen päätöksenteossa.

**Matti Laitinen
Helsinki**

Lähteet: STT, Wikipedia, <http://www.slideshare.net/guest70fecb/varsovan-liitto>; Soviet News, No. 3165 (16.5.1955), pp. 1-2.; Sosialismin teoria ja käytäntö –lehti: Liite XVII/69, 7-8/84, 7/87, 33/87, ML:n omat artikkelit SEV-maista ja Harju-Seppänen: Sota kiinalaisin ominaispiirtein.

Israelin kansainvälisoikeudellisesta asemasta

Israel on kerännyt kansainvälisoikeudellisesti ansaitsemattomia sympatioita eri lehtien lukijapalstoilla. Paasikiven sanoin, että ”historiasta tulisi jotain oppia” ja nähdä sen vaikutus nykypäivään ja tulevaisuuteen. Toisen maan valtaaminen on yleensäkin ollut kiellettyä, vaikka se olisi maan asukkaiden toimesta huonosti viljeltyä tai hyödynnettyä. Nykyisen Israelin olemassaolon voidaan katsoa alkaneen ns. Balfourin-julistuksesta (1917). Toki aiemmin oli juutalaisvaltiolle (sionisteille) paikkaa tarjottu nykyisen Ugandan alueelta, jonka sionistit (1912) hylkäsivät. Balfourin-julistuksen ja 20-luvulla Kansainliiton päätöksen mukaankin palestiinalaisalueelle tuli syntyä kaksi valtiota, juutalaisten ja arabien ”maat”. Käsitys tuohon aikaan oikeudesta oli se, että jos ”valtaus” tai ”miehittäminen” sai kansainvälisen hyväksynnän, se oli oikein ja oikeutettua.

Valtioterroristia vaadittiin saartoon jo 31.5.-10, kun Israelin sotilaat hyökkäsivät Gazaan pyrkintä avustussattuutta kohti surmaten 19 turkkilaista ihmisoikeusaktivistia (katso KÄ 3/10 s. 13)

Ballfourin-julistus poisti palestiinalaiset aikanaan omilta mailtaan, joka oli Ottomaanien valtakaudella ja yli ajanlaskumme ennen sitä ollut heidän hallittavanaan. Tämän ”poiston” vahvisti Kansainliitto kuten myöhemmin YK. Molemmat olivat kuitenkin tähänneet kahden itsenäisen valtion syntyyn, joista toinen, Israel julistautui itsenäiseksi vuonna 1948. Palestiinalaisvaltiota ei ole syntynyt. Palestiinalaisalueet eivät ole itsenäisiä, tunnustettuja valtioita tai yhtä tunnustettua valtiota. Niitä voi miehittää, sortaa ja perustaa niihin siirtokuntia, vaikka joku (YK) toimia enemmistöllään ja päätöksillään paheksuisikin. Israel haluaa estää Palestiinalaisalueiden itsenäistymisen (ns. kahden valtion malli), joidenkin ymmärtämistä syistä.

Israel on pitänyt kansainvälistä oikeutta, YK:n päätöslauselmia tai ulkovaltojen ja kansalaisjärjestöjen paheksuntaa pahansuovana puuttumisena itsenäisen valtion asioihin. Miksi tällainen valtio, joka rikkoo kaikkia yhteisiä normeja, voi olla YK:n jäsen ja nauttia rajoitetusti kansainvälistä arvontantoa? Sillä on vaikutusvaltaisia tukijoita kuten USA. Sen ei tarvitse päästää esim. YK:n tarkkailijoita joukkotuhoasevarastoihinsa kuten kaikkien arabimaiden. Siltä menevät suoraan silppuriin kansainvälisen tuomioistuimen päätökset, YK:n päätöslauselmat ja suurlähettiläiden terveiset. Nämä kansainväliset toimijat näivettyisivät, jos Israelin kaltaista valtiota ei olisi. Onhan jo yksin YK:n kaikista päätöslauselmista valtaosa Israelia koskevia. Voittaisiko YK säästyvillä resursseillaan maailman nälän, jos Israelia ei olisi riasana? USA sen voisi tehdä yksinkin lakkauttamalla Israelin sotilaallisen tuen.

Israel on olemassa oleva valtio, eikä sen olemassaoloa tulisi enää kyseenalaistaa. Israelilla voi katsoa olevan siihen voittajan oikeus kuin Venäjällä itäiseen Karjalaan. Paasikiveä ennen syntyneisiin rauhanoppeihin kuului realismi, joka muistutti valtion sijainnista, geopolittisesta asemasta sekä tähdensi, että: ”hanki ystävät läheltä ja viholliset kaukaa”, jotka olivat hänen johtajatuksiaan Suomea vietäessä kohti rauhan aikaa. Israelissa on myös ihmisiä, jotka ymmärtävät pysyvän rauhan tilan mahdollisuuden vain YK:n päätösten hyväksynnän ja palestiinalaisvaltion synnyn kautta kuten kansainyhteisöt ovat sitä historian saatossa esittäneet. Israelin ei ole pakko hyväksyä itsenäisen Palestiinan syntyä, koska sillä on tukeaan USA liittolaisineen, mutta onko se tavallisen Israelilaisen etu?

Salaliittoteorioiden kummallisuuksiin kuuluisi kysymys, että johdettaanko maailmaa jo Israelista? Koska maailman mahtavimman supervallan presidentiksi ei ole asiaa, jos Israelin tarpeita ja haluja ei huomioi-da. Nämä ”tarpeet ja halut” saavat vastaansanomattomasti loukata muiden valtioiden ja YK:n oikeudellisia asemia. Kaikesta huolimatta tarpeet täytetään ja halut tykdytetään. Israelin kansainvälisoikeudellinen asema alkaa muistuttaa rikollista, joka pakenee rikostovereitaan saalisrahojen kanssa, lepäämättä ja peloissaan.

**Hannu Ikonen
Vapaus valita toisin ry**

Israelin tuotteet boikottiin

S-kaupparyhmä on aivan oikein toiminut määrätessään Israelin ns. siirtokunnista olevat tuotteet merkittäviksi. Tämä on hyvä alku asettaa kaikki Israelin tuotteet ostoboikottiin. Israelin hedelmä ja muulla tuotolla tapetaan taas syyttömiä maailman suurimman avovankilan eli Gazan asukkaita. Suomen yhteistoiminta asealalla Israelin kanssa on huomioitu maailmalla. Siksi yli 130 valtiota oli sitä mieltä, ettei Suomi ole sopiva turvallisuusneuvoston jäseneksi. Onko Yhdysvaltojen ja Israelin mielistely ja nöyrystely järkevää, tokkopa. Jätetään raamatun tarinan omaan arvoonsa.eikä niillä oikeuteta jatkuvia ihmisoikeuksien loukkauksia.

**Reino Welling
Jämsänkoski**